

ספר מראה יבמות על מסכת יבמות

תרשימים ושרטוטים
על דברי הגמ' ורש"י

נערך ונסדר בס"ד ע"י
רפאל שלמה טוביה
בלאמו"ר אברהם דן מרדכי שליט"א וולף
רו"ם ור"י
ישיבה לצעירים "ישועות יעקב" למצויינים

רחוב קהילות יעקב 63 בני ברק
טל. 03-6766494 03 פקס. 03-6769481

מבוא

וכאן המקום אתי להזכיר לברכה את ההיכל הגדול לתורה ישיבת פוניבז' המעדירה, ובראשם ראש הישיבה שליט"א, אשר בצלם זכייתו להסתופף, ימלא ה' כל משאלות לבם לטובה, ויזכו להגדיל תורה ולהאדירה.

משמעות הברכות יבורכו הרוי היקרים, אאמו"ר הרה"ח ר' אברהם דן מרדכי ולפ' שליט"א, ואמי מורתני מרת חי' פערל תה'י, אשר מילדותיו הש理事ו ונטעו בי אהבת תורה ויר"ש, וחיזקוני ועוזדוני בכל עת, ועומדים תמיד לזרענו במסירות ממש, יושפעו ממשי מרום שפע רב ברוחניות ובגשימות מתוך שלוה ושמהה וטוב לבב, ויזכו לראות רוב נחת מכל יצ'ח, בניים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצוות, דור ישרים יבורן.

יבורך ממורים הרה"ח רבינו יצחק ביבלה שליט"א ולמן'ב חמותי היקורה מורת חנה ליבא תה'י, יtan ה' שיזכו לרוב נחת ושמהה מכל יצ'ח בנימ ובני בנים עוסקים בתורה ובמצוות, מתוך בריות גופה ונהוראה מעלייה.

ברכה מיוחדת למאורות הדף היומי והעומד בראשו הרה"ג ר' חיים דוד קובלסקי שליט"א, ראש בית המדרש למגידי שיעור הדף היומי, הפועל רבות ונצורות להגדיל פעלים לתורה בכל אתר

ויהי רצון מלפני אבינו שבשמיים שיאיר את עיני בתורה"ק, למדוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים, ויזכני ביחד עם רعيיתי מנב"ת ע.ח. תה'י לגדל את צאצאיינו לתורה ויראתה". מתוך בריאות נחת וכל טוב, ולא ימוש התורה מפיינו ומפי זרעינו וזרע זרעינו עד עולם.

טוביה ולפ'

ברכי נשפי את השם וכל קרוביו את שם קד'שו שנtan לנו תורה אמת וחיה עולם נתע בתוכינו שהח'ינו וכיימנו ברוחמי וכרוב חסדיו, שם חלקו מישבי בית המדרש וחנני וזכה להוצאה לאור ספר "מראה יבמות" על מסכת יבמות בהוצאה מחודשת ומפוארת

כידוע שמסכת יבמות הוא מן המסכתות הקשות שבש"ס, אחת הסיבות, כי קשה לזכור היטב את השתלשלות המשפחות שבמהלך הסוגיות, אשר לעיתים יש במציאות אחת יותר מעשרים בני אדם,

לכן בעזה"י שרטטה וצידרתי תרשימים על כל העניינים והסוגיות המסתובכות שבמסכת יבמות, כדי לבאר ולהמחיש את השתלשלות המשפחות שבמהלך הסוגיא בהירות ובצורה מיוחדת, ובשילוב ביאור לידי כל תמונה וציוויל, עד שהלומד יראה לפני דבר דבר על אופניו סעיפים וצדדים עד הנקודה האחרונה בבת אחת, דברים ברורים בארכ' היטב, וככפי שהזאת בעזה"י על "מסכת קנים", וגעזרתי מאד בספר **בארכ' יעקב**, מאת הרה"ג ר' יעקב דב קנטור צצ"ל.

ויהא רעווא שיתקיים בנו ומלאה הארץ דעתה ויתרבה כבוד שמים, Amen.

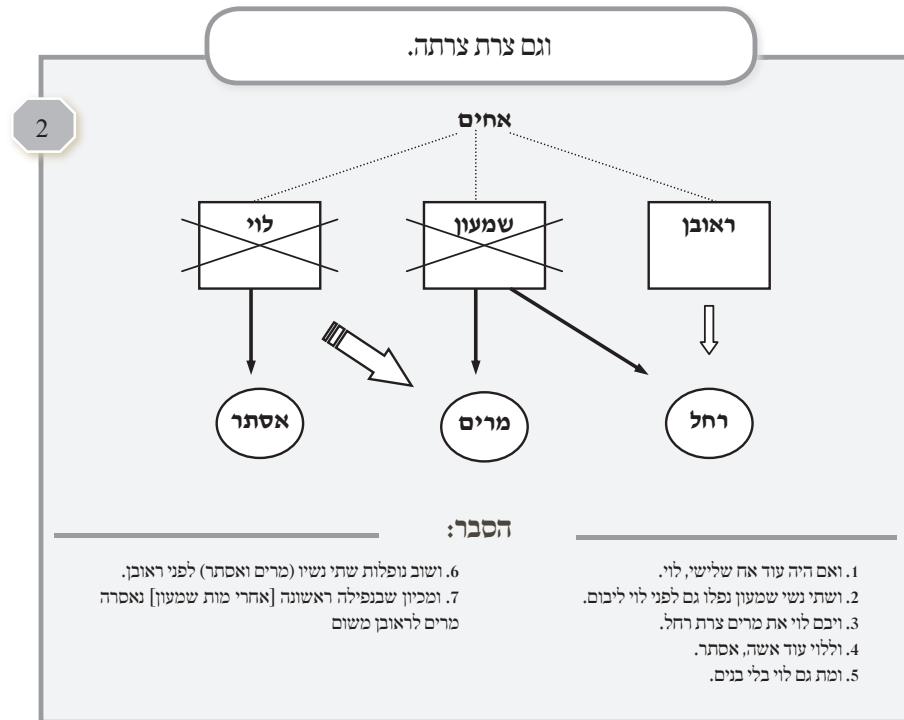
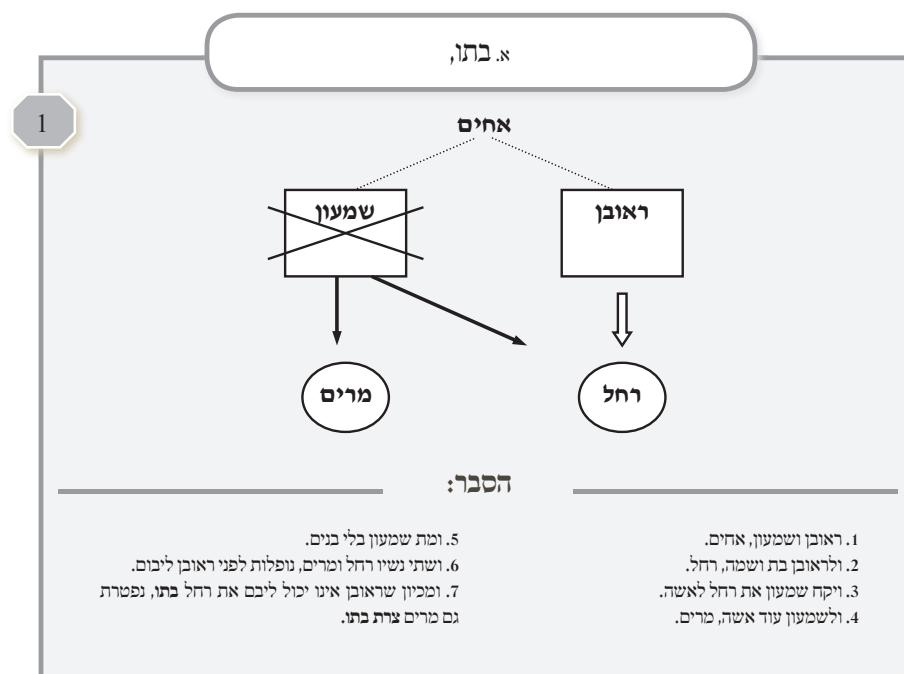

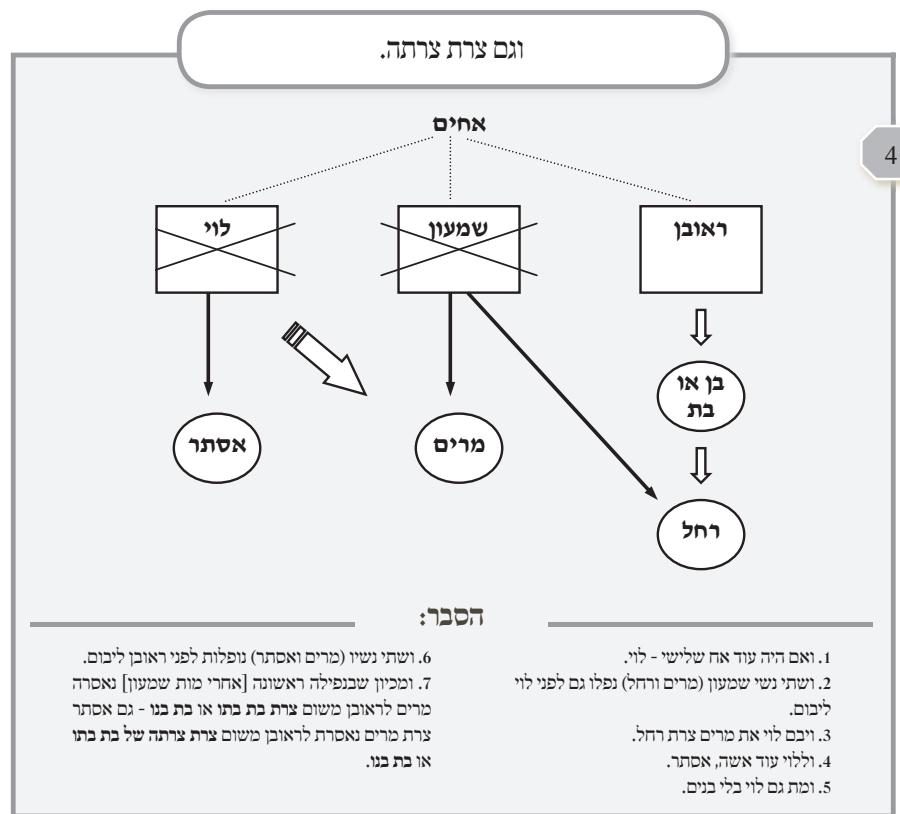
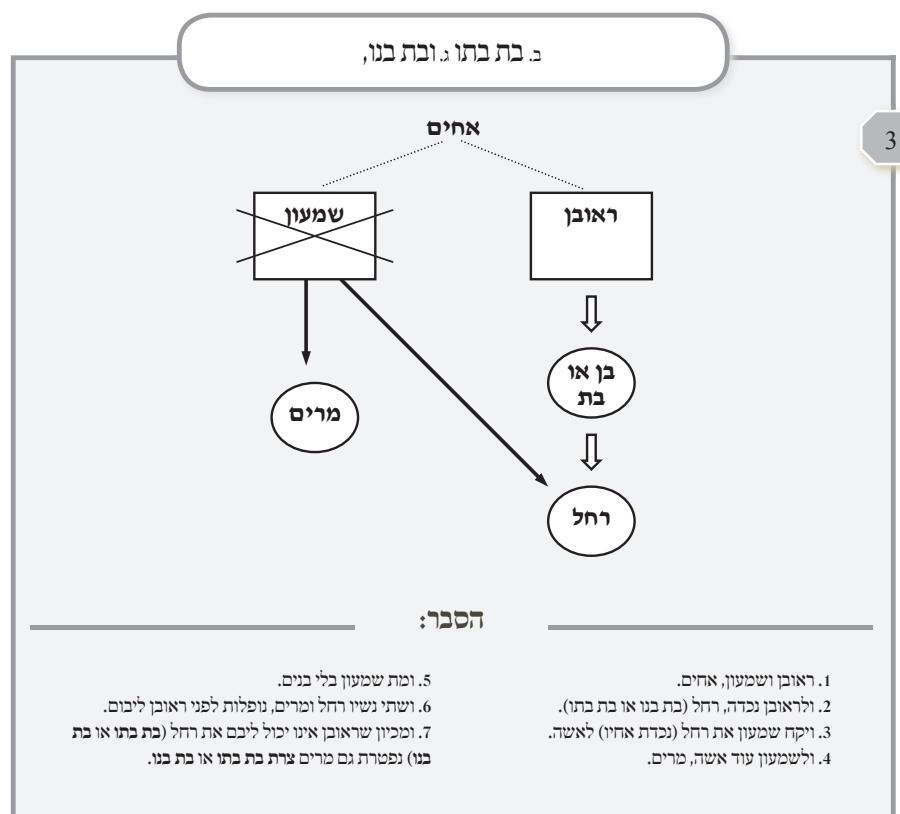
יבורכו ממורים הרובנים תא"ח מופלאים שליט"א צות הרוחני של ישיבתנו הק' ישיבת **"ישועות יעקב"** לצעירים - בני ברק

המגדלים ומחנכים במסירות נפלאה את תלמידי ישיבתנו ה' לתרתו ועבדתו יתברך שמו, ומשקיעים בכל אחד ואחד באופן נפלא, וכל רואי תלמידנו יעדיו כי גדלות ונצחונות נועד, עד כי יצא שמה של ישיבתנו הק' כפינת יקרת בעולם הישיבות. כה יtan ה' וכיה יוסיף שיזכו להמשיך ולהקנות לצעירים הצאן דעת ותבונה, ולהטעים מערכות בהירות תורתינו הק'

דף ב' ע"א

מתני', חמיש עשרה נשים פוטרות צורתיין וצורות צורתיין מן חיליצה ומן היום עד סוף העולם ואלו הן:

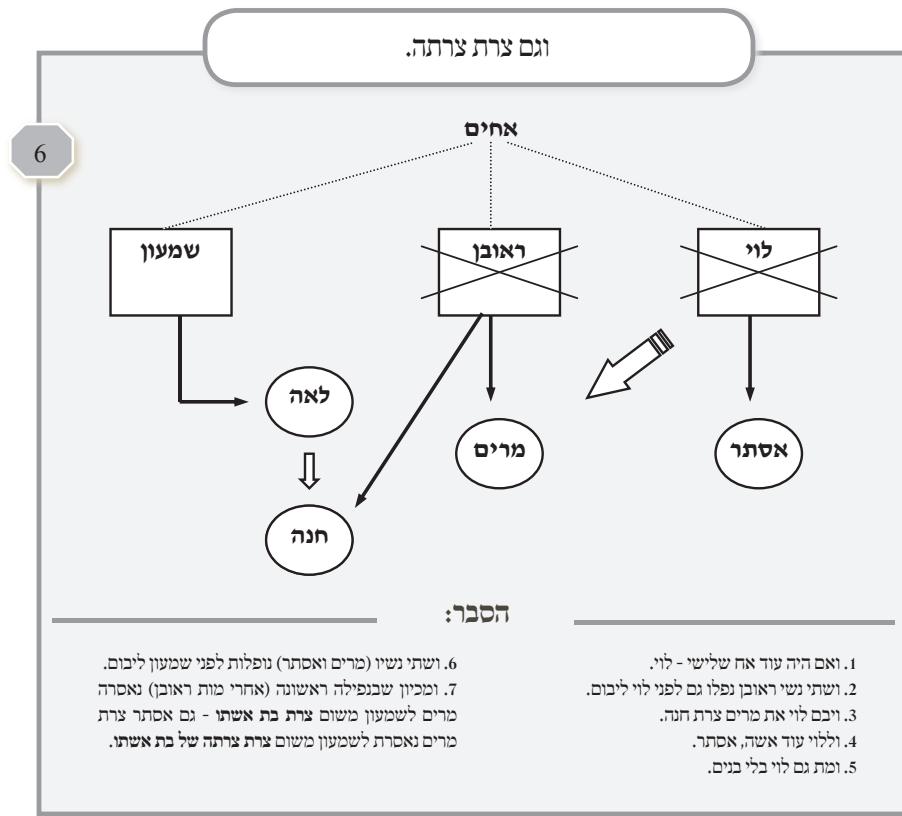
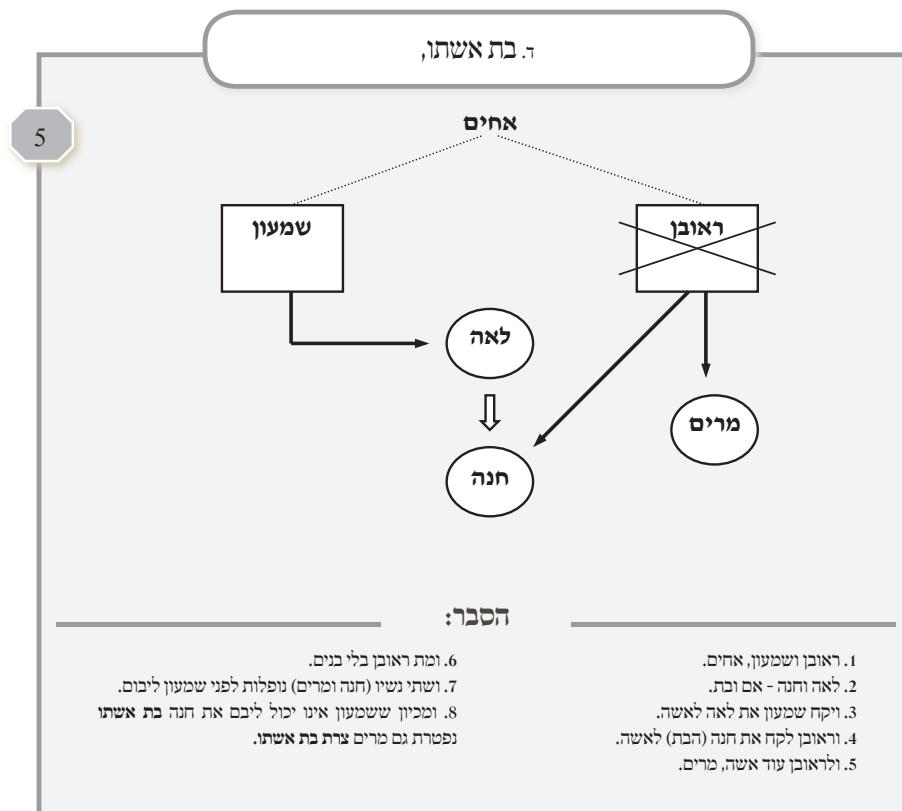

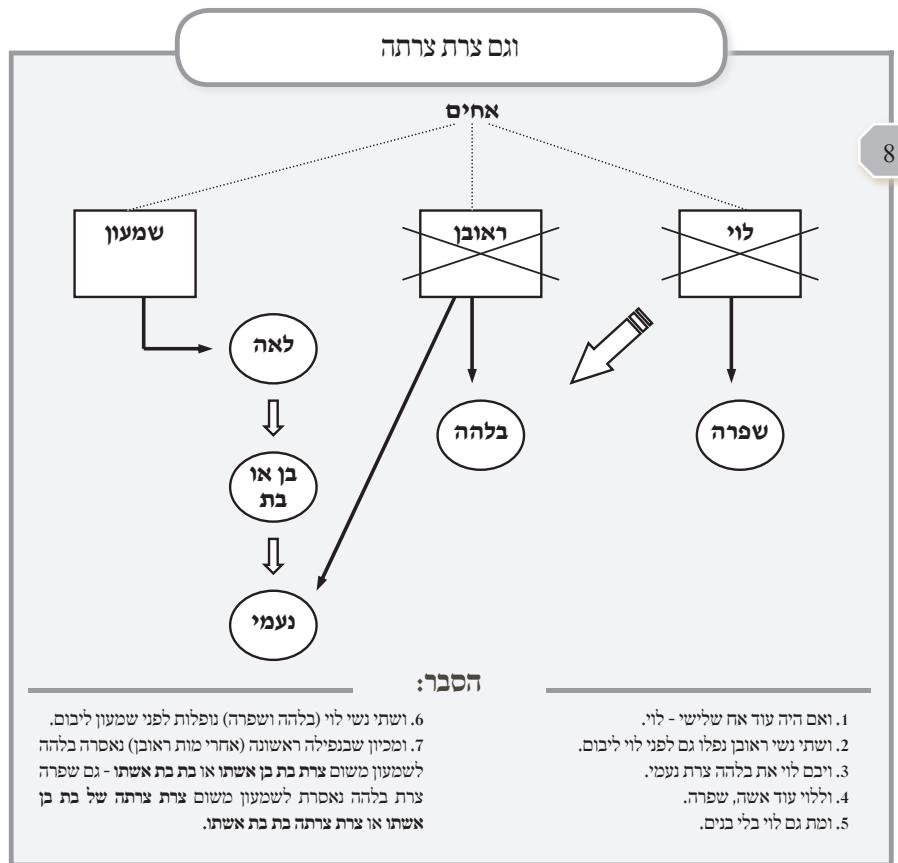
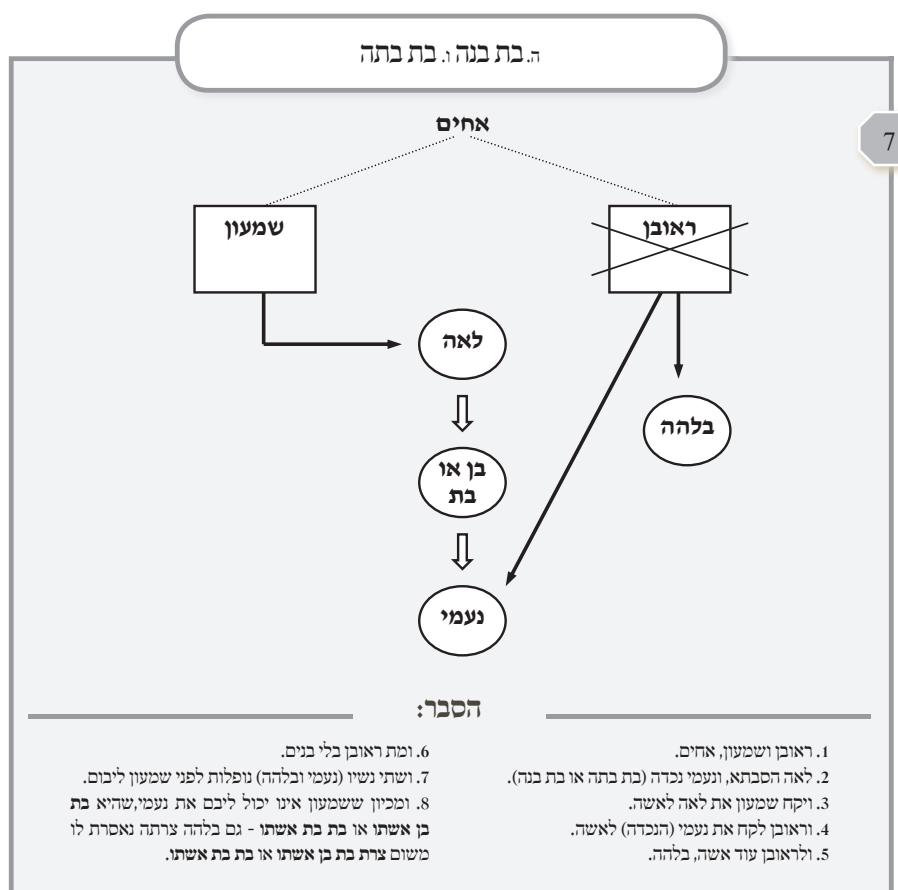

מראה יבמזרת

מסכת יבמות
פרק ראשון
חמש עשרה נשים'

ף'ב ע"א

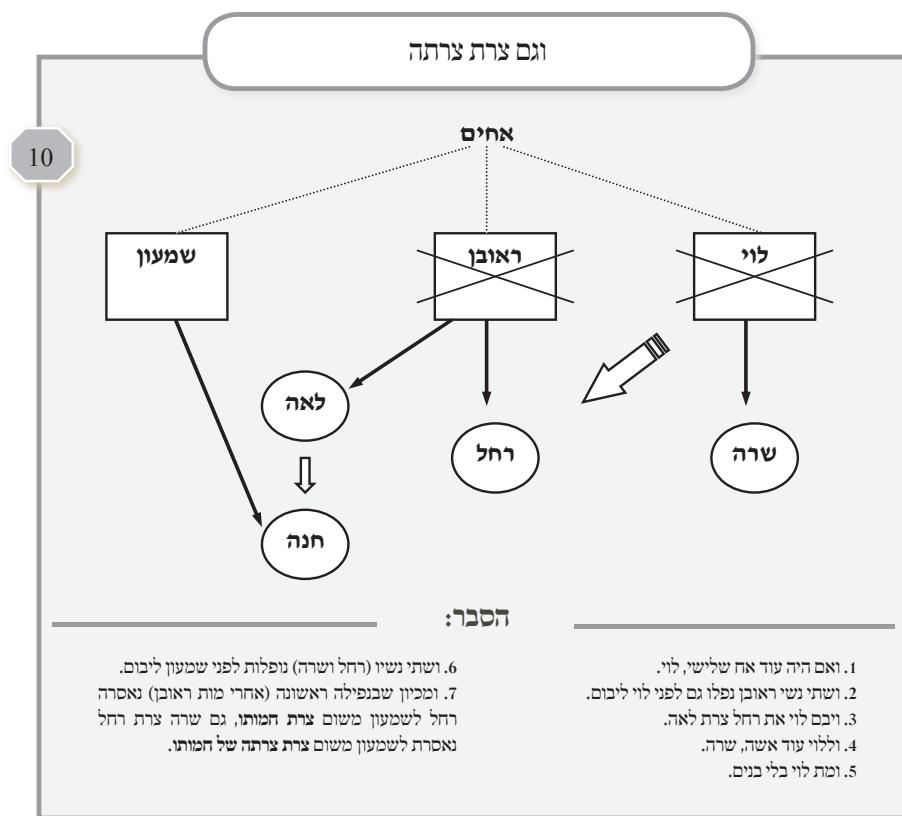
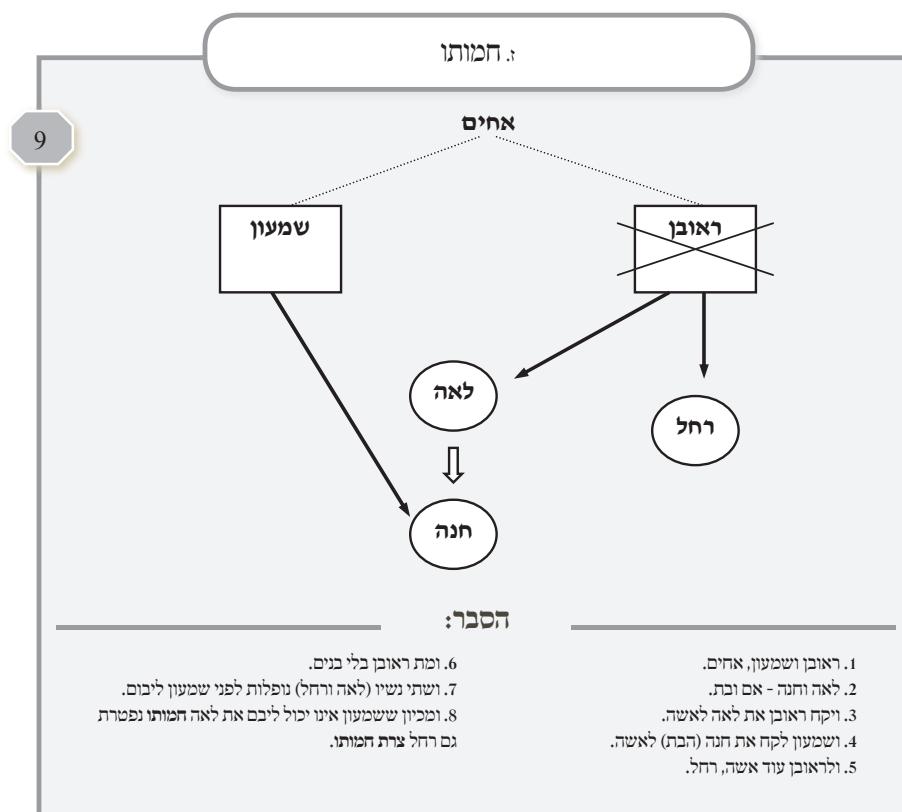

- אחים
- נישואין
- יבם
- חליצה
- בן
- איש
- אשה

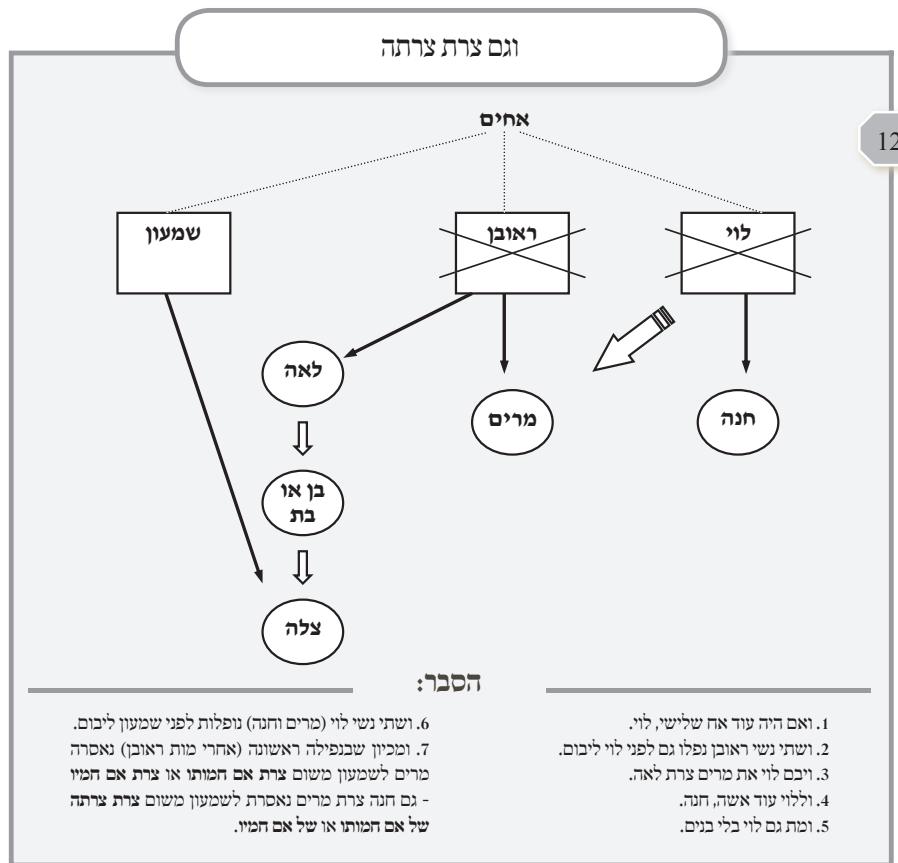
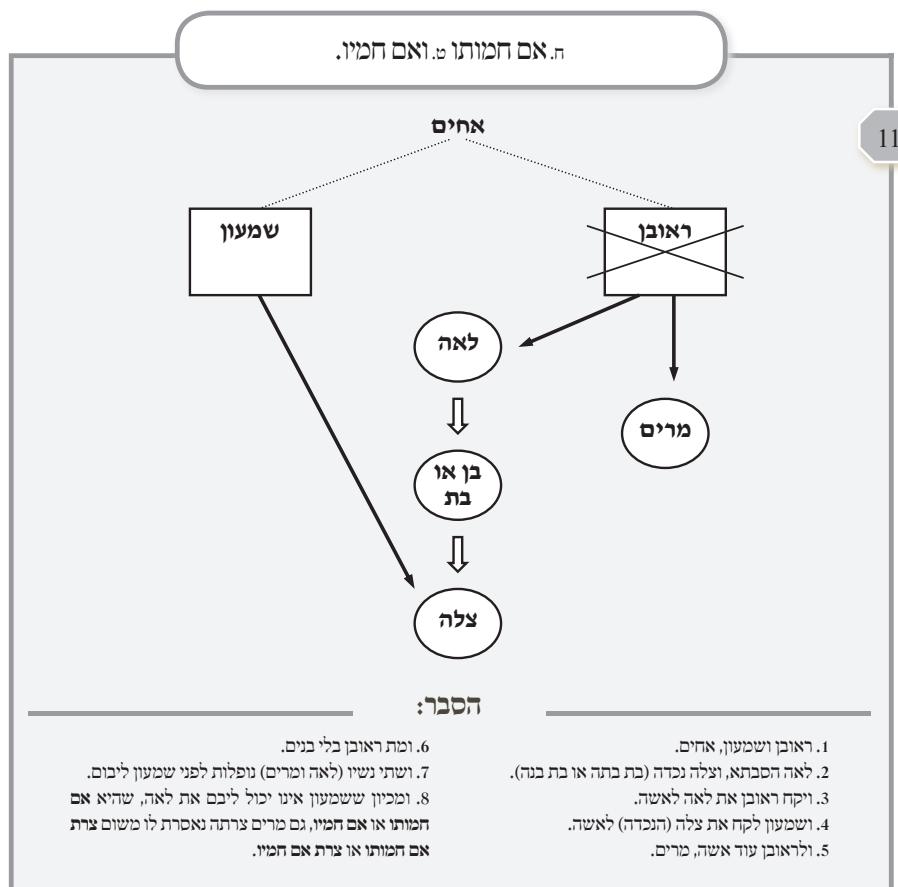
מראה יבמזרת

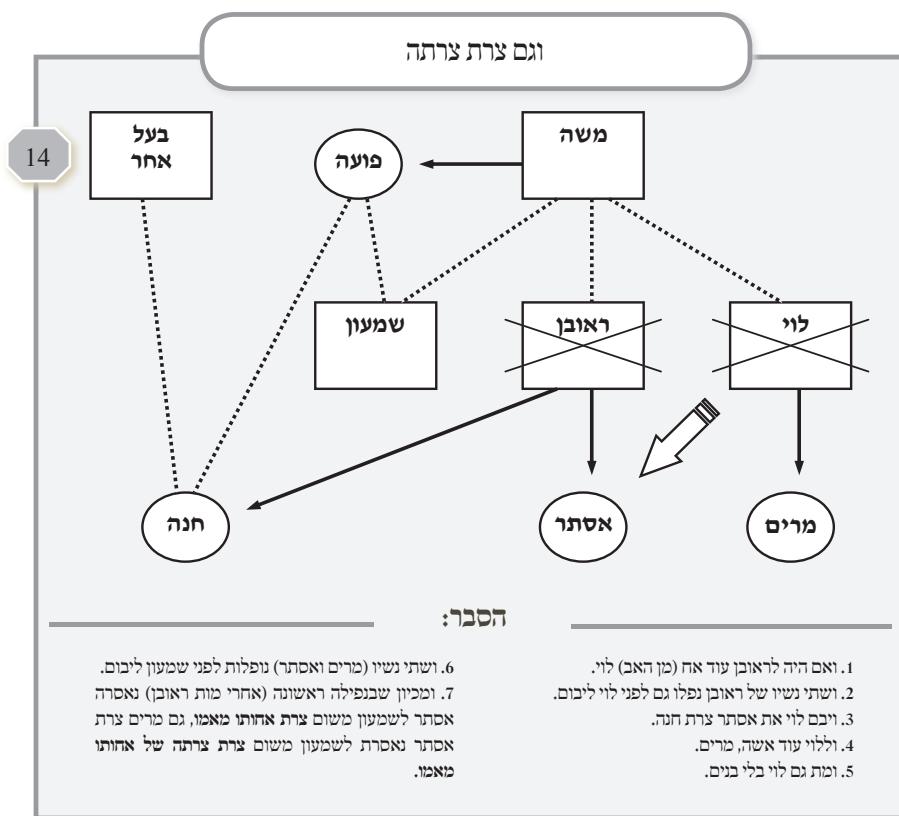
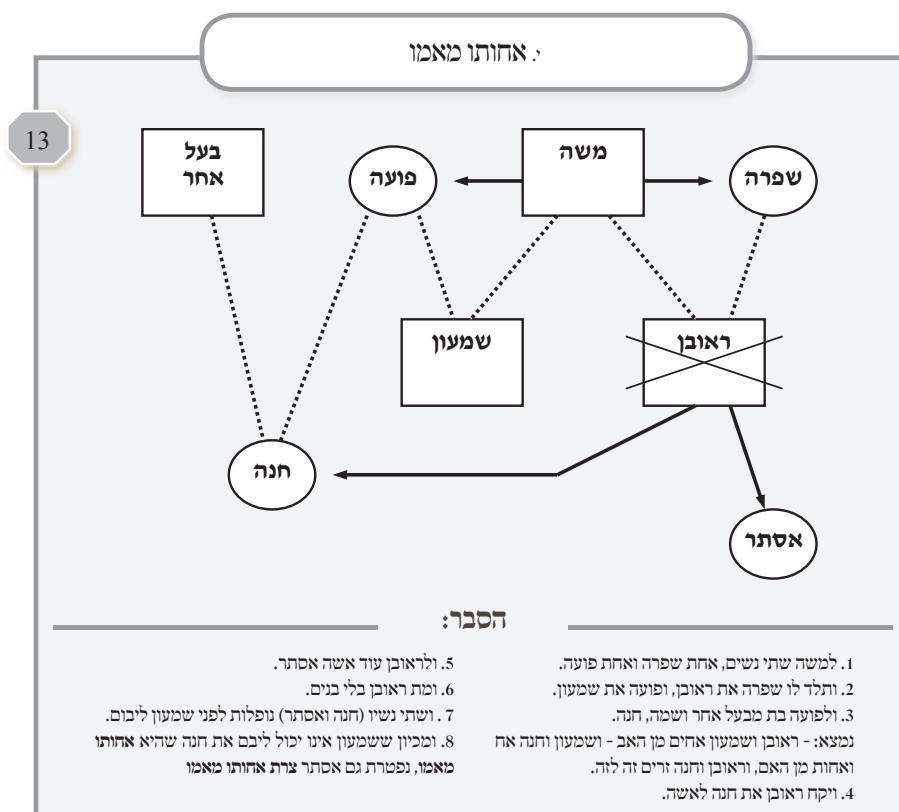
מסכת יבמות
פרק ראשון
חמש עשרה נשים'

הרב ע"א

- אדים
- נישואין
- יבום
- הלויזה
- בן
- איש
- אשה

15

י"א. אחיות אמו

אחיות

רחל

צלה

אשר

עדה

משה

גד

לאה

הסבר:

5. ولוד עוד אשה לאה.
6. ומת גד בנים.
7. ושתני נשי (לאה ורחל) נפלות לפני משה ליבום.
8. ומכיון ששמשה את גד יכול ליבם את רחל שהיא אחיות אמו, נפטרת גם לאה צורת אחיות אמו.
- ורחל ליד זרים זה להו.
- ויקח גד את רחל לאשה.
1. לאשר שתי נשים אחיות עדה ואחות צלה.
2. ולצלחה אחות רחל.
3. ותידל לו עדה את גד, וצלחה את משה.
נמצא: גד ומשה אחים מן האב - ורחל למשה אחיות אמו
4. ויקח גד את רחל לאשה.

10

וגם צורת צורתה

אשר

אחיות

רחל

צלה

משה

גד

כח

לאה

חנה

הסבר:

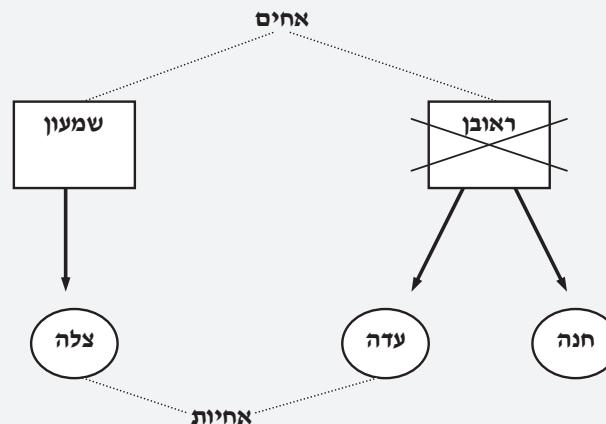
6. ושתני נשי כח (חנה ולאה) נופלות לפני משה ליבום.
7. ומכיון שבכפnilה ראשונה (அஹי מות גד) נאסרה לאה למשה מושום צורת אחיות אמו, גם חנה צורת לאה נאסרת למשה מושום צורת צורתה של אחיות אמו.
1. ואם היה עוד אח שלישי, נת.
2. ושתני נשי גד (לאה ורחל) נפלו גם לפני כח ליבום.
3. ויכם כח את לאה צורת רחל.
4. ולנה עוד אשה, חנה.
5. ומת גד בנים.

אדים
↗ נישואין
➡ יבום
↔ הילכה
→ בז
▢ איש
Ⓐ אשה

17

יב. דוחות אשתו

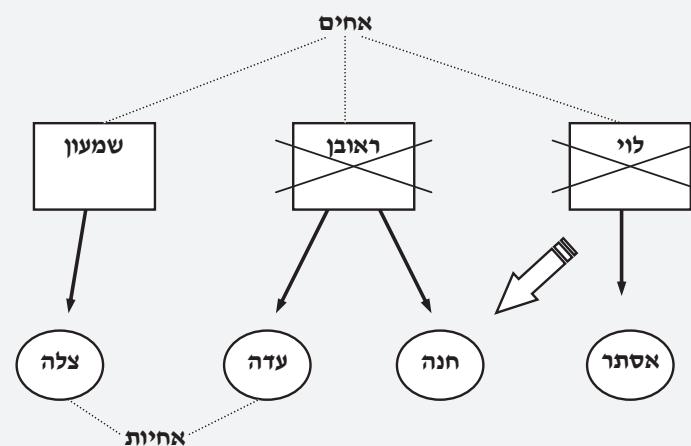

הסבר:

6. ומת רואבן בלי בנים.
7. ושתי משי (חנה ועדה) נפלות לפני שמעון ליבם.
8. ומכיון ששמעון איש יכול לכם את עדה דוחות אשתו נפטרת גם חנה מעת אשתו אשתו.
1. רואבן ושמעון, אחים.
2. עדה וצילה, אחיות.
3. ווקח רואבן את עדה לאשה.
4. ושמעון לקח את צילה (אחותה) לאשה.
5. ולראבן עוד אשה, חנה.

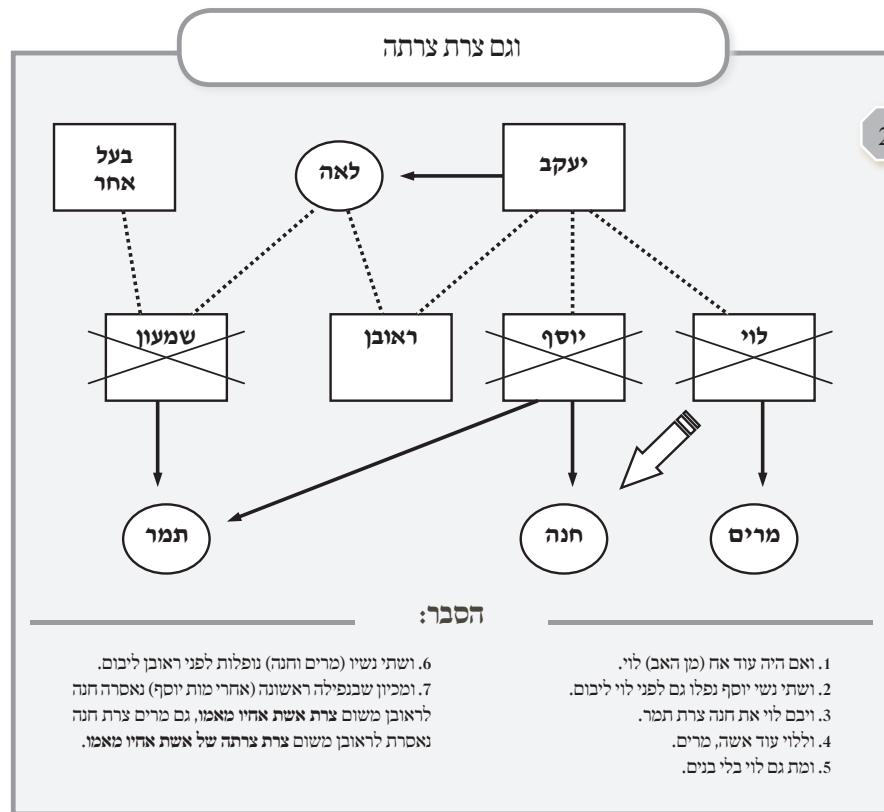
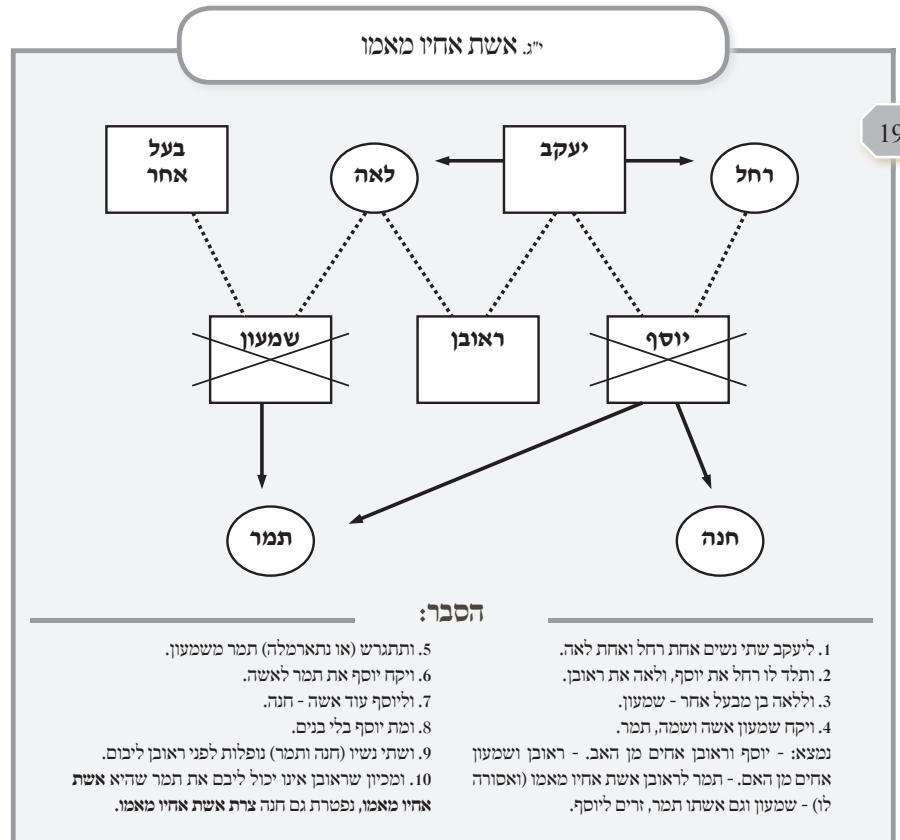
18

וגם צרת צרתה

הסבר:

6. ושתי נשי (אסטר וחנה) נפלות לפני שמעון ליבם.
8. ומכיון שבנפילה ראשונה (אחורי מות רואבן) נאסרה חנה לשמעון משום צרת צרתה אשתו, גם אסטור צרת חנה נאסרת לשמעון משום צרת צרתה של אשתו אשתו.
1. ואם היה עוד אח שלישי, לוי.
2. ושתי נשי רואבן נפלו גם לפני לוי ליבם.
3. ויבם לוי את חנה צרת עדה.
4. וללוי עוד אשה, אסטור.
5. ומת גם לוי בלי בנים.

מראה יבמזרת

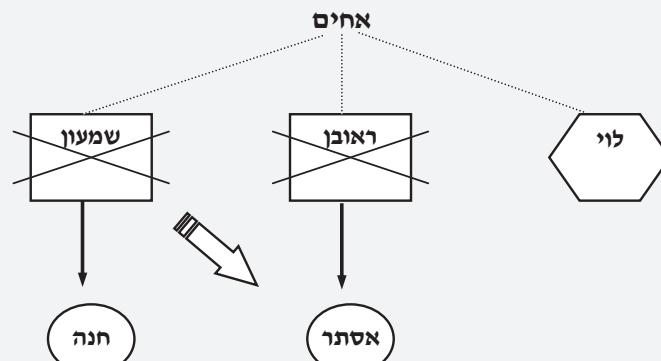
מסכת יבמות
פרק ראשון
חמש עשרה נשים'

פרק ע"ג

21

י"ד. אשת אחיו שלא היה בעולמו

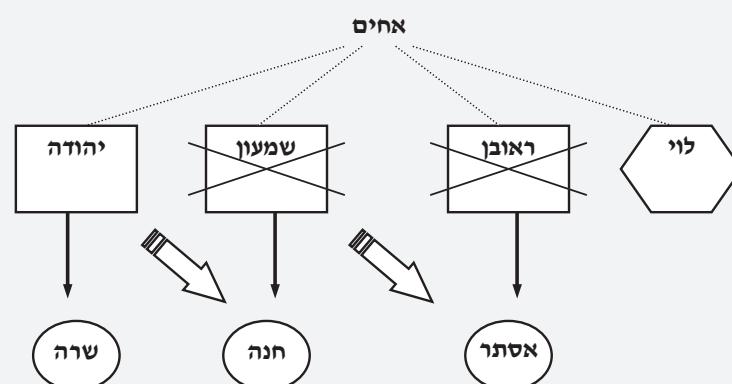

הסבר:

6. ולשמעון עוד אשה, חנה.
7. ומת גם שמעון בלי בנים.
8. ושתי נשי (אסטר וחנה) נפלות לפני לוי ליבום.
9. ומכיון שלוי אין יכול ליבם את אסתר, שהיא אשת אחיו של רענן נולד עוד אח, לוי. (אסטר אסורה לו משום אשת אחיו שלא היה בעולמו).
5. ובם שמעון את אסתר.
1. רענן ושמעון אחים.
2. ולרואן אשה, אסתר.
3. ומת רענן בלי בנים.
4. ולפניהם אשתר אסתר לשמעון נולד עוד אח, לוי.

22

וגם צרת צורתה

הסבר:

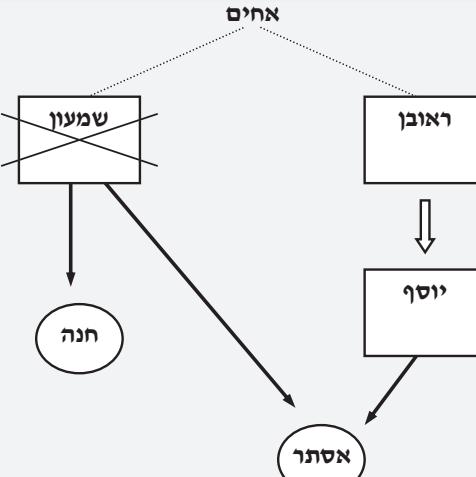
7. ומת גם יהודה בלי בנים.
8. ושתי נשי (חנה ושרה) נפלות לפני לוי ליבום.
9. ומכיון שלוי אין יכול ליבם את חנה (שהיתה צורת אשתר), משום זאת אשת אחיו שלא היה בעולמו, גם שרה צרת חנה נארת לו משום צורת צורתה של אשת אחיו שלא היה בעולמו.
1. אם היה בתחלת עוד אח, יהודה.
2. ואחריו שנולד לוי, ובם שמעון את אסתר.
3. ומת גם שמעון בלי בנים.
4. ושתי נשי (אסטר וחנה) נפלות לפני יהודה ליבום.
5. ובם יהודה את חנה.
6. וליהודה עוד אשה, שרה.

- אדים
- נישואין
- יבור
- חליצה
- קון
- איש
- אשה

טי. קלתו

23

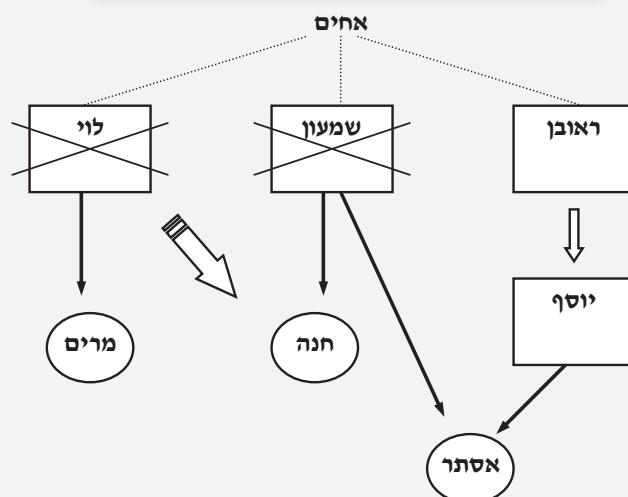

הסבר:

7. מות שמעון בלבבם.
8. ושתי נשי שמעון (אסתר והנה) נפלות לפני רואון לבם.
9. ומפני שרואון אשי יכול ליבם את אסתר, שהיתה קלתו (אשיה בנו יוסוף) - נס הינה גזת אסתר נסכת לו מושם צרת קלתו.
1. רואון ושמעון אחים.
2. ולראון בן - יוסוף.
3. וליחס אשיה - אסתר.
4. ותגנש (או נתormalה) אסתר (קלת רואון) מישוף.
5. ויח שמעון את אסתר.
6. ולשמעון עוד אשיה - חנה.

וגם צרת צרתה

24

הסבר:

5. ומת גם לוי בלב בנים.
6. ושתי נשי (מרים וחנה) נפלות לפני רואון לבם.
7. ומפני שבמנילה וראשונה (אחרי מות שמעון) נסורה חנה לרואון מושם שהיתה צרת קלתו, גם מרמים צרת חנה נסורת לרואון מושם צרת צרתה של קלתו.
1. ואם היה עוד אח, לוי.
2. ושתי נשי שמעון (חנה ואסתר) נפלו גם לפני לוי לבם.
3. ובם לוי את חנה.
4. וללו עוד אשיה, מרמים.

ALARAH יְפָמֹדֶת

מסכת יבמות
פרק ראשון
חמש עשרה נשים'

פרק ע"א

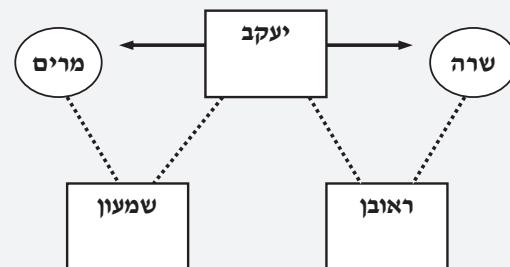
25

דף ג' ע"א גם, אלא הנה קרובי קרובין נקט

א. בתו.	(שריפה)	קרובי עצמו: (ג' דורות למטה דידיה)
ב. ובת בתו.	(שריפה)	קרובי אשתו: (ג' דורות למטה דידיה)
ג. ובת בנו.	(שריפה)	קרובי אשתו: (ג' דורות למעלה דידיה)
ד. בת אשתו.	(שריפה)	קרובי אשתו: (ג' דורות למעלה דידיה)
ה. ובת בנה.	(שריפה)	קרובי אשתו: (ג' דורות למעלה דידיה)
ו. ובת בתה.	(שריפה)	קרובי אשתו: (ג' דורות למעלה דידיה)
ז. חמוטו.	(שריפה)	קרובי עצמו: (איסורא אחווה)
ח. ואם חמוטו.	(שריפה)	איסורא אחווה:
ט. ואם חמוטו.	(כרת)	
י. אחותו מאמו.	(כרת)	
יא. ואחות אמו.	(כרת)	
יב. ואחות אשתו.	(כרת)	
יג. ואשת אחיו מאמו.	(כרת)	
יד. ואשת אחיו שהלא היה בעולמו.	(כרת)	
טו. וככלתו.	(סקילה)	

בכך"א, (ה"ס ממעלה לדלת) ולמעלה לדלת נג' מני למיטני ... לכה להמו וכו'.

26

הסבר:

שרה אמו (שרה) אסורה לאחיו (שמעון) משום אשת
אבי, ואינה שיק כל שתපול לפני ליבם.

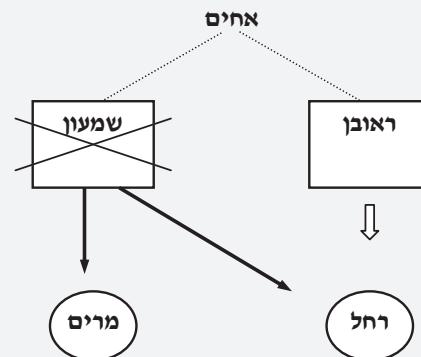
- ליעקב שתי נשים, שרה ומרים.
- ותולד לו שרה את רואבן, ומרים ילדה לו את שמעון.
נמצא: רואבן ושמעון אחיהם מן האב.
והינו דקאמר רש"י: דלפעלה דידיה (כגון שרה שהוא
אמו של רואבן) לא מצי למיטני (שתපול לפני ליבם),

אדים
נישואין
יבור
הלויזיה
בן
איש
אשה

27

כך"י, (ד"ה כיון) כיוון למקומות מזוה סוחה לרתקילה, כגון, לרת בכת.

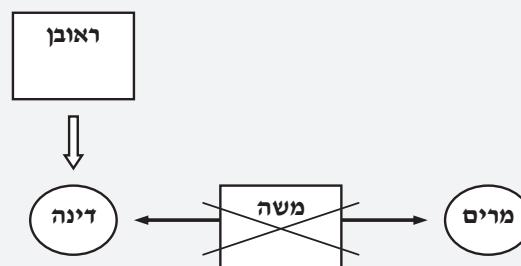

הסבר:

6. ושתי נשי רחל ומרים, נפלות לפני רואן לימים. וככון שראן אשי יכול ליכם את רחל בתו, נפטרת ומרם צורה בתה. ויקח שמעון את רחל לאשה.
7. ולראן בת, רחל.
8. ולשמעון עד אשה, מרים.
9. ומota שמעון בלי בנים.

כך"י, (ה"א קלג) וכן נמקוס מזוה קריילו כגון, נכלו קנעה קטע

28

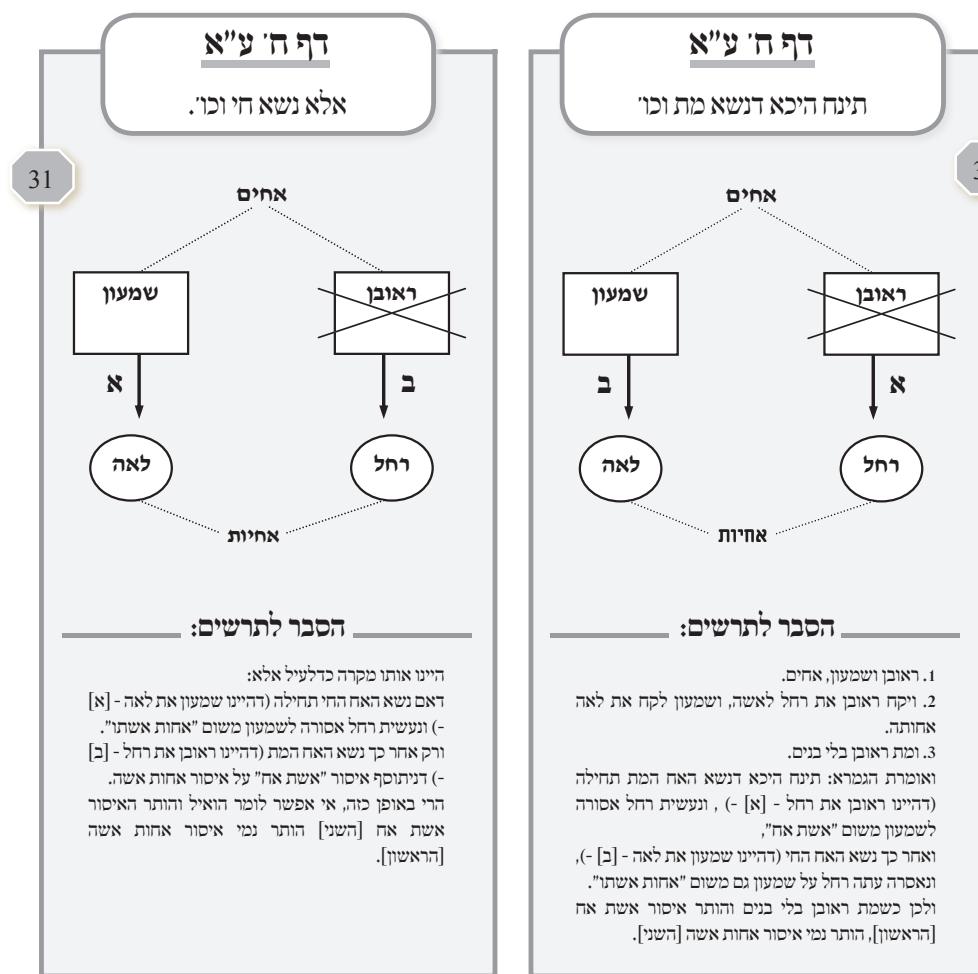
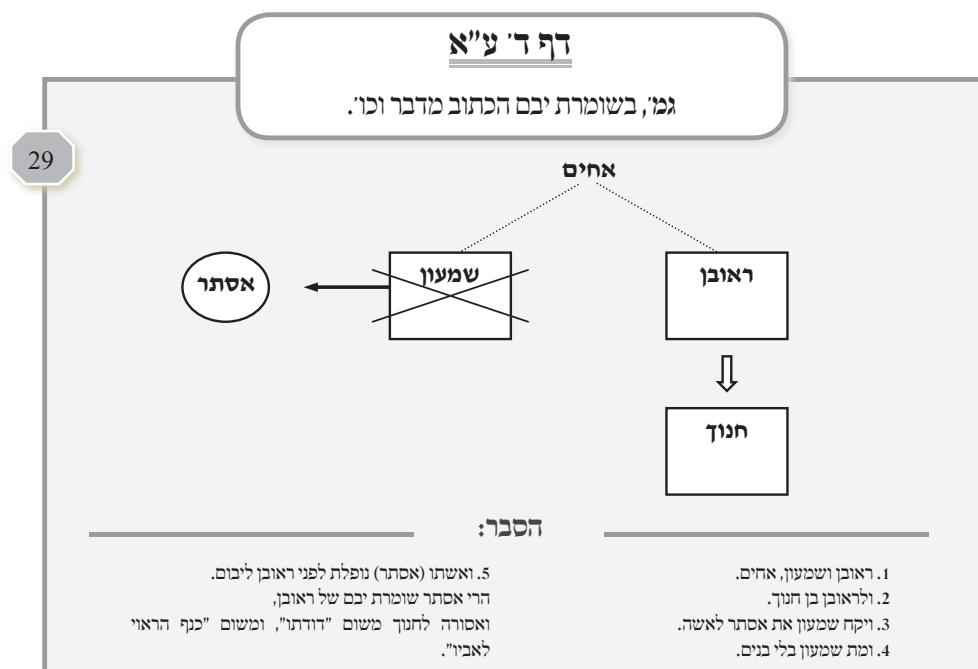
הסבר:

- היה משה לרואן. והוא: שלא במקומות מזוה
1. לרואן בת, דינה.
 2. ויקח משה (הור לרואן) את דינה לאשה.
 3. ולמשה עד אשה, מרים. ומota משה בלי בנים.
 4. מותרת מרים לדואן, אף שהיא צורת בתו, (כיון שור

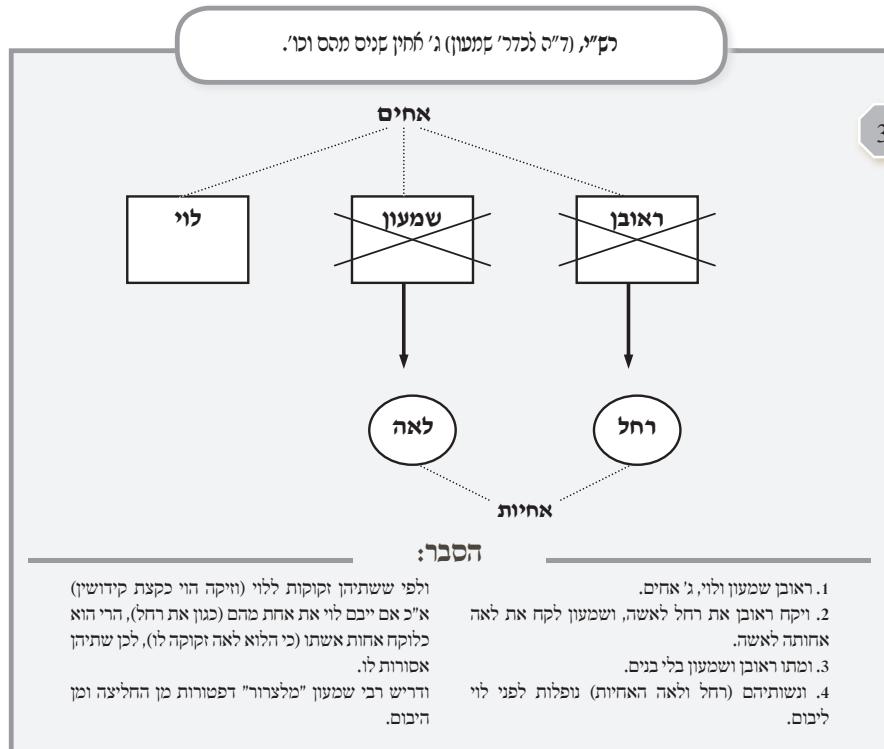
אחים
נישואין
יבום
הלויה
בן
איש
אשה

מראת יבמזרת

מסכת יבמות
פרק ראשון
חמש עשרה נשים'
דף ע"א - ח' ע"א

- אדים
- נישואין
- יבום
- הלויה
- בן
- איש
- אשה

דף ט' ע"א

גמ', כל מוצות שבתורה שחיבין על זדונו כרת ועל שגנתו חטאתי וכו' (ყקא פרק ד')

33

<p>(ג') ואם כל עדת ישראל ישפטו ויעלט בכר מטעמי הקקל ועשוי אחת מכל מוצות יהוה אשר לא תעשה ונשומו (ד') נזקעה החקפות אשר חטאו צלחת והקריבו קקקל אף בכר לחקפותן והביאו אותו לפני: אקל מועד:</p>	צבור - פר
<p>(ג') אם בכפנו הטעים הטעא לאשמה העם (הקריב על הטעים אשר הטעא פר בן בכר טמים ליהוה להתקפה):</p>	כהן מושיח - פר
<p>(ג') אם גבש אחית טהרא בשגגה מטעם האZY בעשתה אחת מכל מוצות יהוה אשר לא תעשה ואשׁה: (כח) או הודה אליו הטעמו אשר חטא וכבריא קרבנו שערית עזום תפימה זקבה על הטעמו אשר הטעא:</p>	יחיד - בשבה או שעירה
<p>(כב) אשר צשראי הטעא ועשה אחית מכל מוצות יהוה אלקיו אשר לא תעשה בשגגה ואשׁה: (כג) או הודה אליו הטעמו אשר חטא מה (הבריא את קרבנו שער עזום זכר תפימים):</p>	נשיה - שעיר

גמ', ובעבודת כוכבים (במדבר פרק ט)

34

<p>(כד) והוא אם מעני העדה געשית לשגגה ועשו כל העדה פר בן בכר אחד לעלה לילם ניחם להרעה ומנהתו ונסכו ממשפט ושעיר עזום אקה להתקפה:</p>	צבור
<p>(כג) ואם גבש אחית טהרא בשגגה (הקריבה עזום פת שגגה להתקפה:</p>	יהודים, נשים, ומשיה

מראה יבמזרת

מסכת יבמות

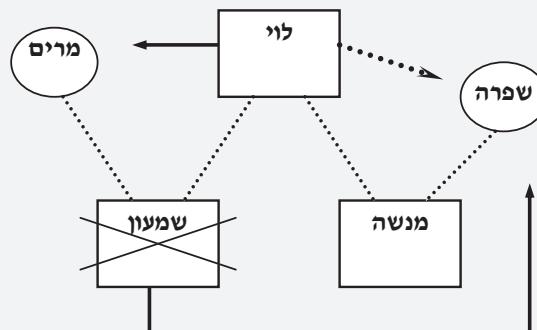
פרק ראשון:

חמש עשרה נשים

דף ט' ע"ב

35

גמי, אמרו אונסת אביו וכו'.

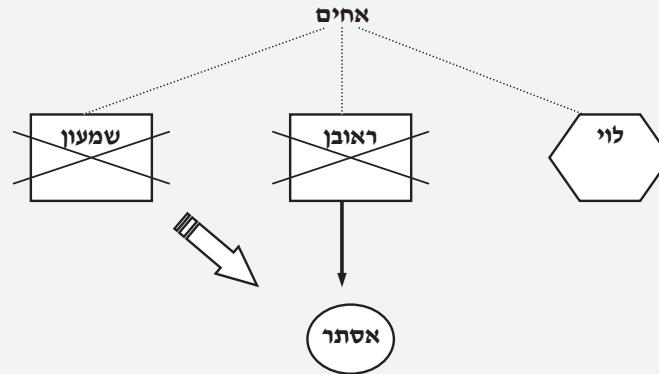
הסבר:

5. ומתר שמעון ביל בנים.
6. ואשתו שפרה נפלת לפני מנשה ליבם.
- ואומרת הגמ' דבפוגתא לא קא מיר, כיון שלפי רבי יהודה אסורה שפרה לשמעון, אויא אפשר שתפוג שפרה לפני מנשה ליבם, لكن לא קחני לה.
7. ויה שמעון את שפרה אונסת אביו לאשה (דומותת לו לפירaben).
1. לוי מומר, איש ואשה.
2. ולהם בן שמעון.
3. ואם לוי את שפרה, והולד ממנה בן, מנשה. נמצא: מנשה ושמעון אחיהם מן האב.

36

דף ט' ע"ב

גמי, והרי אשת אחיו שלא היה בעולמו וכי בנוلد ולבסוף ייבם.

הסבר:

6. ומתר גם שמעון ביל בנים.
7. ואשתו אסתר נפלת לפני לוי ליבם.
- ואומרת הגמ' דבנולד לוי לפני שניתובמה אסתר לשמעון, ולבסוף ייבם, בגין כזה לא פליג רבי שמעון דאסורה אסתר ללי.
1. ראוון ושמעון אחיהם.
2. וולדוין אשה, אסתר.
3. ומתר ראוון ביל בנים.
4. ולפני שונתובמה אסתר לשמעון נולד עד אה, לוי. ואסתר אסורה לו משום אשת אחיו שלא היה בעולמו).
5. ויבם שמעון את אסתר.

גמי, והאמיר ר' יהודה וכי בכוון אני קורא בהן האסורה לזה מותרת לזה.

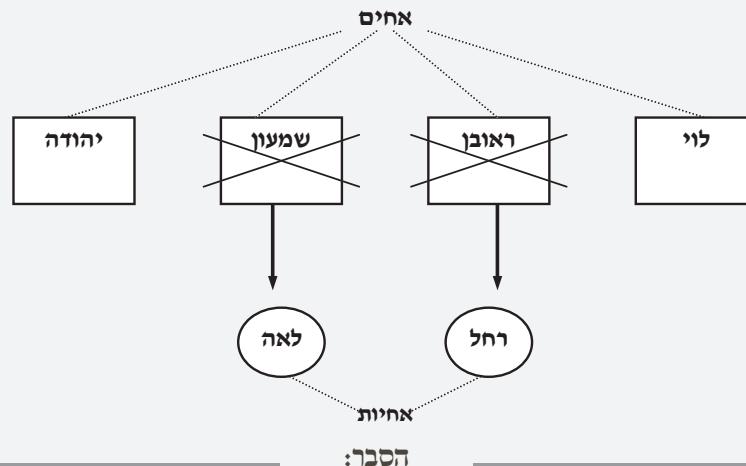
מיימרא זו מתייחסת למשנה בפרק ד' אחין, בענין אחות זקקה.

ובשתי אחות הזקוקות ליבום יש לפעמים:

א. ששתיהן אסורת להתייבם. ב. שאחת מותרת ואחת אסורה. ג. ששתיהן מותרות להתייבם.

37

א. ששתיהן אסורת להתייבם.

הסבר:

1. ארבעה אחים הם: רואבן, שמעון, לוי,

ויהודה.

וששתיהן: רחל, ולאה.

2. ויקח רואבן את רחל, ושמעון לקח את לאה.

3. ומתו רואבן ונפטרו לפני יהודה ויהר'ם.

4. ומתו רואבן ונפטרו לפני יהודה ויהר'ם.

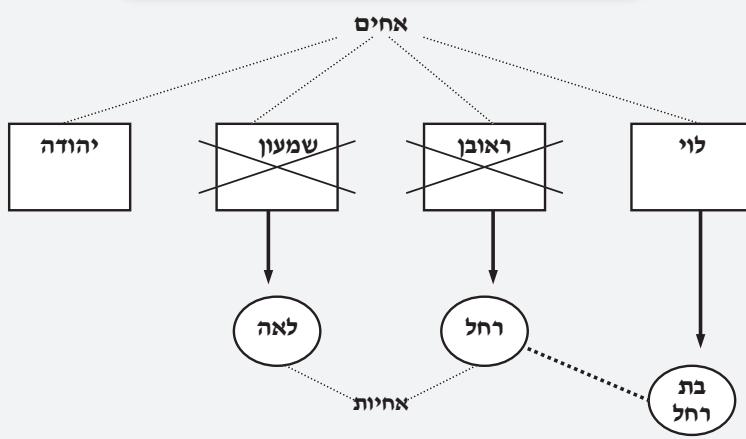
5. ונשותיהם נפטרו לפני לוי ויהודה ויהר'ם.

6. וכיון ששתיהן זקוקות לכל אחד מהם, וכל אחת היהנה גם

אתות זקוקתנו, הנה לה כאות אשთן ואסורת להתייבם.

38

ב. שאחת מותרת להתייבם ואחת אסורה.

הסבר:

1. ואם לפניו מות רואבן ושמעון, ליקח לוי את בת רחל

לאשה.

2. והיות שרחל אסורה ללי מושם שהיא המותה, לנ

מותרת לו לאה, כיוון שאין אותה אתות זקוקתנו.

3. אבל יהודה ששתיהן אסורות, כי ששתיהן זקוקות לו, וכל

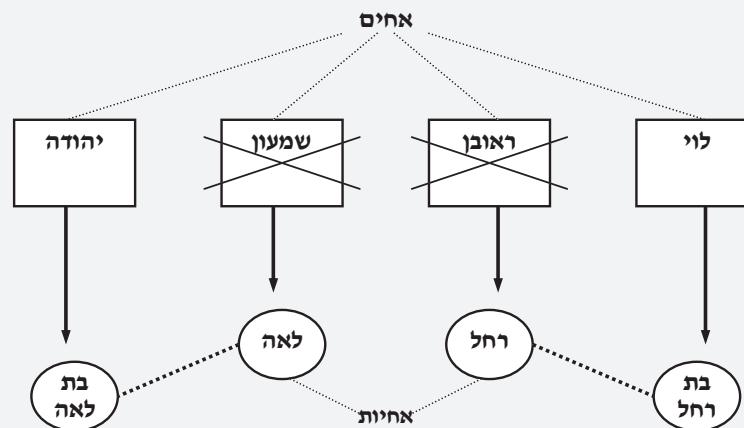
אתות היהנה אחות זקוקתנו.

39

ג. שתי אחיות מותרות להתייכם (האסורה לה מותרת לה, והאסורה לה מותרת לה).

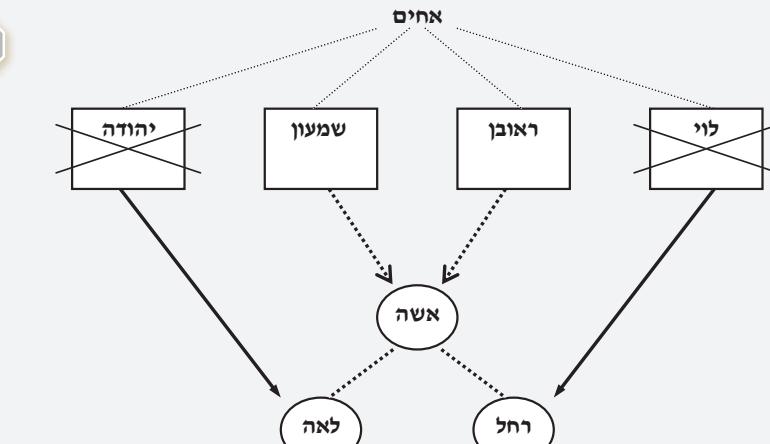
הסבר:

- ואם לפניהם רואבן ושמעון,לקח לי את בת רחל.
- ויהודהלקח את בת לאה.
- וכמו כן כינן שלאה אסורה ליהודה משום שהיא חמותו, لكن מותרת לו רחל, היות שהיא אחות זוקחתו.
- ומכין שרחן אלוליא משום שהיא חמותו ואינה זוקקה לו, לכן מותרת לו לאה, היות שהיא אחית זוקחתו.
- וזוקקה לו, לכן מותרת לו לאה, היות שהיא אחית זוקחתו.

לצ"א, (ד"כ וגמלה) וק"ל מאיר יטולה או קיילה נכס מקנה זו, ככלמל לפקל לאתקים ומזכה נכסן ציוו נ' /
לחיתות נופלת לפני נ' קחitos וו למסוללה מהכו.

א. בתרו.

40

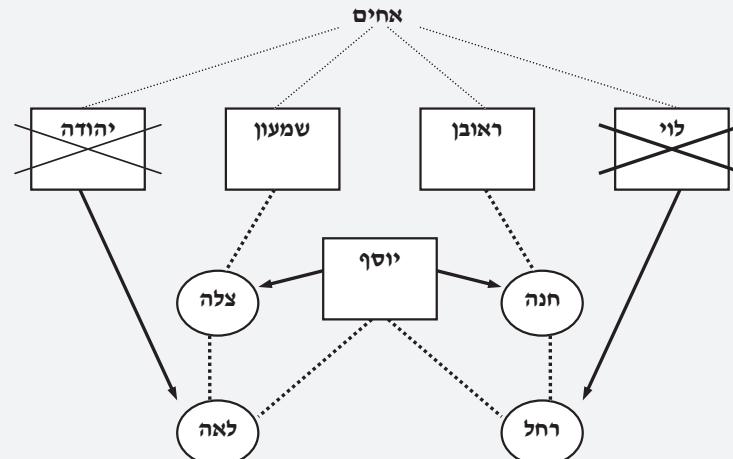

הסבר:

- ומותו לוי יהודה ביל' בנים.
- ושותיהם (רחל ולאה) נפלות לפני רואבן ושמעון ליבם.
- ומכין שרחן אלוליא לשמעון משום שהיא בתו ואינה זוקקה לו, לכן מותרת לו לאה, היות שהיא אחית זוקחתו.
- וכמו כן, לאה אסורה לשמעון משום שהיא בתו ואינה זוקקה לו, לכן מותרת לו רחל, היות שהיא אחית זוקחתו.
- וזוקקה לו את לאה. (נמצא: רחל ולאה אחיות).
- ויהודהלקח את לאה.
- ויקח לי את רחל.

41

ב. בת בתו.

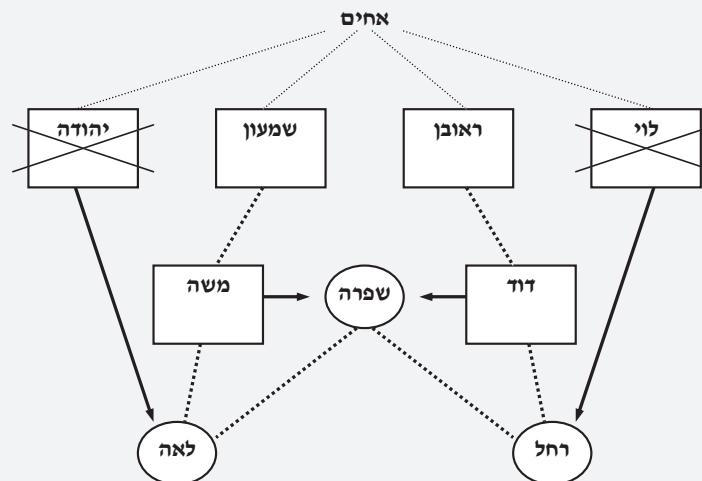

הסבר:

9. יהודה ליה את לאה.
10. וימותו לוי יהודה בלי בנים.
11. וונשותיהם (רחל ולאה) נפלות לפני רואן ושמעון ליבום.
12. ומכיון שרחל אסורה לרואן מושם שהוא בתו ואינה זוקקה לו, וכן מותרת לו רחל, היהת שנייה אחות בתו ואינה זוקקה לו, וכן מותרת לו רחל, היהת שנייה אחות זוקקתו.
13. ויקח לוי את רחל.
14. ורואה בנה של רחל אסורה לרואן מושם שהוא בת בנו ואינה זוקקה לו, וכן מותרת לו לאה, היהת שנייה אחות זוקקתו.
15. וכמו כן, כיוון שלאה אסורה לשמעון מושם שהוא בת בנו ואינה זוקקה לו, וכן מותרת לו רחל, היהת שנייה אחות זוקקתו.
16. ויקח לוי את רחל.
17. ארבעה אחים הם.
18. ולראון בת חנה.
19. ולשמעון בת צילה.
20. ויקח ווסף את חנה לאשה.
21. ותولد לו את לאה. (נמצא: רחל ולאה, אחיות מן האב).
22. וכמו כן ליה יוסף את צילה לאשה.
23. ותولد לו את לאה. (נמצא: רחל ולאה, אחיות מן האב).
24. ויקח לוי את רחל.

42

ב. בת בנו.

הסבר:

10. יהודה ליה את לאה.
11. וימותו לוי יהודה בלי בנים.
12. וונשותיהם (רחל ולאה) נפלות לפני רואן ושמעון ליבום.
13. ומכיון שרחל אסורה לרואן מושם שהוא בת בנו ואינה זוקקה לו, וכן מותרת לו לאה, היהת שנייה אחות זוקקתו.
14. ויקח דוד את שפירה לאשה.
15. ותולד לו את רחל.
16. ותתנרגש (או נתארמללה) שפירה מדור.
17. ויקח משה את שפירה.
18. ותولد לו את לאה. (נמצא: רחל ולאה, אחיות מן האם).
19. ויקח לוי את רחל.
20. ארבעה אחים הם.
21. ולראון בן דוד.
22. ולשמעון בן משה.
23. ויקח דוד את שפירה לאשה.
24. ותולד לו את רחל.
25. ותתנרגש (או נתארמללה) שפירה מדור.
26. ויקח משה את שפירה.
27. ותולד לו את לאה. (נמצא: רחל ולאה, אחיות מן האם).
28. ויקח לוי את רחל.

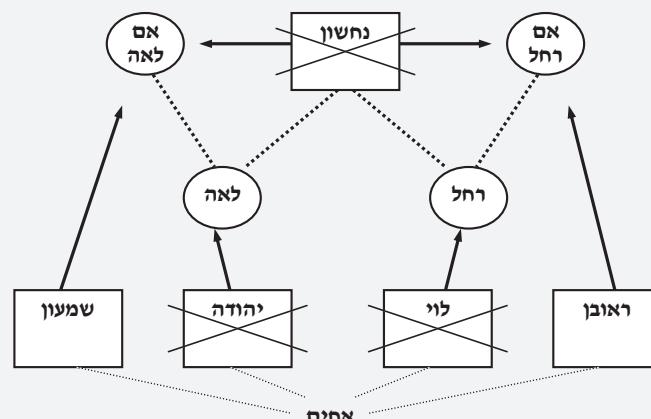
22

43

ד. בת אשתו.

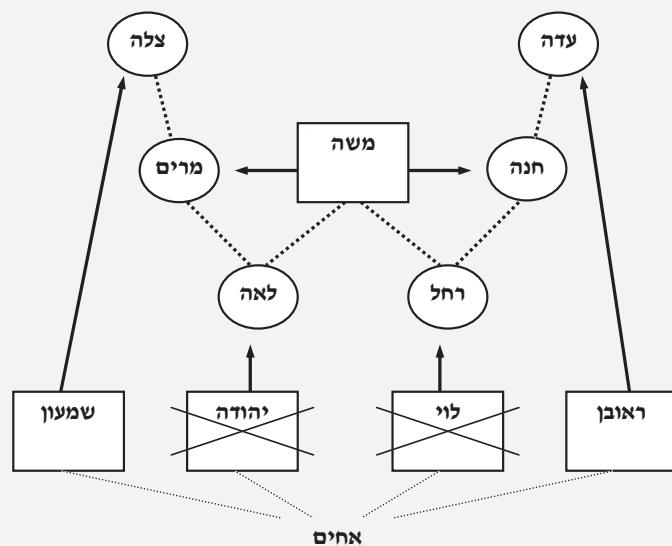

הסבר:

6. ונשותיהם (רחול ולאה האחות) נפלות לפני ראובן ושמעון ליבם.
7. ומכיון שרחל אסורה לרاؤון מושם שהיא בת אשתו ואינה זוקפה לו, לכן מותרת לאה, והואות שאלת קוקטה. -- וכן כיוון שלאה אסורה לשמעון מושם שהיא בת אשתו ואינה זוקפה לו, לכן מותרת לו רחל, והואות שאלת קוקטה.
1. לנחישן שתי נשים.
2. ותולד לו אחות את רחל, והשניה ילדה את לאה. (נמצאת: רחל ולאה אחותות מן האב).
3. ומת נחשו.
4. ויקח ראוון את אם רחל, ושמעון את אם לאה, ולוי את רחל, והואות לאה.
5. ומוט לוי והואות ביל בנים.

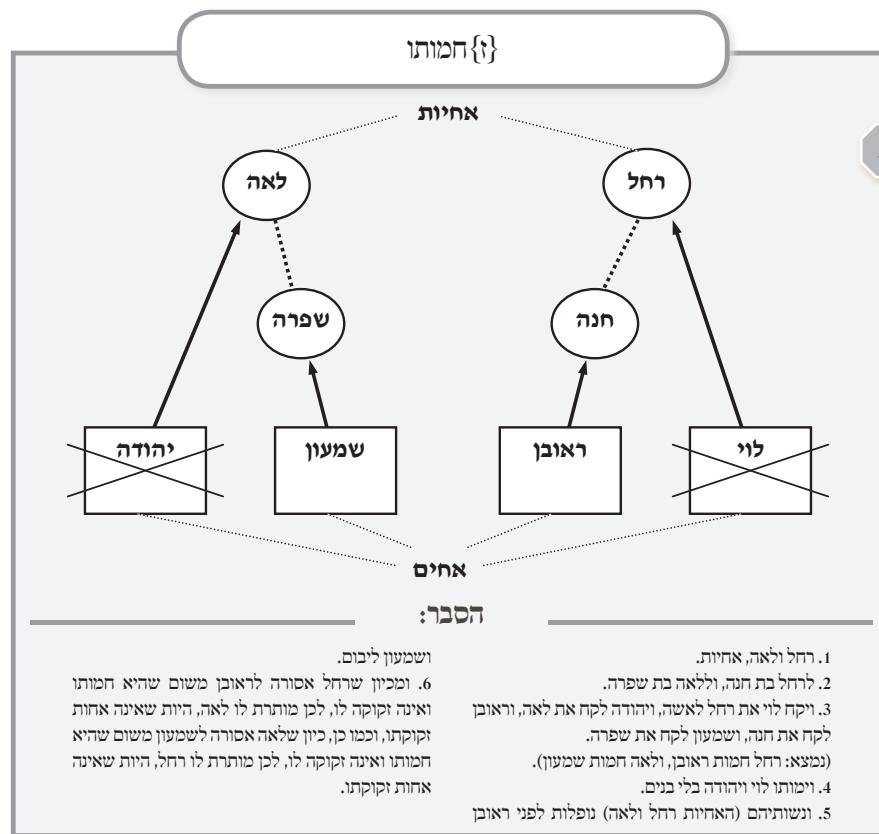
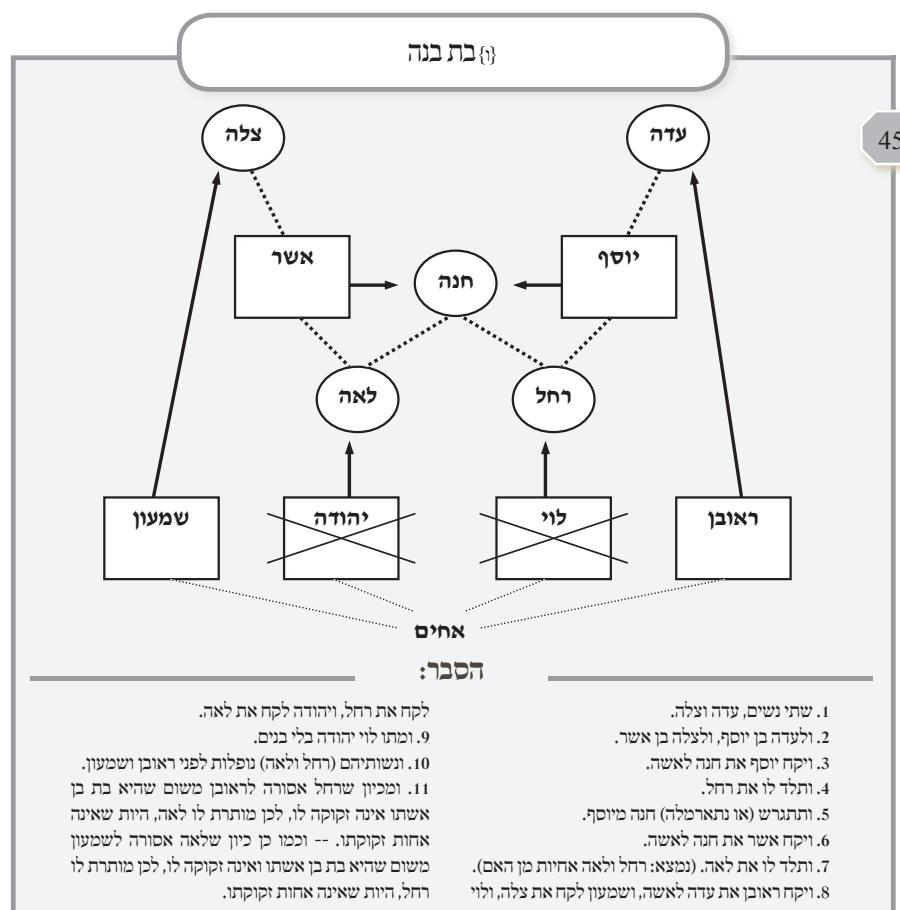
44

ה. בת בנה.

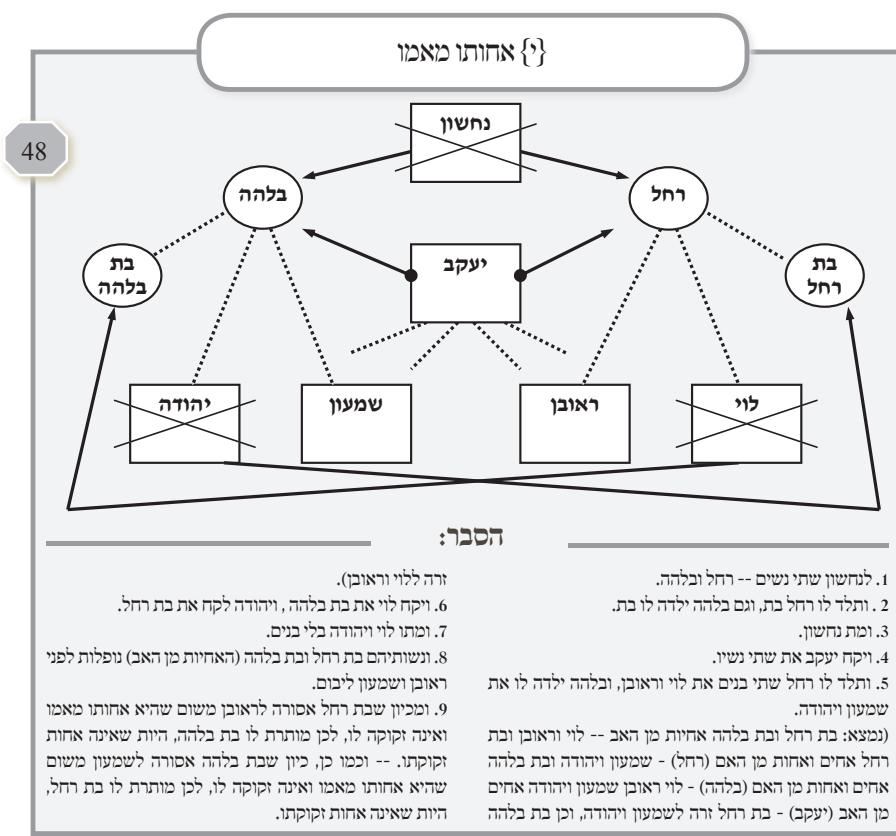
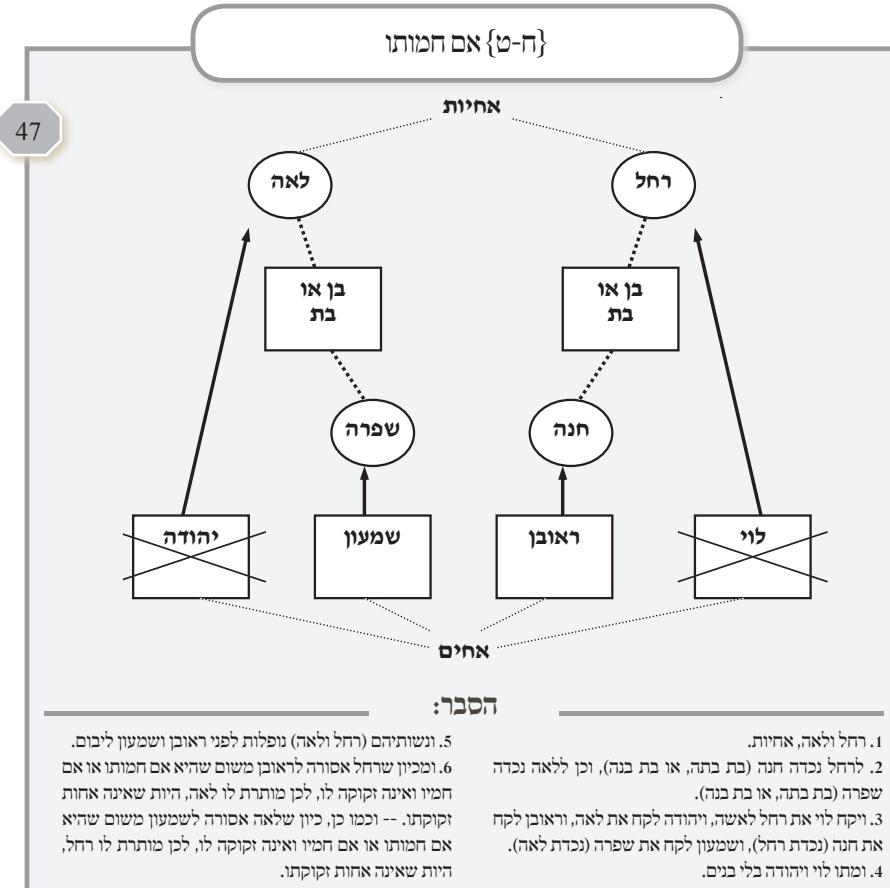

הסבר:

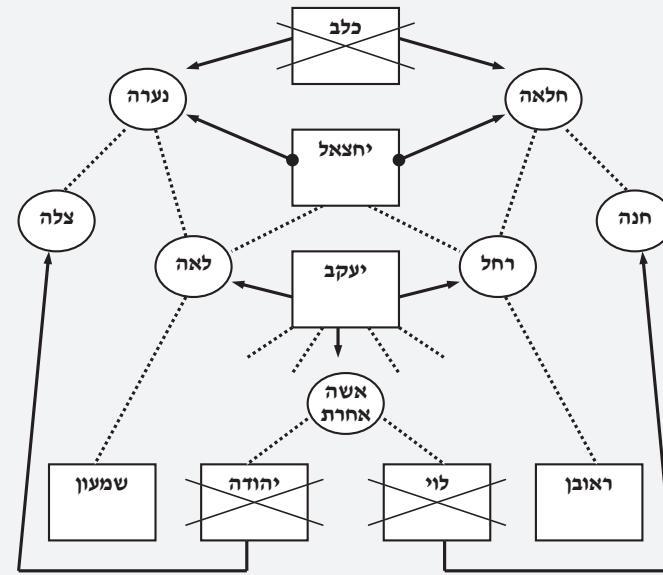
8. ומוט לוי והואות ביל בנים.
9. ונשותיהם (רחול ולאה) נפלות לפני ראוון ושמעון ליבם.
10. ומכיון שרחל אסורה לראוון מושם שהיא בת בת אשתו ואינה זוקפה לו, לכן מותרת לאה, והואות שאלת קוקטה. -- וכן כיוון שלאה אסורה לשמעון מושם שהיא בת בת אשתו ואינה זוקפה לו, לכן מותרת לו רחל, והואות שאלת קוקטה.
1. שתי נשים, עדה וצלה.
2. ולUDA בת חנה, ולצללה בת מרים.
3. ויקח משה את חנה לאשה.
4. ותולד לו את רחל.
5. וככזו לך משה את מרים לאשה.
6. ותולד לו את לאה. (נמצא: רחל ולאה אחותות מן האב).
7. ויקח ראוון את עדה לאשה, ושמעון לך את צלה, ולוי לך את רחל, והואות לך את לאה.

- אדים
- נישואין
- יבום
- הילכה
- בן
- איש
- אשה

אחות אמו

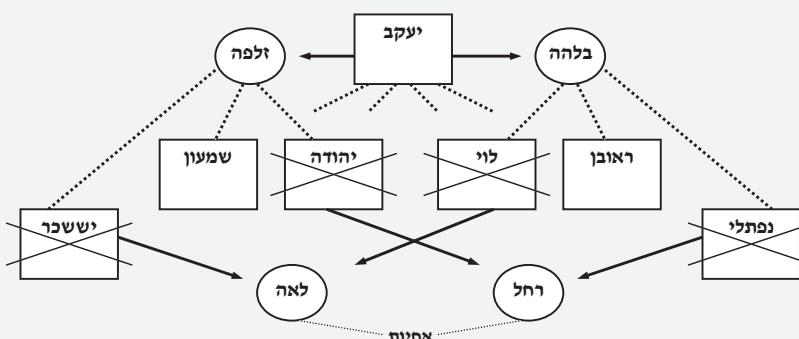

49

אהחות אמו, לאה אם שמעון וצלה אחות אמו, ראוון לוי יהודה
שמעון, אחיהם מון האב).

10. וירק לו את תננה (כת כלב מhalbאה) לאשה.
 11. יהודיה לוחק את צלה (כת כלב מנעה) לאשה.
 12. ומוטיו לו יהודיה בליך.
 13. נושתדרם חה' וצלה' (האותיות) נפלות לפני ראובן ושמעון
 ליבור.
 14. וכמיין שחנה אסורה לרואבו כי היא אחות אמו וקוקה
 לו, פון מותרת תל' צלה', הווות שאניה אחות וקוקה. -- וכמו כן,
 קון שצלה' אסורה לשמעון כי היא אחות אמו ואינה זוקקה לו, פון
 מותרת לו לה, הווות שאניה אחות זוקקה.

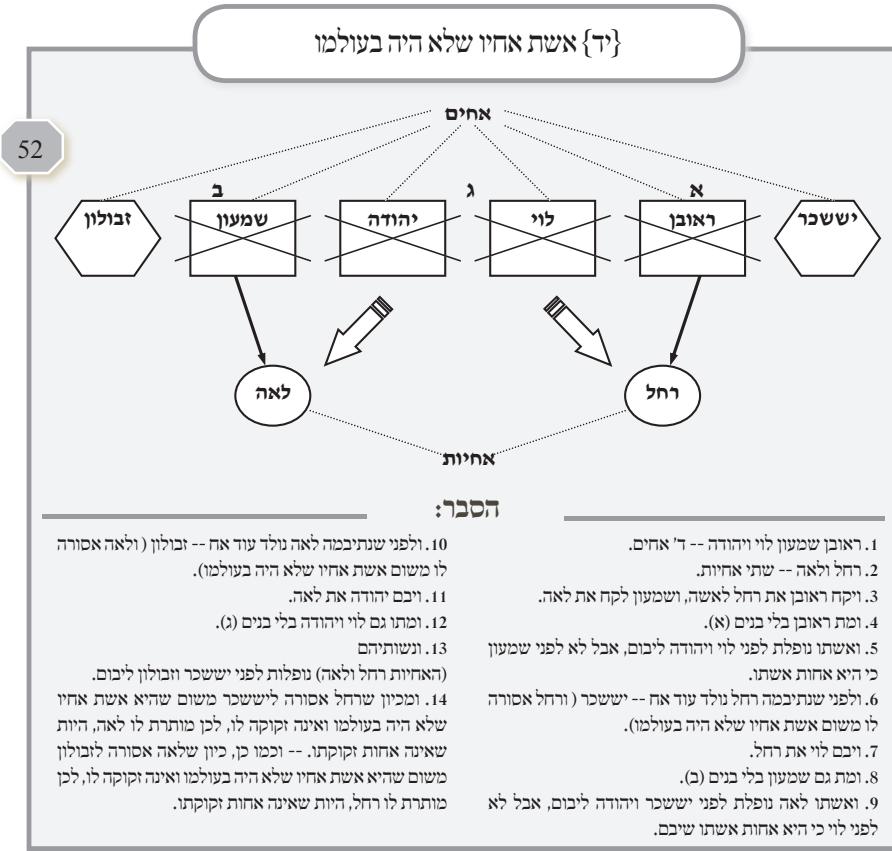
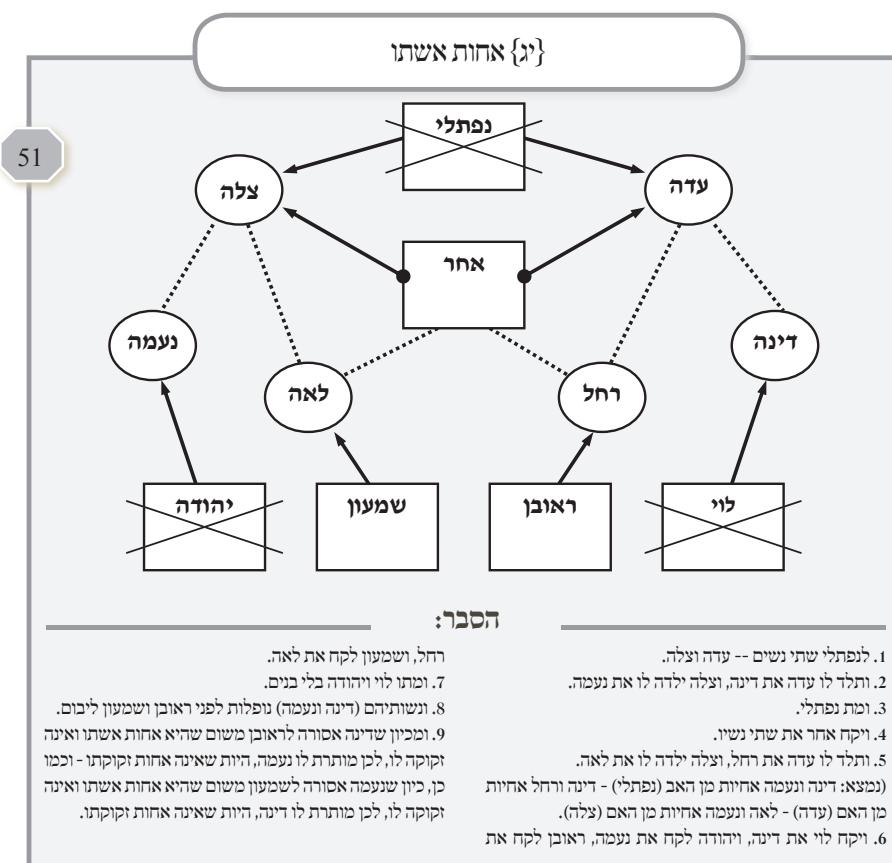
י'ב} אשר אחין מאנו

50

8. וַיְקַח לֵוִי אֶת לָאָה (הַזֹּרֶה לוּ) לְאִשָּׁה -- וַיְהִי דָבָר לְקַח אֶת רָחֵל (הַזֹּרֶה לוּ).

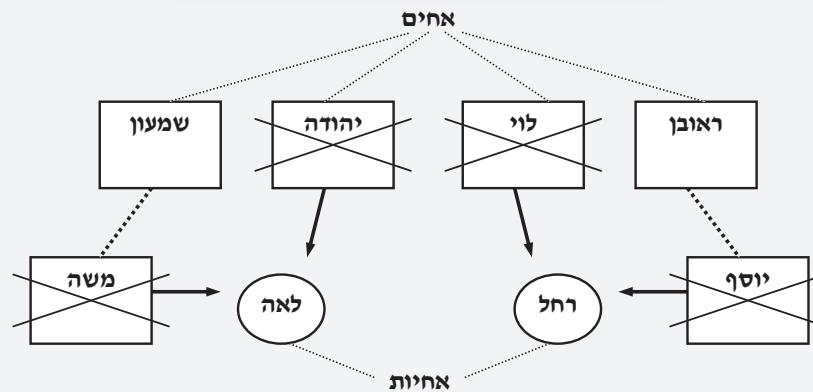

{טו} כלתו

53

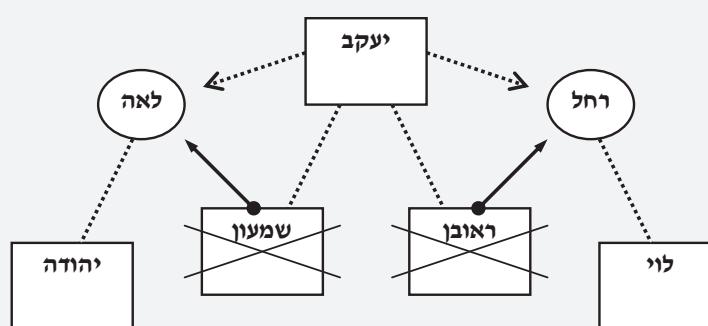
הסבר:

10. ולפנ שנטיבמה לאה נולד עוד אח -- זבולון (ולאה אסורה לו משם אשת אחיו של לאה הבעלמו).
11. ויכם יהודת את לאה.
12. ומזה גם לוי יהודת בנים (ט).
13. גושותיהם (האחות רחל ולאה) נופלות לפני יששכר ובולון לבם.
14. וככון שרחל אסורה ליישכר מסום שהיא אשת אחיו של לאה בעולמו ואינה זוקה לו, לכן מותרת לו לאה, היהת שאינה אחות זוקחתו. -- ומזה כן, כון שלאה אסורה לבולון משם שהוא אשת אחיו של לאה בעולמו ואינה זוקה לו, לכן מותרת לו רחל, היהת שאינה אחות זוקחתו.
15. רואבן שמעון לוי יהודת -- ד' אחים.
16. רחל ולאה -- שתי אחיות.
17. ויחד רואבן את רחל לאה, ושמעוןלקח את לאה.
18. ומת דראבן ביל' בנים (ט).
19. ואשתו נפלת לפני לוי יהודת לבם, אבל לא לפני שמעון כי היא אחות אשתו.
20. ולפנ שנטיבמה רחל נולד עוד אח -- יששכר (ורחל אסורה לו משם אשת אחיו של לאה הבעלמו).
21. ויכם לוי את רחל.
22. ומזה גם שמעון ביל' בנים (ט).
23. ואשתו לאה נפלת לפני יששכר ויהודת לבם, אבל לא לפני לוי כי היא אחות אשתו שעם.

ורב ספרاء מתרגם...ומשכחת לה בשיטת אחים וכו', עי ציר 52

אי יעקב כי אחות אם אשורתה שהיא יבמותה משכחת לה, האסורה ליה מותרת זהה לא משכחת לה.

54

הסבר:

6. ומתו רואבן ושמעון ביל' בנים.
7. ונשותיהם (רחל ולאה) נופלות לפני לוי יהודת לבם.
8. שיוחן אסורת להתייכם: רחל אסורה לליי שהוא אמן, ולאה אסורה לו משם אשת אמו - וכמו כן, לאה אסורה ליהודת משם שהוא אמן, וגם רחל אסורה לו משם אשת אמו.
9. ליעקב שני בנים -- רואבן ושמעון.
10. ויעקב אסם שתי אחיות, רחל ולאה.
11. והל רחל את לוי, ולאה ילדה את יהודת.
12. ויחד רואבן את רחל, אנות אבוי.
13. ושמעוןלקח את לאה, (אחותה) אנות אבוי.

ואיב נקירות אם האסורה ליה מותרת זהה משכחת לה, אחותה שהיא יבמותה לא משכחת לה.

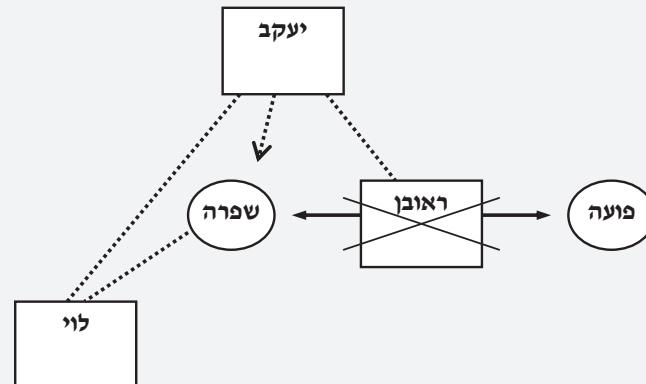
היש אוטנו מקרה כדילע אלא שרחל ולאה לאו אחותה המתה:
רחל אסורה לליי שהוא אמן ואינה זוקקה לו, אבל לאה מותרת לו להיות שאינה אשת אמו -- וכמו כן, לאה אסורה ליהודת שהוא אמן
ואינה זוקקה לו, אבל רחל מותרת לו להיות שאינה אשת אמו.

אחים
→
נישואין
↔
יבום
↔
חליצה
↔
בן
↔
איש
↔
אשה

55

א"ל ר' אשי לרבי כהנא, שלא דאי נמי משכחת לה יעקב אם כלתו וכו'.

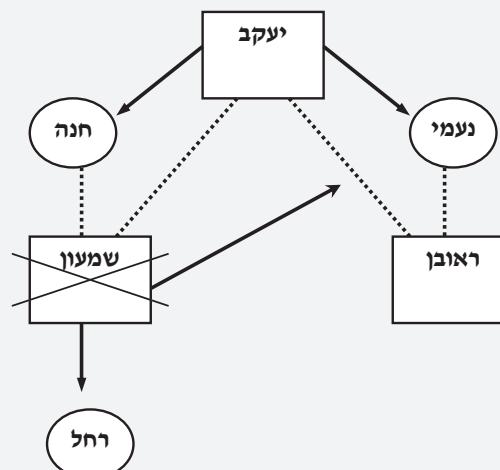
הסבר:

5. ולראובן עוד אשה ושם פועה.
 6. ומת ראוון ביל' בנים.
 7. ושתי נשוי (SHIPRAH ו-FOUAH) נפלות לפני ליבם.
 8. ומכך שלו איטי יכול ליכט את שiphrah אם, שכן נפטרת גם פועה צרת אם.
- (נמצא: ראוון ולי אחים מן האם).

דרתני לוי אמרו, פעמים פטורת צורתה, ופעמים אינה פטורת צורתה.

נישואת אביו

56

הסבר:

6. ומת שמעון ביל' בנים.
7. ושתי נשוי (נעמי ורחל) נפלות לפני ראוון ליבם.
8. זו היא אמו שאין פטורת צורתה, משום שקדוש שמעון בנעמי לא תפסו שהרי אשת אב בכורת ... ולא נפלת ליבם לפני פניה (רש"י ד"ה היתה).

1. ליעקב שתי נשים - נעמי והנה.
2. ותلد לו נעמי את ראוון, והנה לידיה לו את שמעון.
3. ומת יעקב.
4. ויקח שמעון את נעמי (נישואת אביו), אם ראוון.
5. ולשמעון עוד אשה ושם רחל.

אדים

נישואין

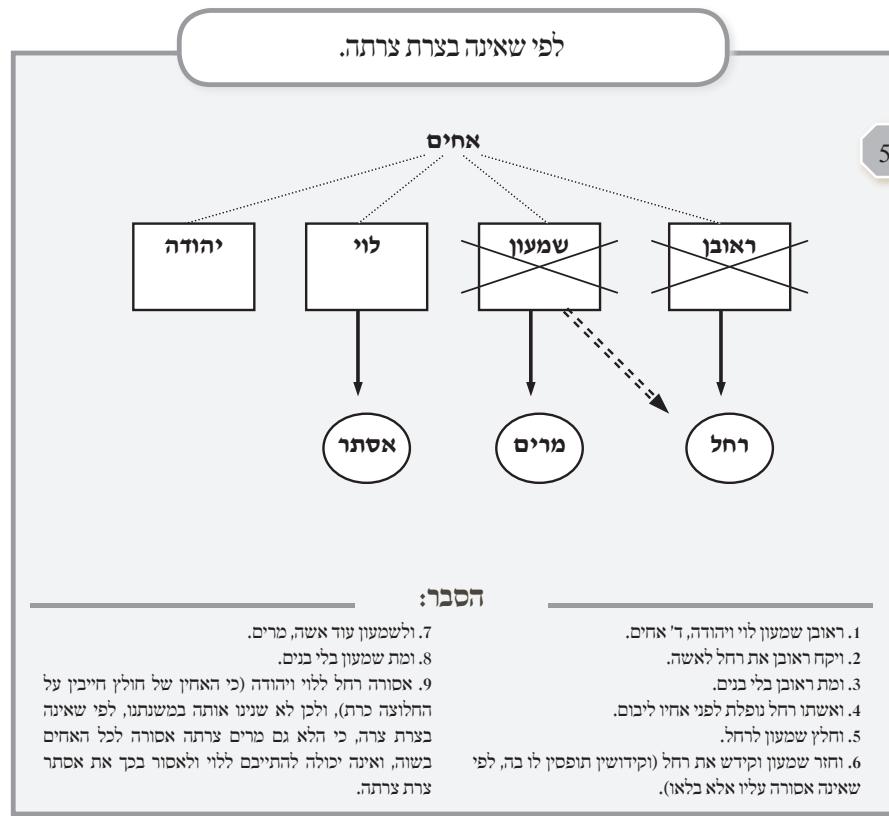
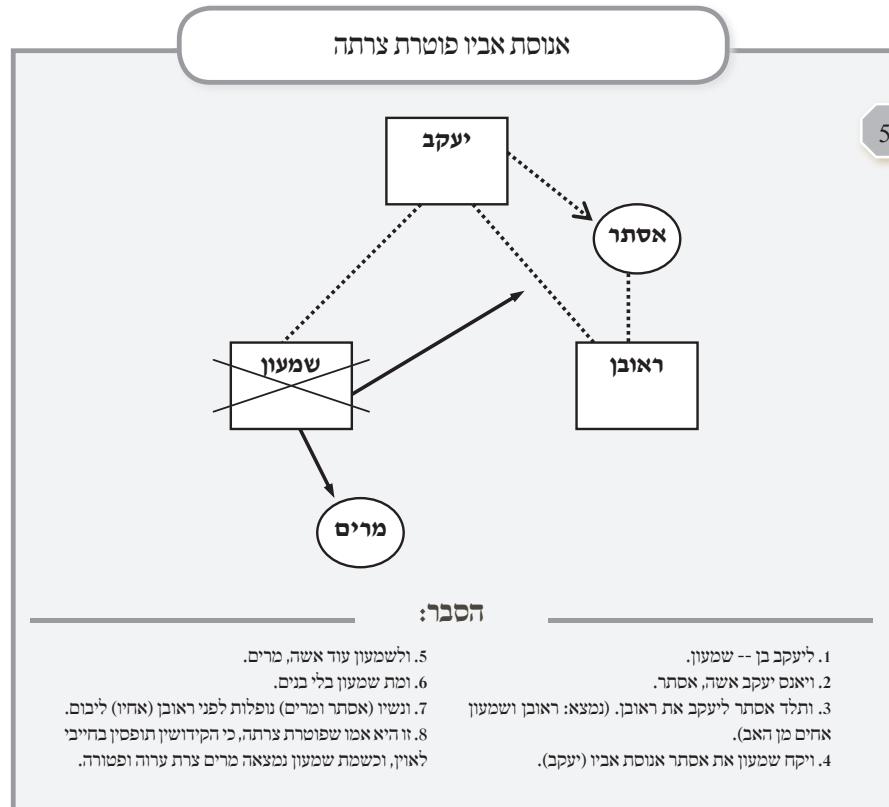
יבור

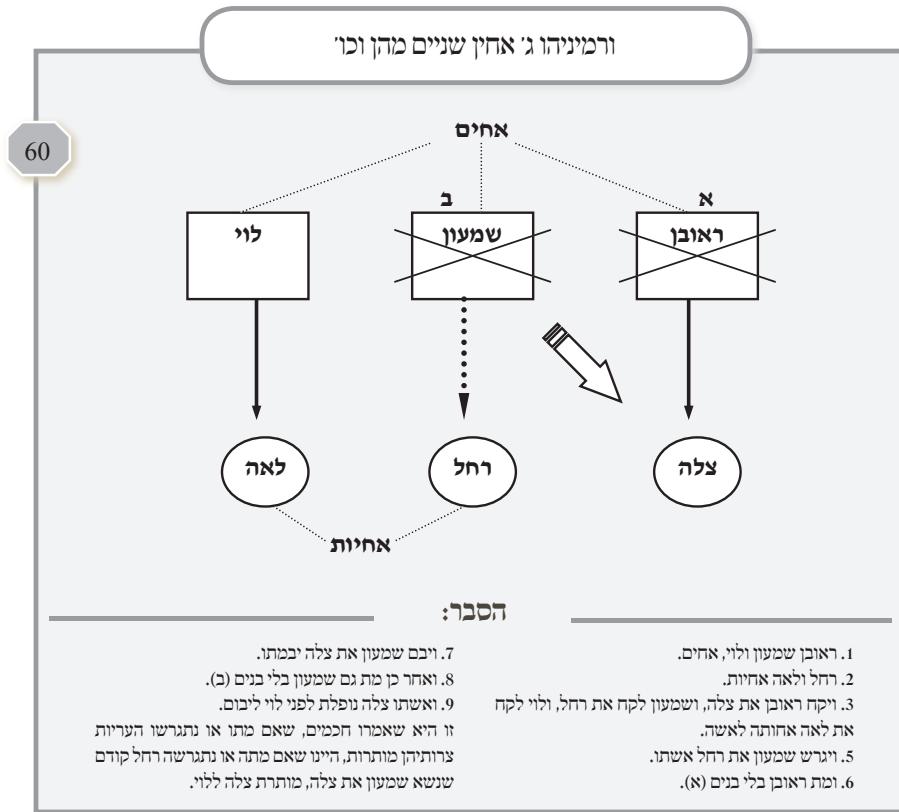
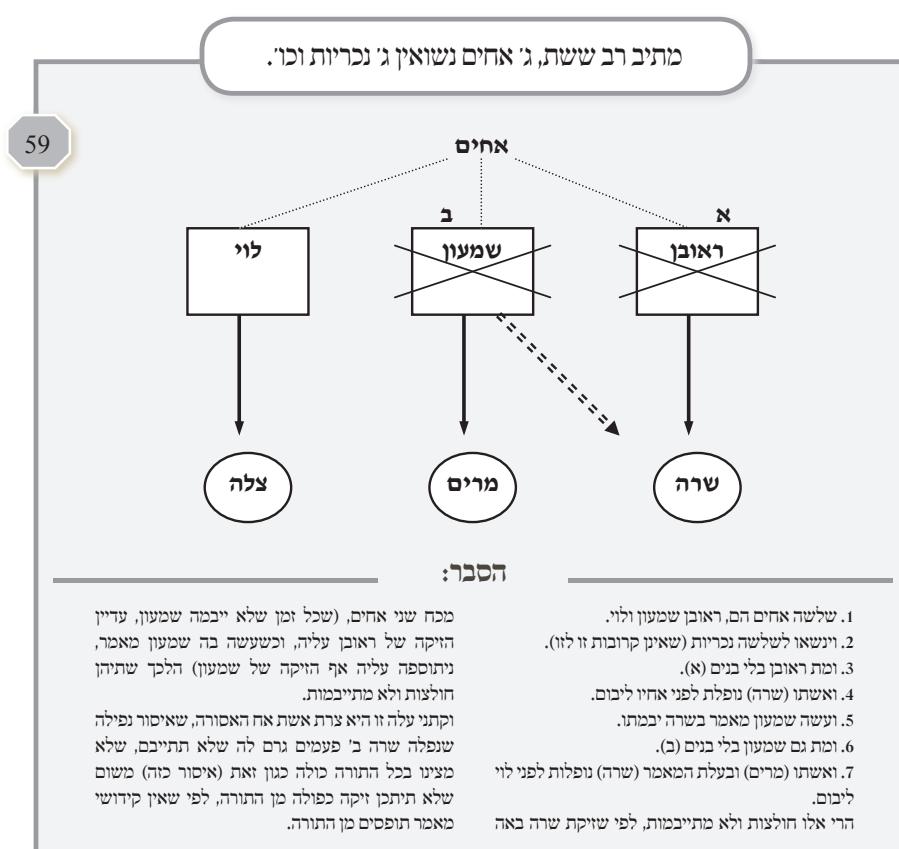
הלויזיה

בן

איש

אשה

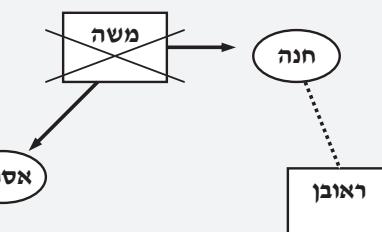

שש עיריות חמורות וכו', צורתיהן מותרות

{א} אמו

61

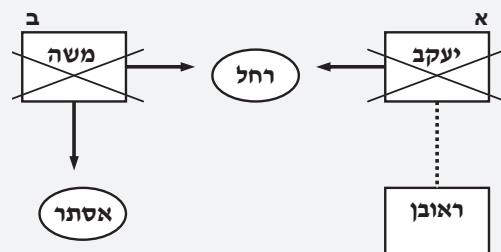

הסבר:

- .4. ולמשה עוד אשה ושם אסתר.
.5. מוות משה.
.6. מותרתה אסתר לראובן ^{אעפ'} שהיתה צרת אמו.
.1. חנה אלמנה או גירושה.
.2. ולה בן -- ראוון.
.3. ותנשא חנה למישת.

{ב} אשת אביו

62

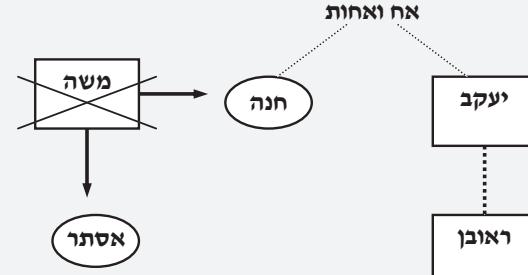

הסבר:

- .5. ולמשה עוד אשה ושם אסתר.
.6. מוות משה (ב).
.7. מותרתה אסתר לראובן ^{אעפ'} שהיתה צרת אשת אביו.
.1. יעקב ורחל איש ואשה.
.2. וליעקב בן -- ראובן מאשה אחרת.
.3. מוות יעקב (א).
.4. ותנשא רחל למישת.

{ג} אחיות אביו

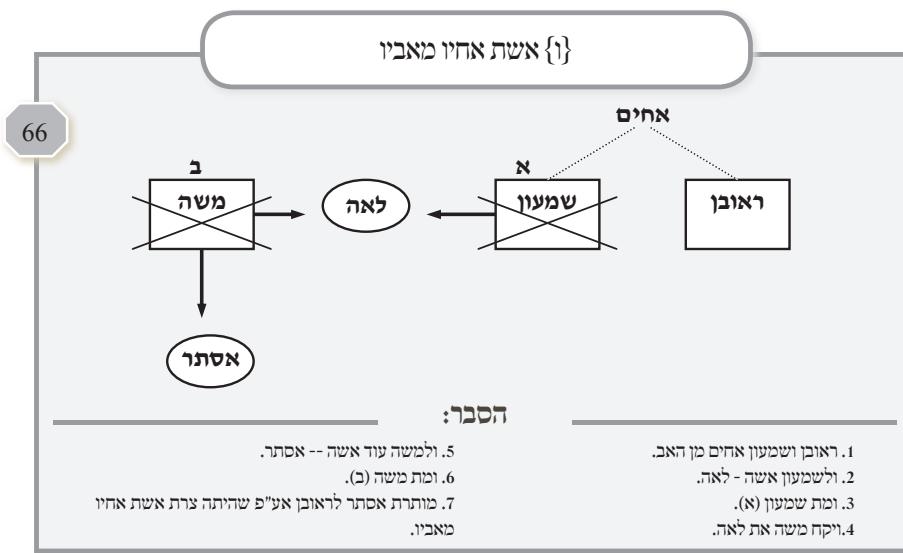
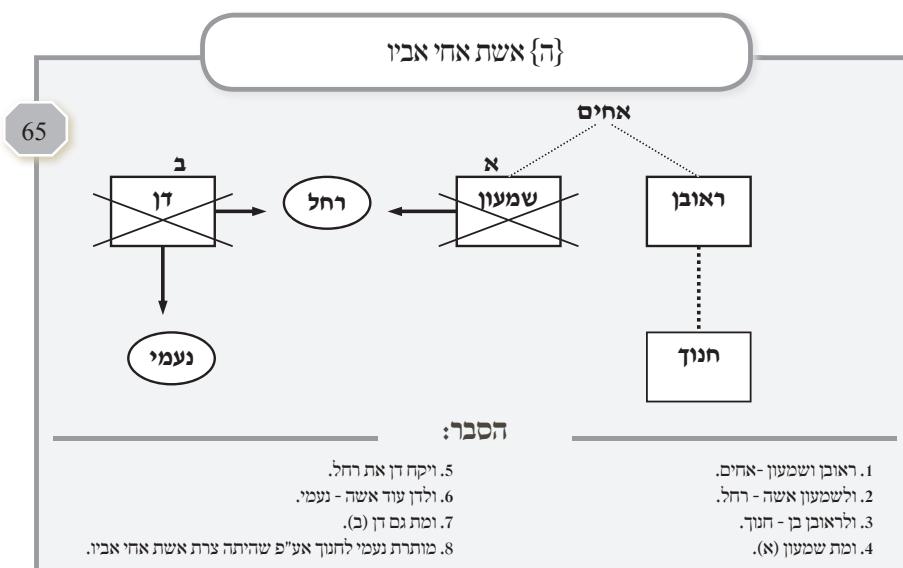
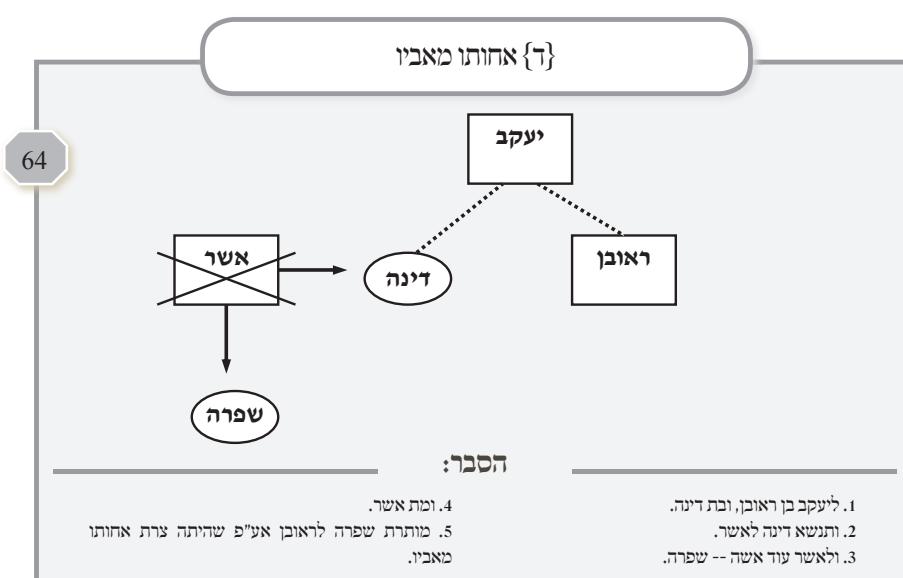
63

הסבר:

- .4. ולמשה עוד אשה, אסתר.
.5. מוות משה.
.6. מותרתה אסתר לראובן ^{אעפ'} שהיתה צרת אחיות אביו.
.1. יעקב ותנשא חנה -- אחיות.
.2. וליעקב בן, ראוון.
.3. ותנשא חנה למישת.

אדים
↗ נישואין
↙ יבום
↔ הילכה
→ בז
↔ איש
↔ אשה

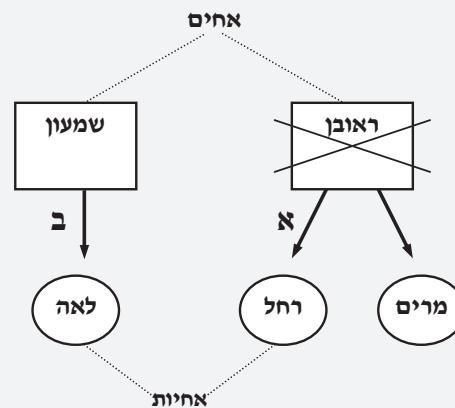

- אדים
- נישואין
- יבור
- הלויזה
- קן
- איש
- אשה

67

רבא אמר טעמי יהו דבית שמאי... תינה הילא דנסא מות וכו'.

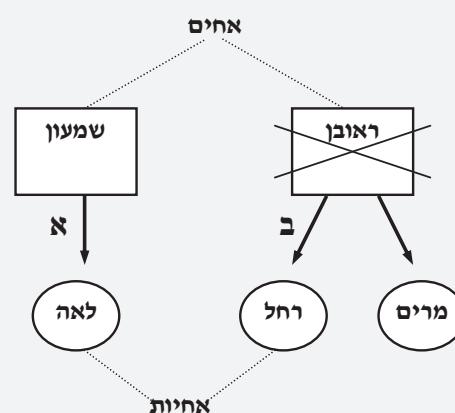

הסבר:

- (דהיית רואבן את רחל - [א] -, ונעשית רחל אל אסורה לשמעון ממשם "אשת אח", ואחר קר נשא האח היחי (דהייש שמעון את לאה - [ב] -, שאו שפיר אמרין לא אotti אישור אהות אשה וחיל ואיסור אשת אוח קדים. ואומרת הגמרא: תינה הילא דנסא האח המת תחילת
- רואבן ושמעון, אחים.
 - זיך רואבן את רחל לאשה, ושמעון לקח את לאה אחותה.
 - ולראובן עוד אשה, מרים.
 - ומות רואבן ביל' נשים.

68

... אלא נשא חי וכו'.

הסבר:

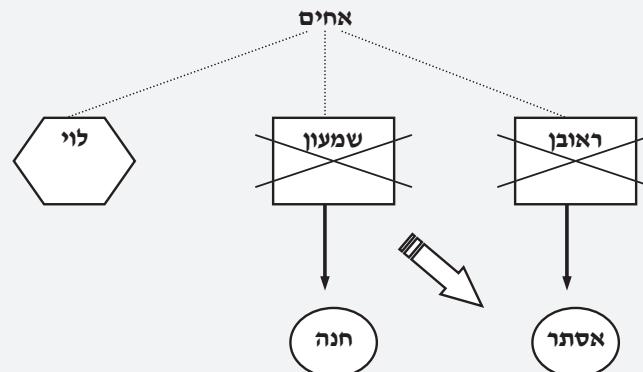
- (דהייש רואבן את רחל - [א] -, ונעשית רחל אל אסורה לשמעון ממשם "אשת אח", ואחר קר נשא האח היחי (דהייש שמעון את לאה - [ב] -, שאו שפיר אמרין לא oti אישור אהות אשה וחיל ואיסור אשת אוח קדים. ואומרת הגמרא: תינה הילא דנסא האח המת תחילת
- רואבן ושמעון, אחים.
 - זיך רואבן את רחל לאשה, ושמעון לקח את לאה אחותה.
 - ולראובן עוד אשה, מרים.
 - ומות רואבן ביל' נשים.

אחים
נישואין
יכום
הילאה
בן
איש
אשה

69

כיצד, אשת אחיו שלא היה בעולמו וכו'.

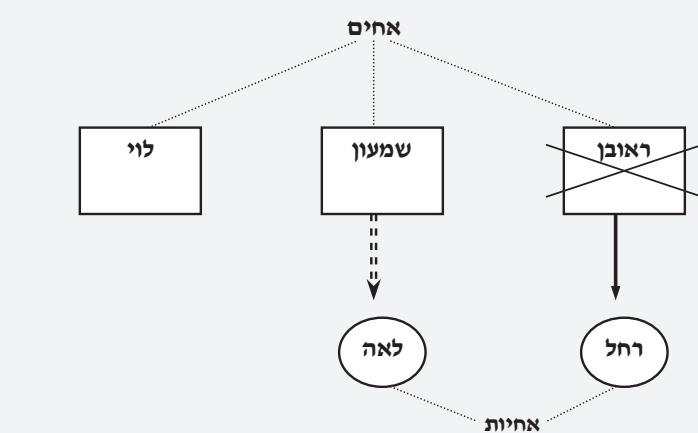

הסבר:

6. ראמון ושמנון אחים.
7. ומת נם שמעון בלי בנים.
8. נתני משוי (אסטר וחנה) נפלות לפני לוי ליבם.
9. הארשונה הינו אסתר אסורה ללו מושם אשת אחיו לשמעון נلد עד אה, לוי. (אסטר אסורה לו מושם אשת אחיו שלא היה בעולמו, והשניה הינו חנה אסורה ללו מושם צרת אשת אחיו שלא היה בעולמו).
10. ויבם שמעון את אסתר.
11. ראמון ושמנון אחים.
12. ולראם אה, אסתר.
13. ומת ראמון בלי בנים.
14. ולפני שתיכנמה אסתר לשמעון נلد עד אה, לוי.

אמר רב הונא שומרת ים, ובריש", שומרת ים שקידש אחיו את אחותה.

70

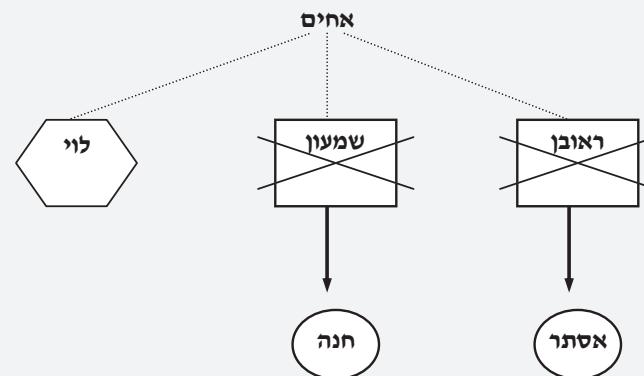
הסבר:

1. ראמון שמעון ולוי, ג' אחים.
2. ולראם אה, רחל.
3. ומת ראמון בלי בנים.
4. ואשתו (רחל) נפלת לפני שמעון ולוי ליבם.
5. ועמד שמעון וקידש את לאה אחותה לפני שתיכנמה

71

איתיביה אביו שני אחים בעולם אחד וכו'.

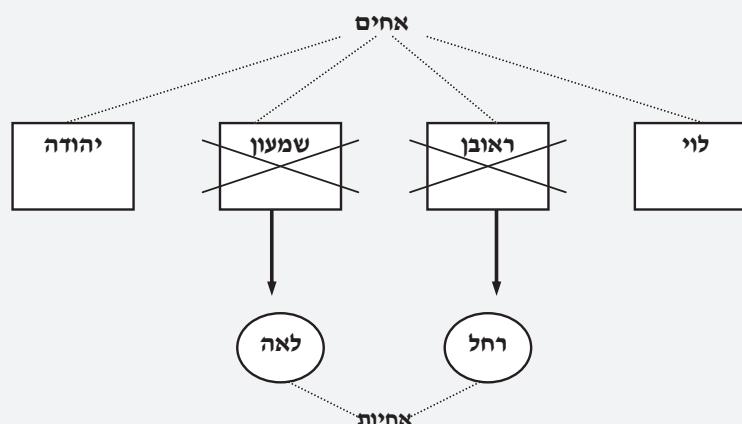

הסבר:

1. רואם ושמעון אחיהם.
2. ויקח רואם אשה, אסתר, ושמעון לקח אשה, חנה.
3. ומת ארבען בלי בנים.
4. ולא הפסיק שמעון לעשות מאמר באסתר יבמותו, עד שנולד יוד אח, יוי.
5. ומת גם שמעון בלי בנים. (מכבי שיעשה מאמר באסתר יבמותו)
6. ואשתו (חנה) וכן אשת רואם (אסתר) נפלות לפני לוי

והתנן ארבעה אחים וכו'.

72

הסבר:

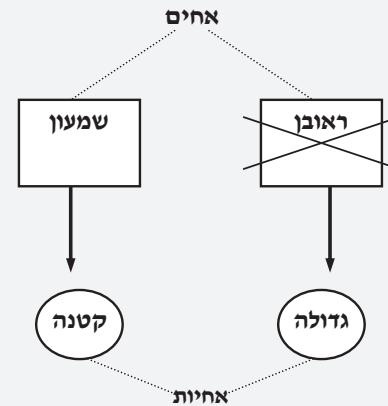
1. ארבעה אחים הם: רואם, שמעון, לוי, יהודה.
2. ושתי אחיות: רחל, והלאה.
3. ויקח רואם את רחל, ושמעון לקח את לאה.
4. ומתו רואם שמעון בלי בנים.
5. ונשוויהם נפלות לפני לוי ויהודיה ליכום.

אחים
→
נישואין
➡
יבום
➡
הילאה
➡
בן
➡
איש
➡
אשה

73

דתן רבן גמליאל אומר וכו'. וברש"י, שני אחים וכו'.

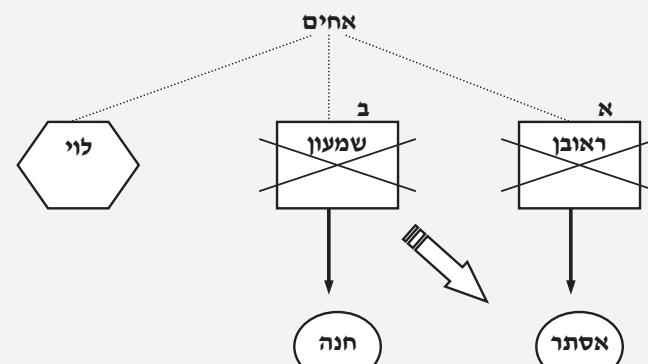

הסבר:

1. שני אחים (ראובן ושמעון) נשואין לשני אחים, אחת גדולה ואחת קטנה (הנולדה לאראובן וקידושה דאוריתית, והקטנה לשמעון וקידושה מדורבני).
2. ומת ראובן בלי בנים.
3. ואשתו (הגדולה) נופלת לפניה שמעון ליבם. לדעת רבינו אליעזר יש זיקה, והאחות הגדולה זוקקה לו מן דאריתית ומובלט מוצאות יבם של אחותה הגדולה.

74

מתני, שני אחין וכו'

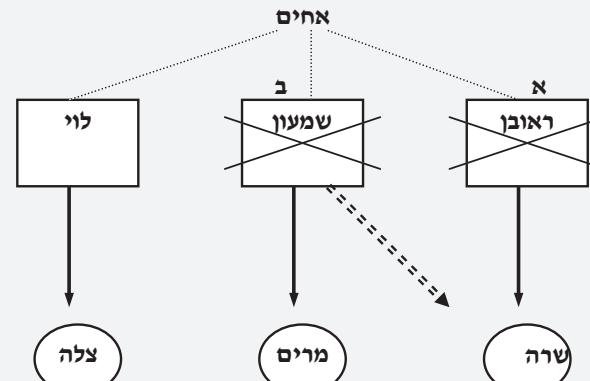
הסבר:

6. ומת גם שמעון בלי בנים (ב).
7. ושתי נשי (אסטר והנה) נופלות לפניה לוי ליבם.
9. אסורה אסתר ללי משום אשת אחיו שלא היה בעלמו, וגם חנה צרתה נאסרת לו משום צורת אשת אחיו שלא היה בעליו.
1. ראוּבָן ושמעון אחים.
2. ולראובן אשה, אסתר.
3. ומת ראובן בלי בנים (א).
4. ובם שמעון את אסתר.
5. ואחר כך נולד לוי (שהלא היה בעליו של ראוּבָן).

75

דתן, ג' אחים נשואין ג' נכריות וכו'.

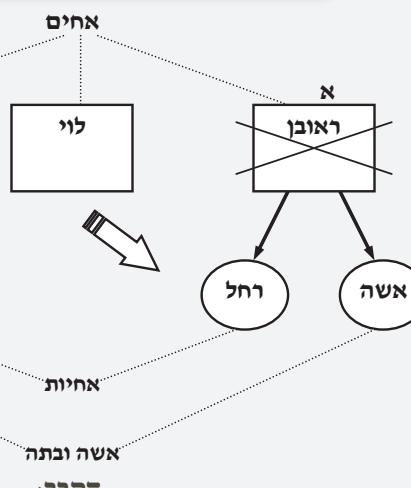
הסביר:

הרי אלו חולצות ולא מתייכמותו, לפי שוקת שרה באה מה שמי אחיהם, (שלכל ומון יי'במה שמעון, עדין היקה של ארון עלייה, ומיועשה בה שמעון מונח, ניתספה עלייה אף הוקה של שמעון הלאך שתיהן חולצות ולא מתייכמותו. ורבי שמעון אומר מיביכם לאייה מהם שירצוה, משום דאי מאמר (עשה שמעון) קונה, הרי היא אשת שמעון, ואם מאמר איש קונה הרי עדין אשת רעובן היא.

1. שלשה אחים הם, רעובן שמעון ולוי.
2. ווישאו ושלשה נכריות (שאין קרובות זו להן).
3. ומית רעובן בלבנים (א).
4. ואשתו (שרה) נפלת לפניה אחיו ליבם.
5. עשה שמעון מסור בשרה יבמותו.
6. ומית שמעון בלב בנים (ב).
7. ואשתו (מירם) ובעלת המאמר (שרה) נפלות לפני ליבם.
8. ווישאו שלושה נכרים (שאין קרובות זו להן).

אמר רבא שנייה שבוגר זה וכו'.

76

אחות
אשה ובתה

הסביר:

וכיוון, שהחת מצחוינו של רעובן נהשכת כנסה לוי (ולא משנה בעית מז היא זו) גם כן היא בת זוגה (כון לאחחותה) שפעלה משמעון, יוצאת משם ערוה (שרה אחות אשת), ואילו הבת שהיא "השניה" שבוגר "השניה" בית השני מושם צרת ערוה. וכן, לרבי שמעון מיביכם לוי אחת מנשי רעובן (כינוי רחל) וצרתה האשת הנפטרת מדין בית אחד הוא בנה ולא שני בתים".

והכי נכון: אמר רבא שנייה (דהיינו לאה) שבוגר וה של שתי האחים, ואת ההשניה (דהיינו הבת) שבוגר הוא של אשה וכותה. פטורות.

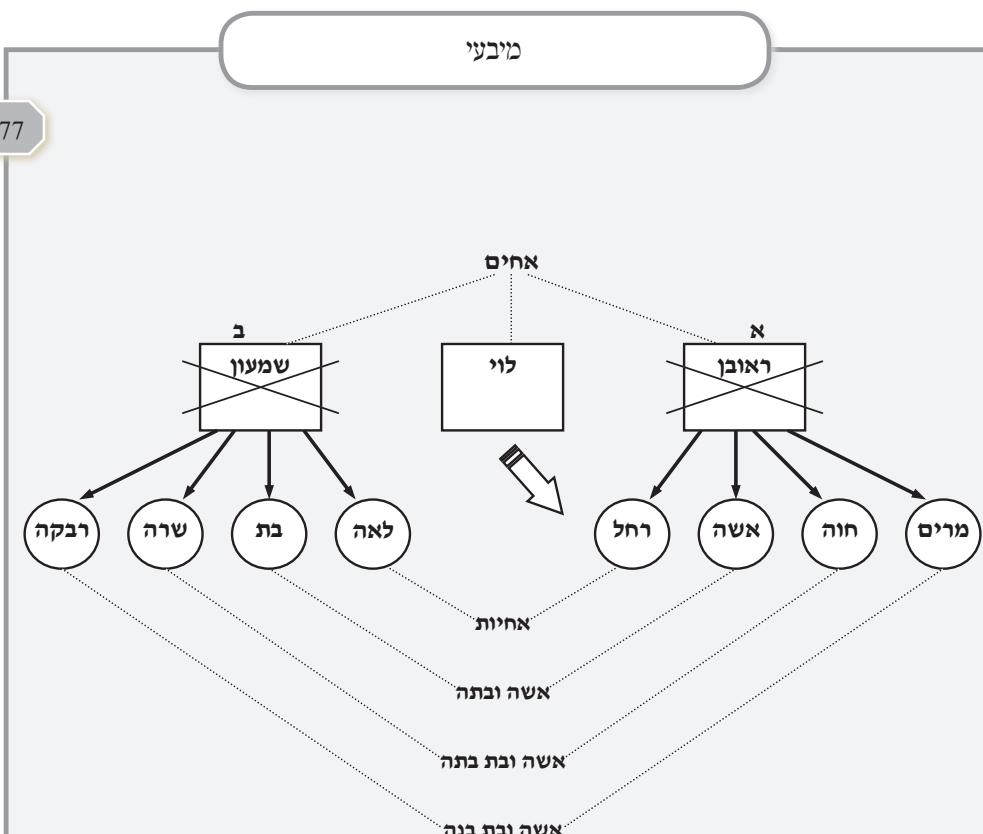
1. שלשה אחים, רעובן שמעון ולוי.
2. וריך רעובן את רחל, ושמעוון לך את לאה אחותה.
3. וכמו כן לך ארון עד אשת, ושמעוון לך את בתה.
4. ומית רעובן בלב בנים (א).
5. ושתי נשי (האשה ורחל) נפלות לפני לוי ליבם. אבל לא לפני שמעון, כי שתיהן ערורות לו, אחת משום אחות אשתו ואחת משום אשת ומיתה (שרה אחות אשת ורחל).
6. וכעת: (לדברי רבי אושעיא אליבא דרבנן) אמר רבא שנייה נשותינו נהשכת כנסה ללול.
7. ושתי נשי (לאה והבת) נפלות לפני לוי ליבם.

... ופלclinן: קא טע רבעא במשנה של ארבעה זוגי,
כי לפי דבריו מדובר בשני אחים שנשואים שני זוגות, ופטור רבינו שמעון בכל זוג את השניה, ואינו כן: חדא,
דא או קתני ומישמע שעשו שני אחים נשואים או זוג זה או זוג זה, ולא שהו נשואות שתי זוגות.

77

הסבר:

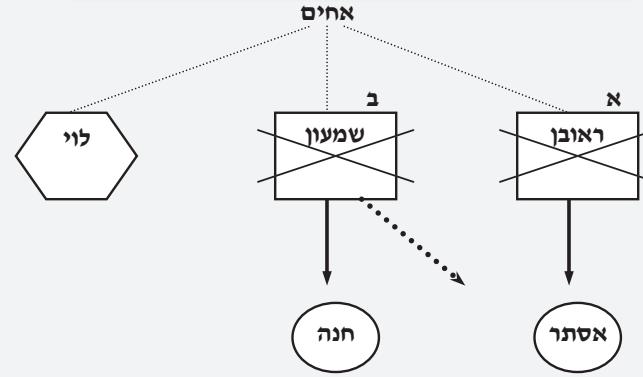
מנשוחיו של רាវן נחשבת ככנסה ללו' (לא משנה כת
מי היא) אם כי כל ארבעת בנות הוווג השווות, שהיו
נשואות לשמעון פטורות, מושם שאחת מהן יצאת
מדין ערוה (שרה בת זוגה נחשבת ככנסה ללו') ואילו
שאר שלוש הנשים של שמעון יצאות מדין ערוה.
ואחת מנשות רាវן מתיביכת (כון רחל) ושלשת
נורתייה פטורות ממשום "בית אחד הוא בנה ולא שני
בתים".

1. רាវן לך עוד אשה (חוות), ושמעון לך את בת בתה, (שרה).
2. וכך כן לך רាវן עוד אשה (מרימים), ושמעון לך את בת בנה (רבקה). (מציא: שרואבן ושמעון נשואים לאربעה נשים (שתי אחיות, אשה ובת, אשה ובת בתה, אשה ובת בנו). ומת רាវן ביל' בנים (א)).
3. וארבעת נשים נפלות לפני לוי ליבם, אבל לא לפני שמעון, כי ארבעתן ערחות לו'.
4. וכעת: לדברי רבינו אוושעיא אליכא דרבי שמעון) אחת מנשוחיו נחשבת ככנסה ללו'.
5. ואחר כן, מות גם שמעון ביל' בנים (ב).
6. וארבעת נשים נפלות לפני לוי ליבם. וכך, שאחת

78

תניא כוותיה דרב פפא, ותויבתה דרבי אושעיא, דתניא שני.
אחיהם בעולם אחד וכו'.

הסבר:

שחלין להנה, אבל אם חלי' לבעלת המאמר (דהיינו לאסתור) לא

פטורת חנה רותה. 1. רואון ושמעון, אחיהם.

ומותר חנה (שמעון לאסתור) ומות שמעון בלי' בנים, ואחר כך נולד לו אח' לוי הרי' שיהם אסורת לו משום אשת אחיו של אשה בעולמו -- או שנולד לו אח' לוי, ואחר נסכה שמעון לאסתור, ומות (והיינו נולד ואחר כך ייכם) שתיהן פטורות מן החוליה וכן היכם, והראשונה (חנה) משם צחת ערלה. [זרין זה לדרכי הכהן ביעלמי, והשנייה (חנה) משם צחת ערלה.] ואחר הכהן, ורבי אמרה והא, ודרכי בר פפא, ולא דברי רבי אושעיא.]

2. ייך וראון את אחר ראה, ושמעון לך את חנה לאשה.

ומות רואון בלי' בנים. 3. ומות רואון בלי' בנים.

ולא הספיק שמעון לעשות מאמר באסתור יבמותו, עד שנולד עוד אח' לוי.

4. ומות גם שמעון בלי' בנים. 5. ומות גם שמעון בלי' בנים.

הרוי הראשונה (אסתר) יויצה מושם אשת אחיו של אשה בעולמו, והשנייה (חנה) או חולצת או מתייממת.

6. אם עשה בה שמעון מבאר, ואח"ב נולד אח' לוי, [או שנולד לו אח' לוי, ואח"ב עשה בה שמעון מבאר].

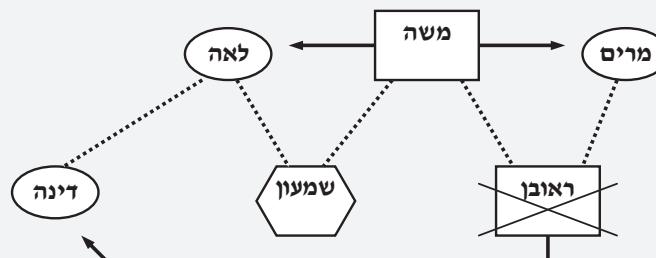
7. ומות שמעון בלי' בנים. 8. הרוי הראשונה (אסתר) אסורה ללי' מושם אשת אחיו של אשה בעולמו, והשנייה (חנה), שהיא צרת אסתור על ידי המאמר חולצת ולא מתייממת.

ורבי שמעון ונמר באתה או חולצתה של אחת מהם פטורת

צורתה, ימברא רבי שמעון את דבריו, כי "אות מהם" היינו רואון

אלא מעתה אחותם מאמנו שנשאה אחוי מאביהם וכו'.

79

הסבר:

(נמאי: רואון ושמעון אחיהם בן האב, שמעון ואה' דינה ואח' ואחות

מן האם).

2. ור' בן רואון.

7. ומות רואון בלי' בנים.

3. ולמשה עוד אשה, ושם לה לאה.

8. ואשתו (דינה) נולדה לפני שמעון ליבום.

4. וללאה בת מבצע אחר, דינה.

ופriskim: אלא מעתה לפ' רבי שמעון, תהייכם דינה לשמעון.

5. ויהר' רואון את דינה (החותרת לו) לאשה.

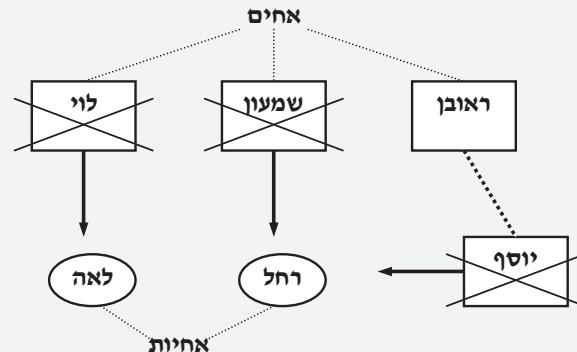
6. ואחר כן, לידיה לאה למשה את שמעון.

- אחים → נישואין
- יבום → חיליצה
- בן → איש
- אשה

80

אחותה שהיא במתה וכו'. רש"י ד"ה אחותה ... כגון שהוא כלתו.

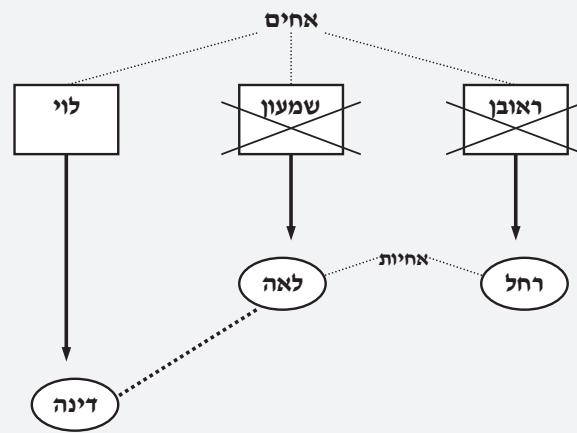

הסבר:

8. ומתו שמעון ו�� בלי בנים.
9. ונשותיהם (האחיות רחל ולאה) נפלו לפניהם.
10. ומכיון שאין לה אסורה לו מושם שהוא כלתו ואין זיקוקה לו,
- לכן מורתה לו אחותה (לאה) שהוא במתה, להיות שאינה אחות זקוקתו, והולצתו מתייבמת.
1. ראוון שמעון ו��, ג' אחים.
2. רחל ולאה, אחים.
3. ולראובן בן יוסף.
4. וקה יוסף את רחל לאשה.
5. מוות יוסף.
6. ויקח שמעון את רחל לאשה.
7. וכך גם, לקח�� לאה אחותה לאשה.

81

רש"י ... בא"ד, כגון שהוא חמוטן.

הסבר:

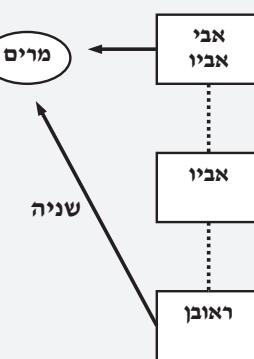
6. ונשותיהם (האחיות רחל ולאה) נפלו לפניהם.
7. ומכיון שאין לה אסורה לו מושם שהוא חמוטן ואין זיקוקה לו,
- לכן מורתה לו אחותה (רחל) שהוא במתה להיות שאינה אחות זקוקתו, והולצתו מתייבמת.
1. ראוון שמעון ו��, ג' אחים.
2. רחל ולאה, אחים.
3. וללאה בת דינה.
4. וקה�� לאשה, ושמעוןלקח את לאה אחותה, ו�� לקח את דינה (בת לאה).
5. ומתו ראוון ושמעון בלי בנים.

82

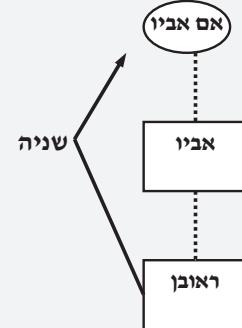
ת"ר מה הם שניות

ג. אשת אבי אביו.

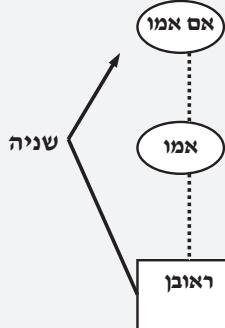
גורו מישום אשת אביו

ב. אם אביו.

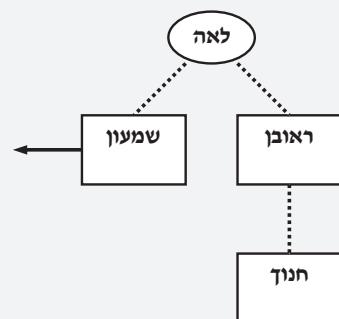
גורו נמי באם אביו מישום אם אמו

א. אם אמו.

גורו כדי שלא יפגע באמו

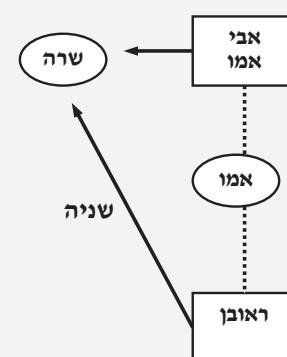
ה. אשת אחיו האב מן האם.

הסבר:

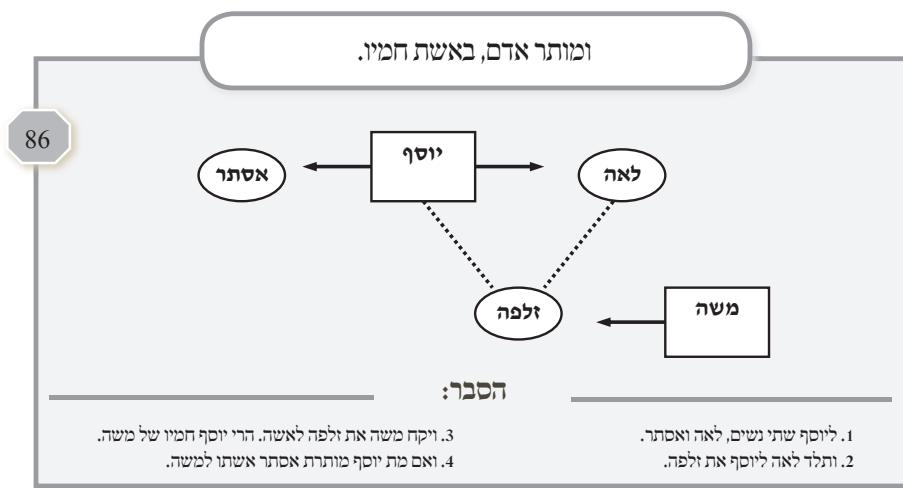
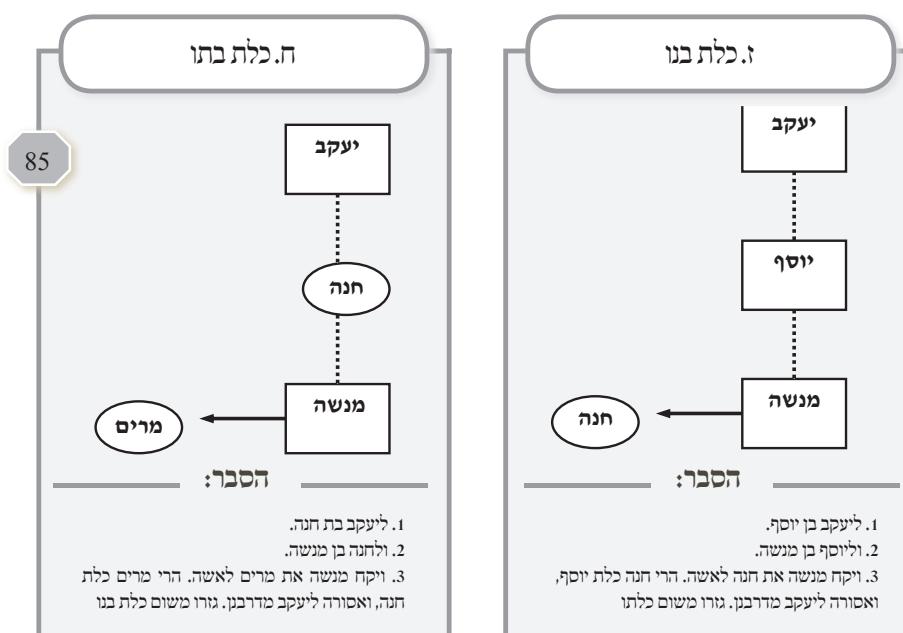
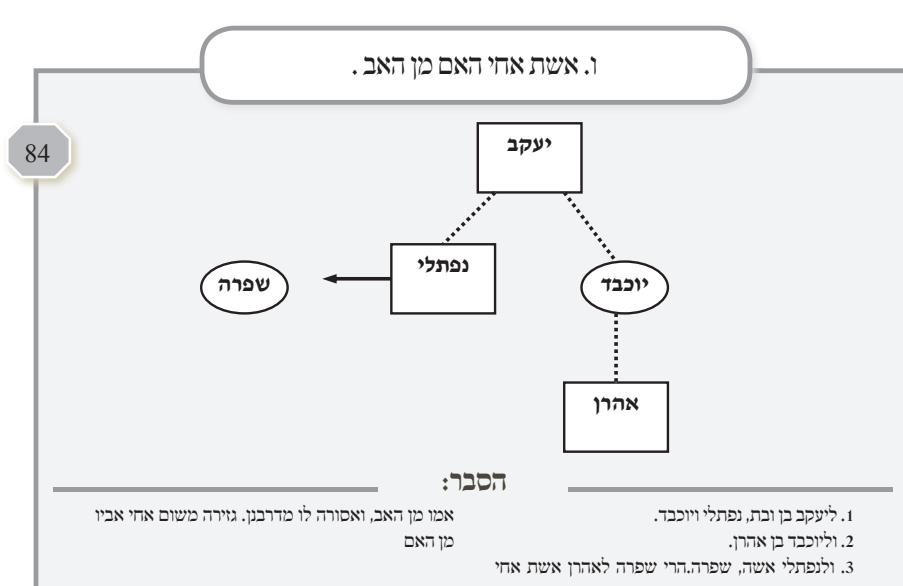
1. לאלה שי בנים, רואון ושמואל.
 2. ולראון בן חנוך.
 3. ולشمואל אשה, חנה.
- הרי תנה לחנוך אשת אחיו אביו מן האם, ואסורה לו מודרבן.

ד. אשת אביה אמו.

גורו מישום אשת אביה אמו

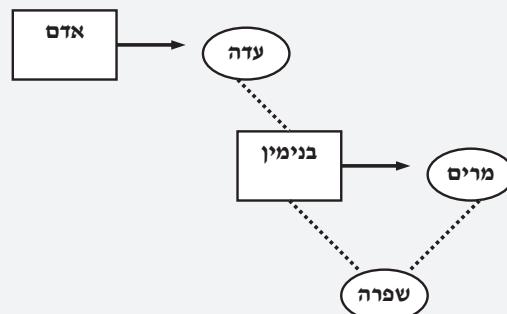
- אדים
- נישואין
- ירוב
- חליצה
- בן
- איש
- אשה

87

ומוותר באשת חורגו, ואסור בבת חורגו.

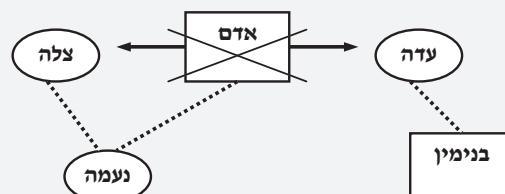
הסבר:

הרי מרים אשת חורגו של אדם, ומותרת לו שפירה בת חורגו, ואסורה לו (משום אשה ובת ובנה).

1. לאדם אשה ושם עדה.
2. ולעדה בן מבעל אחר, בנימין.
3. ויקח בנימין את מרים לאשה.
4. ותולל לו את שפירה.

88

וחורגו מוותר באשתו ובבתו.

הסבר:

4. ומת אדם (או שגירש את צלה).
5. מוותר בנימין חורגו של אדם בצלחה אשתו, ובנומה בתו.

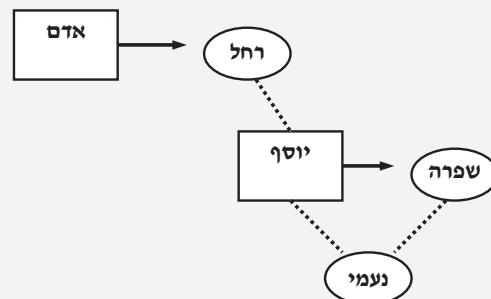
1. לאדם שתי נשים - עדה וצלה.
2. לעדה בן מבעל אחר, בנימין.
3. וצלה ילדה לאדם את נומה.

ואשת חורגו אומרת לו אני מותרת לך ובתי אסורה לך.

89

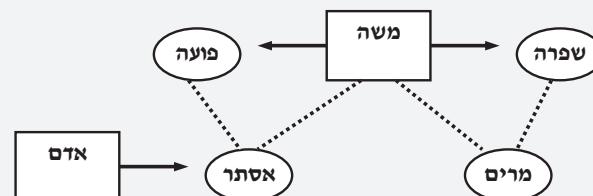

הסבר:

1. אדם ורחל - איש ואשה.
 2. לרחל בן מבצע אחר - יוסף.
 3. ויקח יוסף את שפרה לאשה.
 4. ותלד לו את נעמי.
- (מציא: שפרה לאדם - אשת חורגו, נעמי בתה - בת

אי היכי, אשת חמיו נמי תימא: אני מותרת לך ובתי אסורה לך.

90

הסבר:

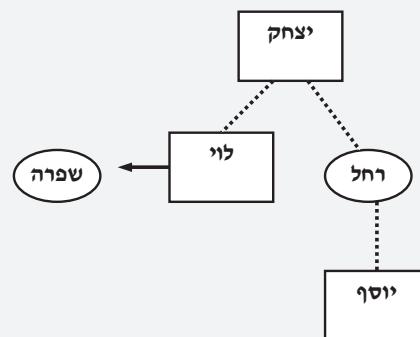
- מציא: שפרה לאדם אשת חמיו, ומותרת לו - ומרים בתה (אהות אשתו מן האב) אסורה לו.
1. למשה שתי נשים -- שפרה ופועה.
 2. ותלד לו שפרה את מרם.
 3. ופועה ילדה לו את אסתר.
 4. ויקח אדם את אסתר לאשה.

אמר רב ארבע נשים יש להן הפסק, נקייט רב בידיה תלת וכו'.

א. אשת אחיו האם מן האב, שנייה ואסורה

91

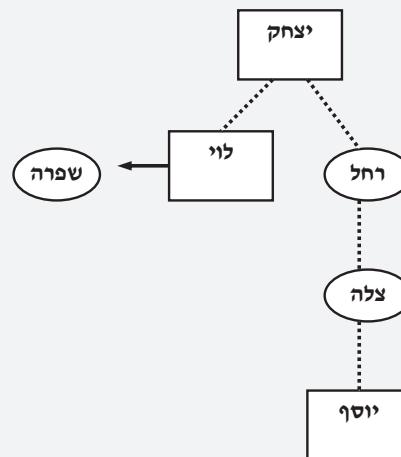
הסבר:

נצעא: שפורה לוייקף אשת אחיו האם מן האב, ואסורה לו.

1. ליצחק בן ובת, רחל ולוי.
2. ויקח לוי את שפורה לאשה.
3. ולודרך בן, יוסף.

אבל אשת אחיו אם אמו מותרת. (רש"י ד"ה אשת)

92

הסבר:

נצעא: שפורה לוייקף אשת אחיו אם אמו מן האב, ומותרת לו, (לפי שסיניה זו יש לה הפסק).

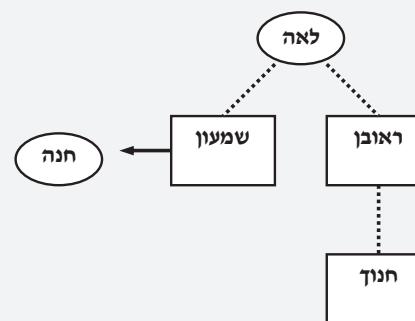
היו בנסיבות הנ"ל, אלא:
 לרחל הייתה בת עלה, ולצלחה הייתה בן יוסף.

93

ב. אשת אחיו האב מן האם, שנייה ואסורה

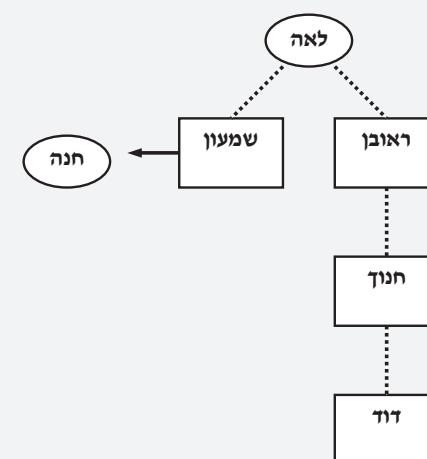
הסבר:

אבל אשת אחיו אבי אבי מן האם מותרת,
(רש"י ד"ה אשת)

1. ללאה שני בנים, ראוון ושמעון.
2. ויקח שמעון את חנה לאשה.
3. ולראובן בן, חונך.

94

אבל אשת אחיו אבי אבי מן האם מותרת, (רש"י ד"ה אשת)

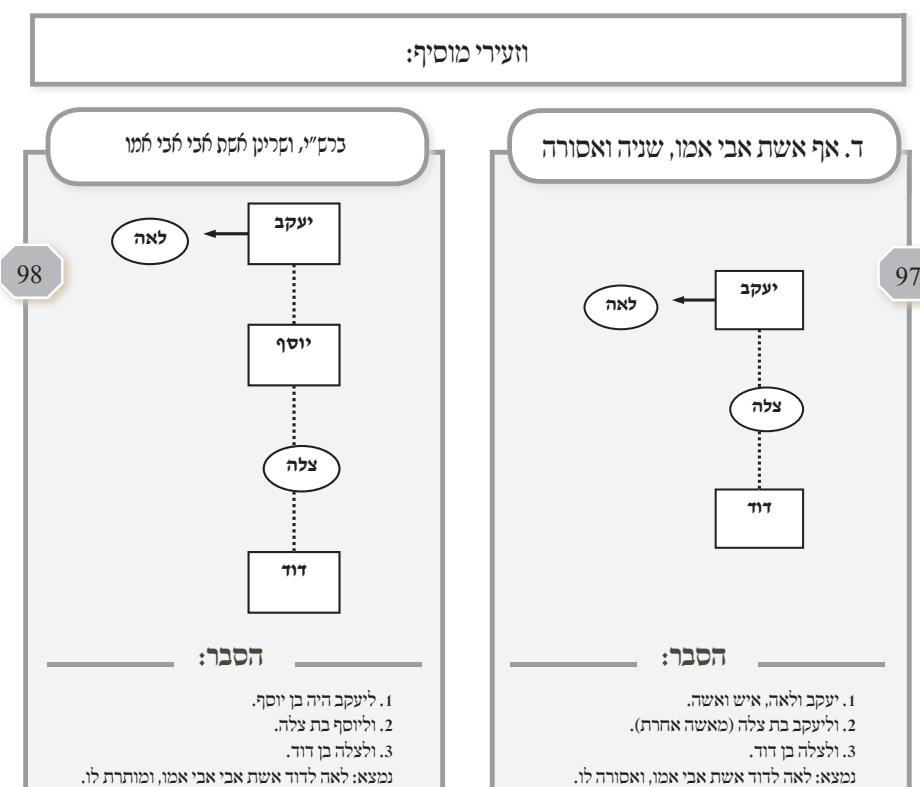
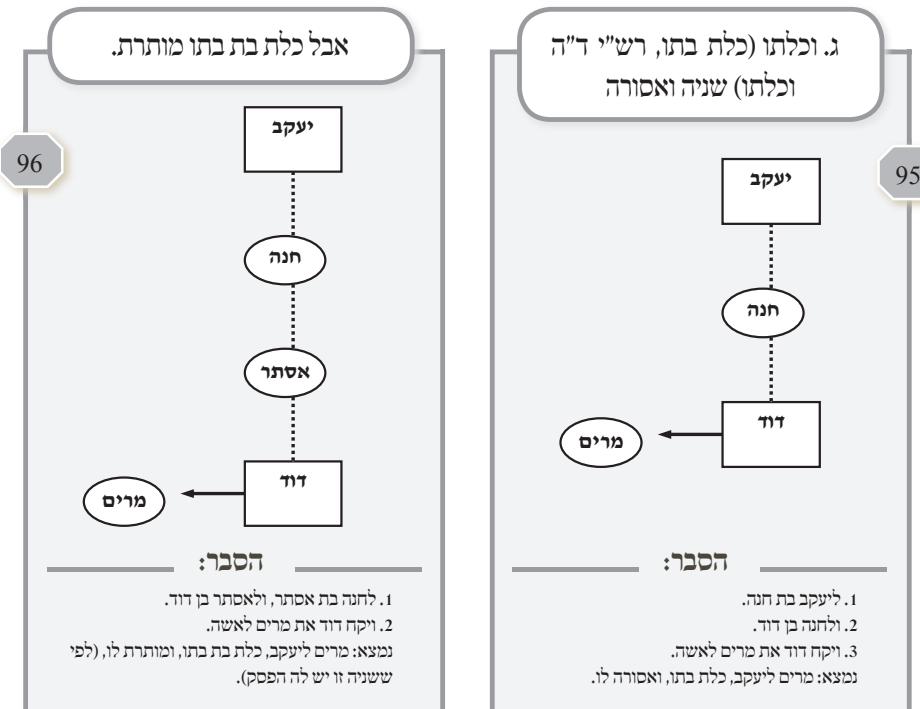

הסבר:

נמצא: חנה לדוד אשת אחיו אבי אבי מן האם, ומותרת לו.

היות אותו מקרה, אלא:
לחות היה בן דוד.

- אדים
- נישואין
- יבור
- הלויזה
- בן
- איש
- אשה

מוחה, "אשת אבי אמו".
ורב מי טעמא ... מיחלפא ליה באשת אבי אבי, עי' ציר ג'.
בעמוד הבא (עמוד מו').

וסימניך דעתלי דרב, היינו שהוסיף זעיר והתריר דור אחד גביה
יתר מרב, שרוב נקט הפסוק רק "באשת אבי האם, ואשת אבי
האב" (שם הדור של אבי אמו), ואילו זעיר הוסיף דור גביה

- אדים
- נישואין
- יכום
- הלויכה
- בן
- איש
- אשה

אבל שאר השניות אין להם הפסק (רש"י ד"ה ד' נשים, וד"ה וכלהת).

100

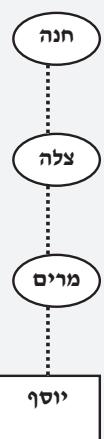

הסבר:

1. לאה בן ראנון.
2. ולראובן בן חנן.
3. ולחנוך בן דוד.

הרי כשם שלאה אסורה לחנן, שהוא אם אבי
שניהם, כן אסורה להאה לヨוסף שהוא אם אביו.

99

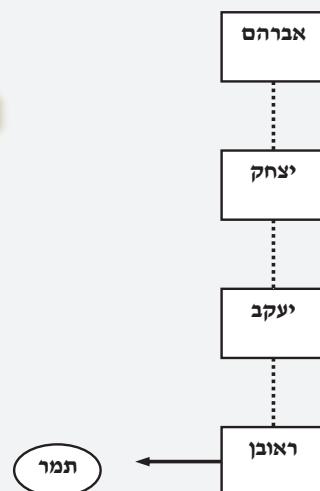
הסבר:

1. לhana בת צלה.
2. ולצלה בת מרים.
3. ולמורים בן יוסף.

הרי כשם עצלה אסורה לヨוסף, לפי שהוא אם אמו
שניהם, כן אסורה להנה אם אם אמו.

102

ד. כלת בנו \ כלת בן בנו.

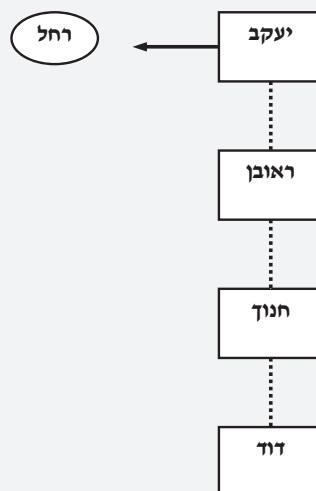
הסבר:

1. לאברהם בן יצחק.
2. וליעקב בן יעקב.
3. לע יעקב בן ראנון.
4. ולראובן אשמה, תמר.

הרי כשם שתמנת אסורה ליעקב, שהוא כלת בנו.
כן אסורה תמר לאברהם, שהוא כלת בן בנו.

101

ג. אשמת אבי אבי.

הסבר:

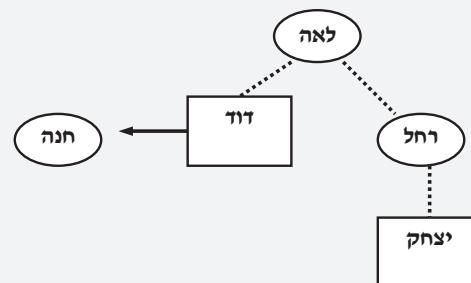
1. יעקב ורחל, איש ואשה.
2. וליעקב בן יצחק.
3. ולראובן בן חנן.
4. ולחנוך בן דוד.

הרי כשם שאסורה רחל לחנן, שהוא אשמת אבי
אבי, כן אסורה רחל לדוד, שהוא אשמת אבי אבי.

103

איבעיא להו, אשת אחיו האם מון האם מהו ?

הסבר:

(נמצא: דוד ליעקב, אחיו אמו מון האם
ומביעה להו: אשתו של דוד (חנה) מהי ליעקב ? והאם
גورو בה רבנן או לא.

1. ללאה בן ובת, רחל ודוד.
2. ולודוד אשה, חנה.
3. ולוחל בן, יצחק.

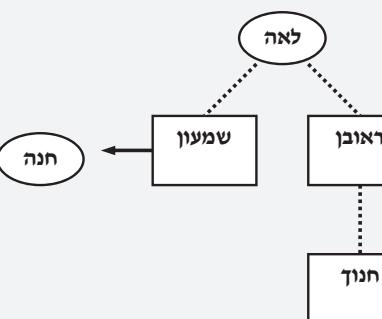
... אשת אחיו האב מון האם, ואשת אחיו האב מון האב, דאילא "צד אב", הוא דגאו רבען וכו'.

ב. אשת אחיו האם מון האב. אחיו האב
МОן האם.

105

א. אשת אחיו האב מון האם.

104

הסבר:

1. ליעקב בן ובת, רחל ולוי.
2. וויחי לוי את שפרה לאשה.
3. ולוחל בן, יוסף.

נמצא: חנה לוחן אשת אחיו אביו מון האם, ואסורה
לו.

ואיכא צד אב (שהרי היא אשת שמעון אחיו אביו)

הסבר:

1. ללאה שני בנים, ראוון ושמעון.
2. וויחי שמעון את חנה לאשה.
3. ולראובן בן, חנן.

נמצא: חנה לוחן אשת אחיו אביו מון האם, ואסורה
לו.

ואיכא צד אב (שהרי היא אשת שמעון אחיו אביו)

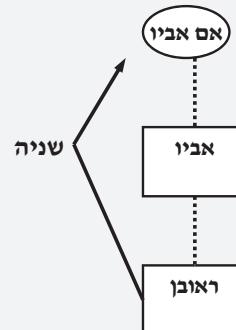
אדים
↗ נישואין
➡ יבום
➡ הילכה
➡ בז
▢ איש
Ⓐ אשה

אמר רבא אטו יכולתו לאו ניראה לנוירה נינהו וכו'. אם ערוה, אם אמו שנייה -- וגורו על אם אבי, משום אם אמו.

ב. אם אביו.

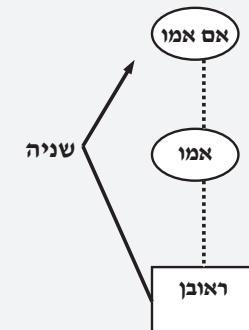
107

גורו nisi באם אביו משום אם אמו וטעמא דגورو משום דשניות דבוי [בית] איניא רבתיה קרו ליה

א. אם אמו \ אם אמו.

106

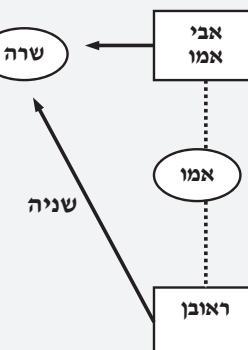

גורו כדי שלא יפגע באמו וטעמא דגورو משום דשניות דבוי [בית] אימא רבתיה קרו ליה

ашת אביו ערוה, אשת אביו שנייה -- וגורו על אשת אבוי אמו, משום אשת אבוי אבוי.

ашת אבוי אמו.

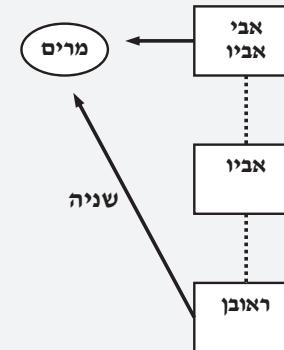
109

גורו משום אשת אבוי אמו וטעמא דגورو משום דשניות דבוי [בית] אבא רבה קרו ליה

ашת אבוי אבוי

108

גורו משום אשת אבוי אבוי וטעמא דגورو משום דשניות דבוי [בית] אבא רבה קרו ליה

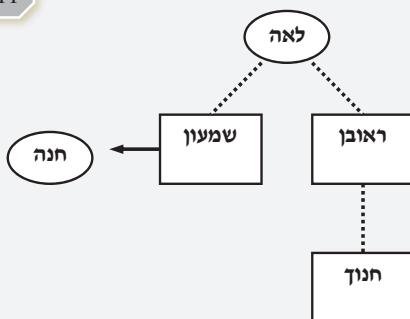
- אדים
- ↗ נישואין
- ↗ ייבום
- ↗ הלוואה
- ↖ קון
- איש
- ASHA

אשת אחיו האב מן דaab ערוה וכו'.

ב. אשת אחיו האב מן דaab, שנייה.

111

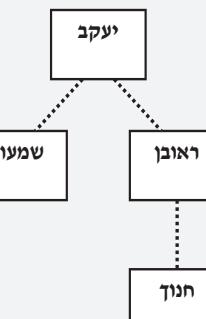

הסבר:

1. ללה שמי בנים, רואבן ושמעון.
 2. ויקח שמעון את חנה לאשה.
 3. ולראובן בן, חנוך.
- נמצא: חנה לחנוך אשת אחיו אבי מן דaab, ואסורה לו ממש טניה. (גיגרו אטו ציוו או)

א. אשת אחיו האב מן דaab, ערוה.

110

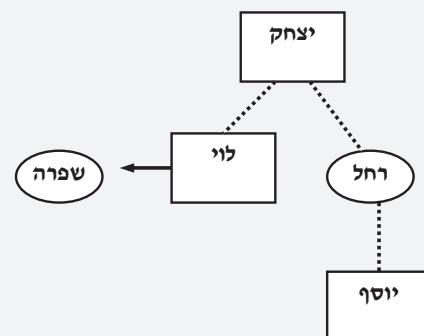

הסבר:

1. ליעקב שני בנים, רואבן ושמעון.
 2. ויקח שמעון את חנה לאשה.
 3. ולראובן בן חנוך.
- נמצא: חנה לחנוך אשת אחיו אבי מן דaab, ואסורה לו מן התרורה.

ג. אשת אחיו האם מן דaab

112

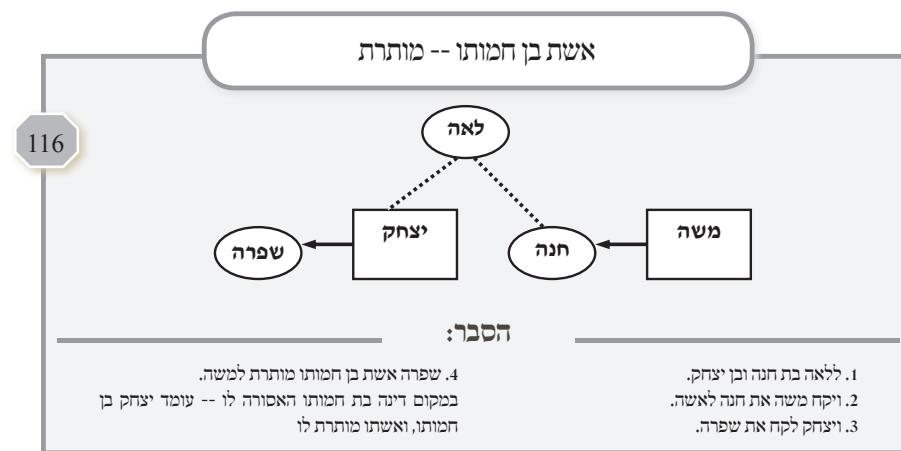
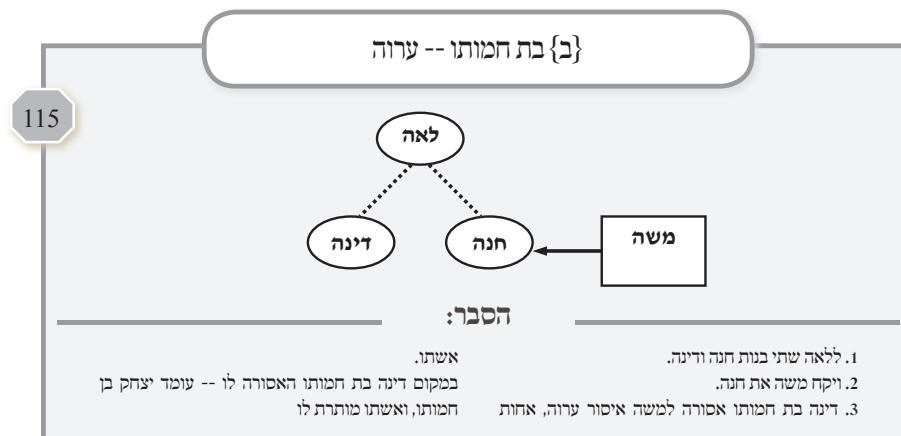
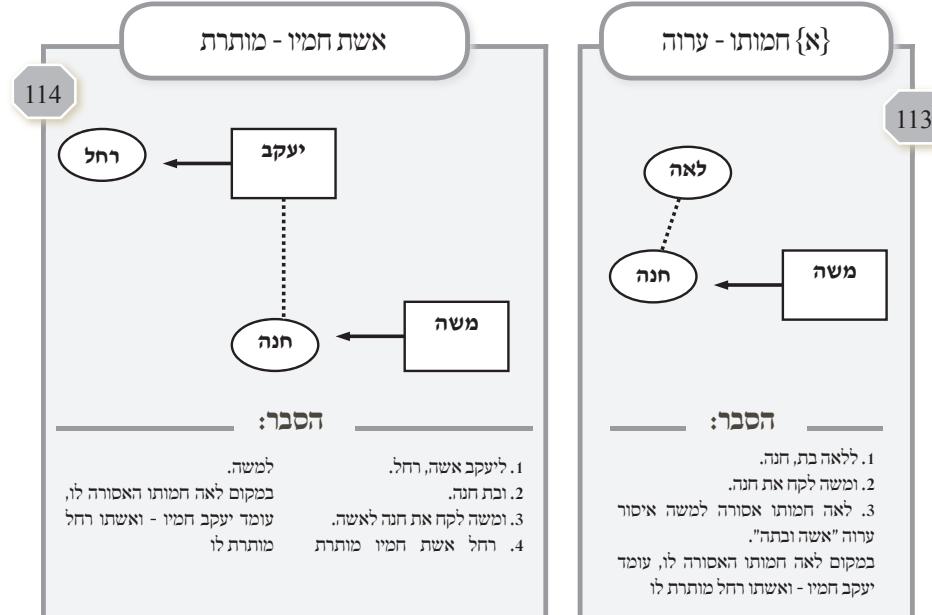
הסבר:

- משום דכלהו, דבי [בית] דודי קרי לו
1. ליצחק בן ובת, רחל ולי.
 2. ויקח לי את שפרה לאשה.
 3. ולודול בן, יוסף.
- נמצא: שפרה לויוף אשת אחיו אמו מן דaab, ואסורה לו. גיגרו אטו אשת אחיו האם מן דaab (ציוו ב'). וטעמא דגיגרו

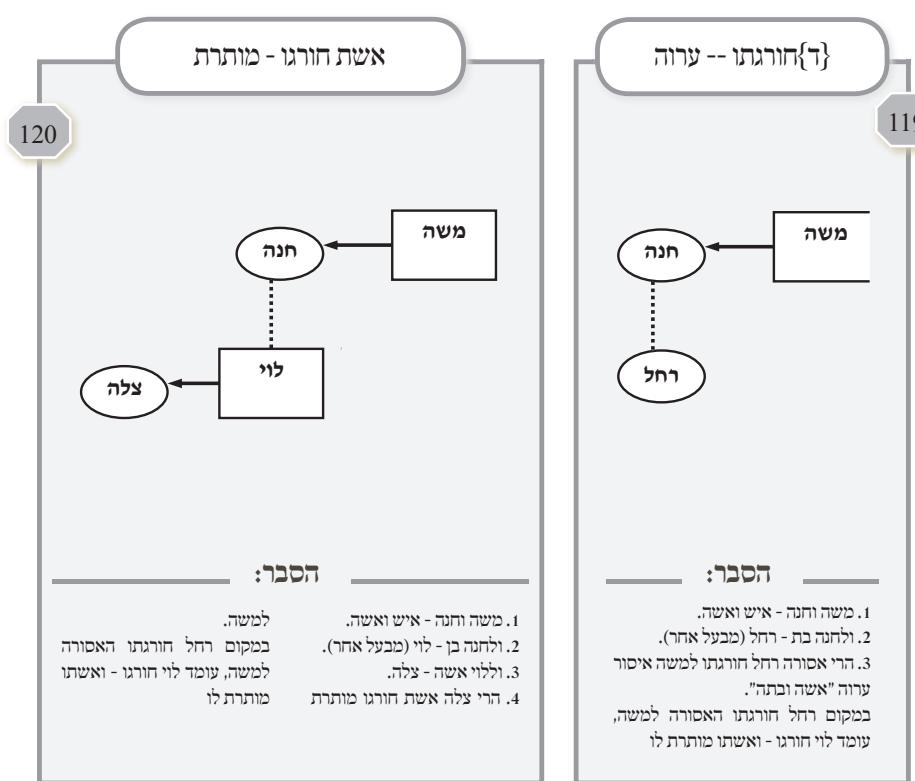
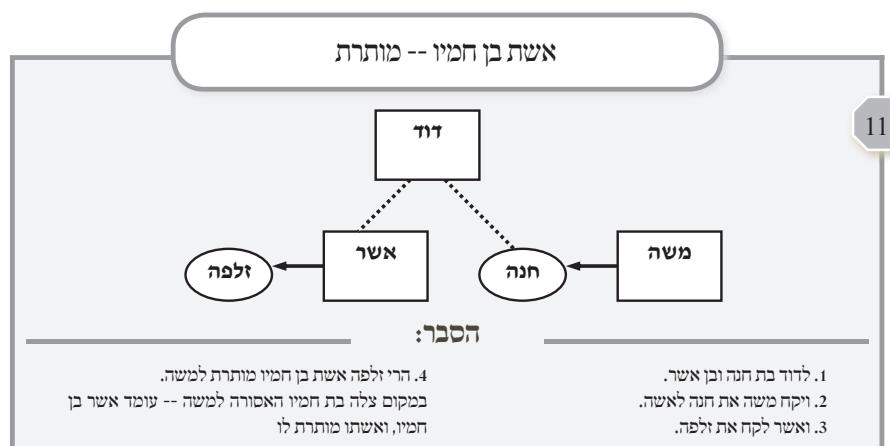
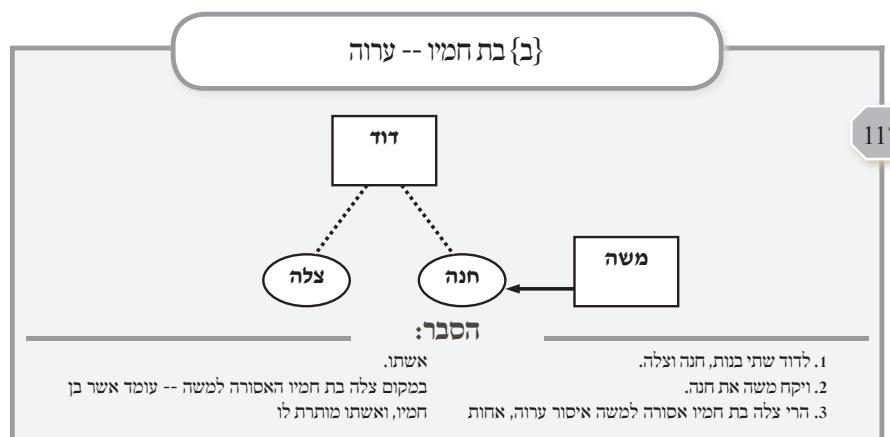
אדים
→ נישואין
➡ יבום
➡ חילכה
➡ בז
▢ איש
◑ אשה

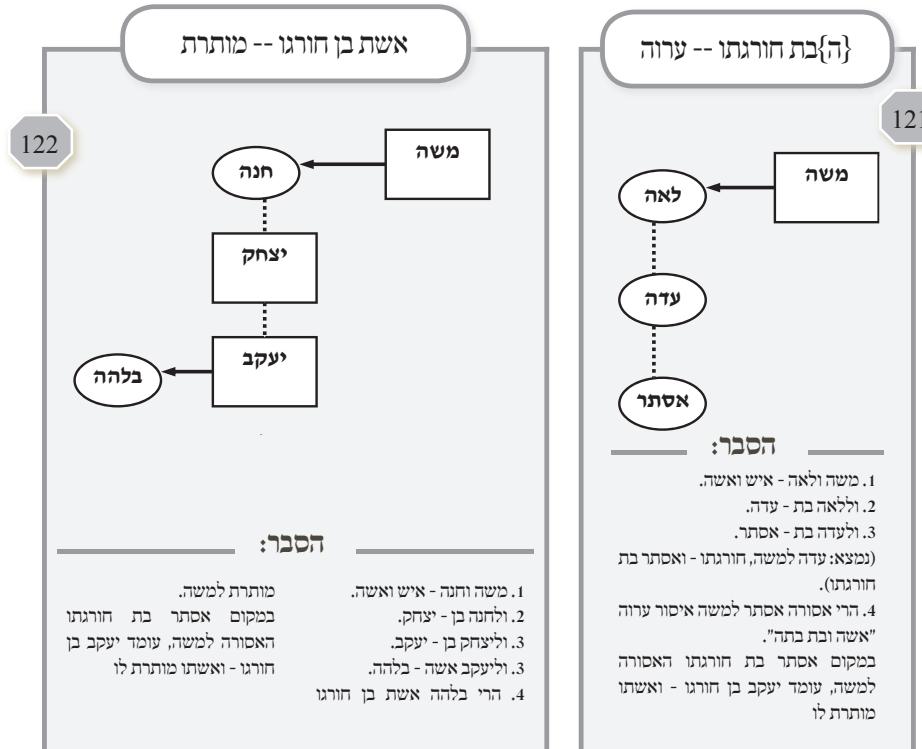
ת"ש ... כל שבנקבה ערוה בזכר גרו על אשתו מישום שנייה,
ואמר רבא וכללא היא, בתמייה (רש"ו).

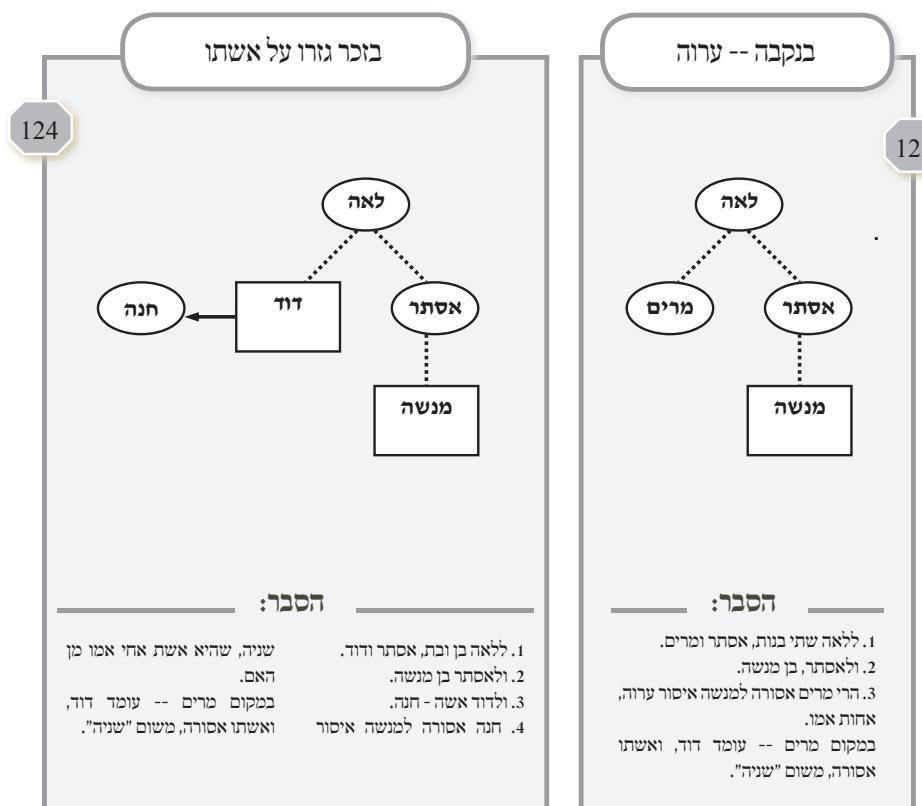
- אדים
- נישואין
- יבור
- הלויזיה
- בן
- איש
- אשה

- אדים
- נישואין
- יובם
- הילכה
- בן
- איש
- אשה

והא דבר יהודה בר שליא לאטוי Mai, לאו לאיתוי אשת אחיו האם מן האם, דכל שבנקבה ערוה, בוכר גווע על אשתו משום שנייה.

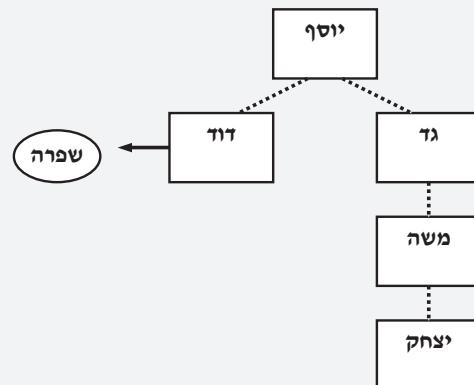

שלוח לר' מושרשיא מותסניא ...

{א} אשת אחיך אבי האב מהו ?

125

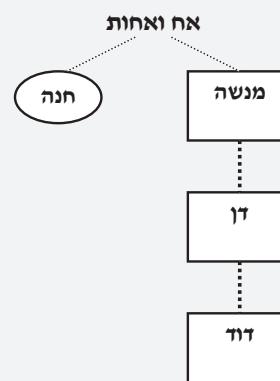
הסביר:

4. ולמשה בן יצחק.
5. שפרה ליצחק מהו ?

1. לישוף שני בניים - גד ודוד.
2. לדוד אשה - שפרה.
3. לגד בן משה.

{ב} ואחות אחיך אבי האב מהו ?

126

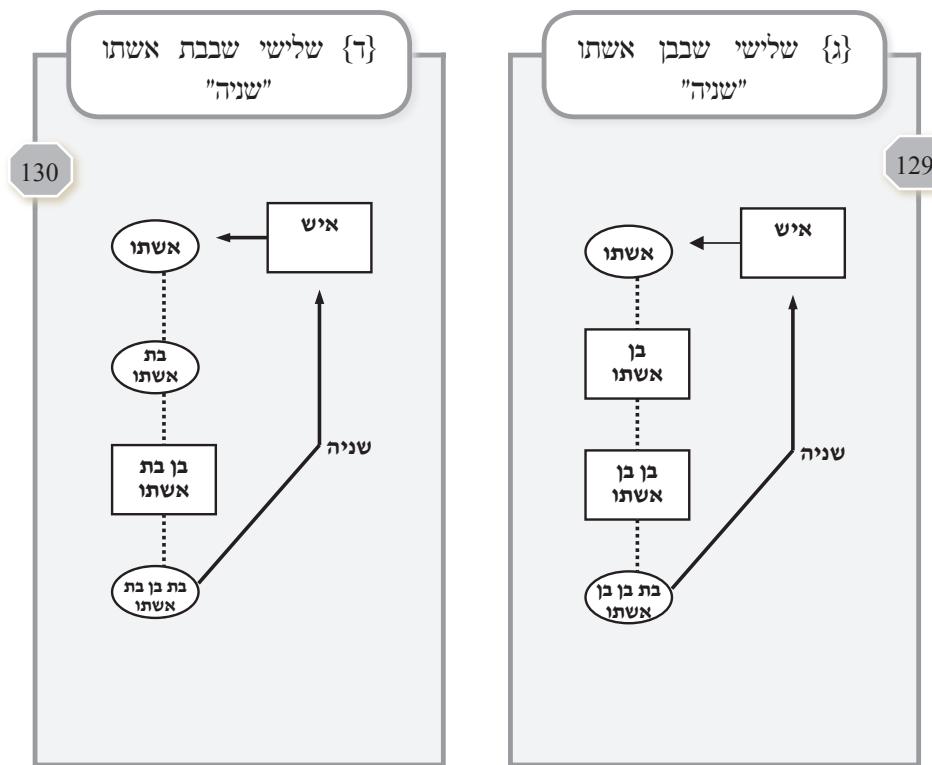
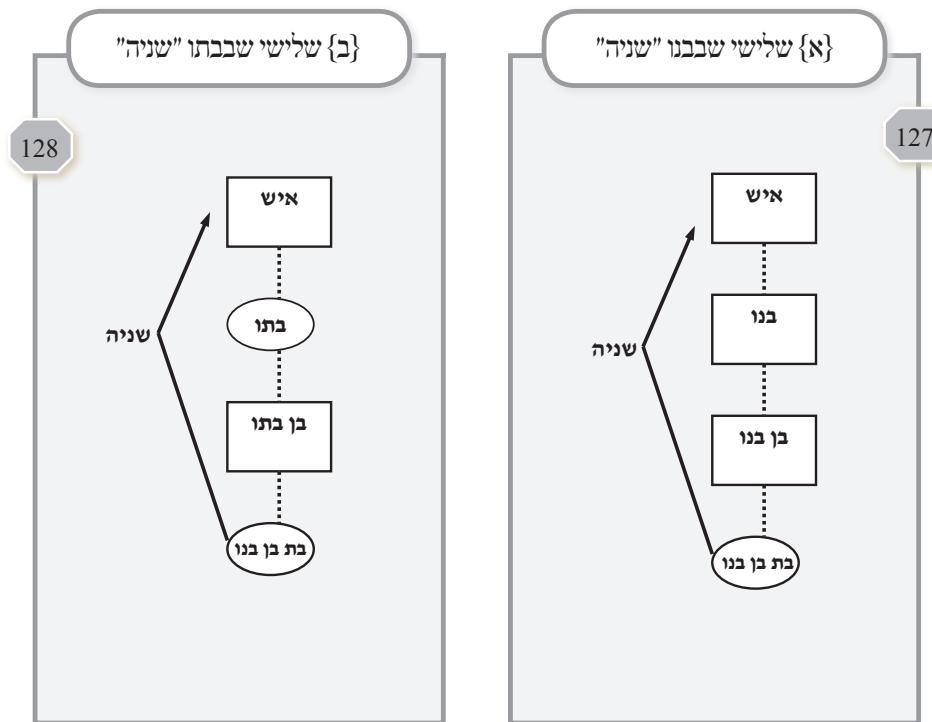
הסביר:

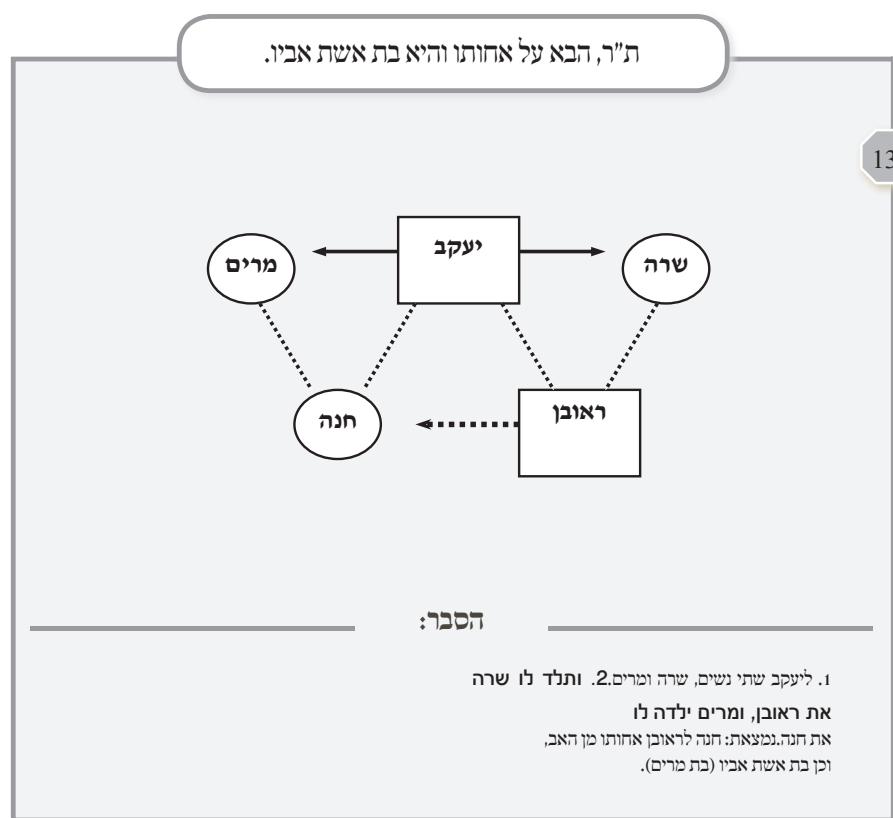
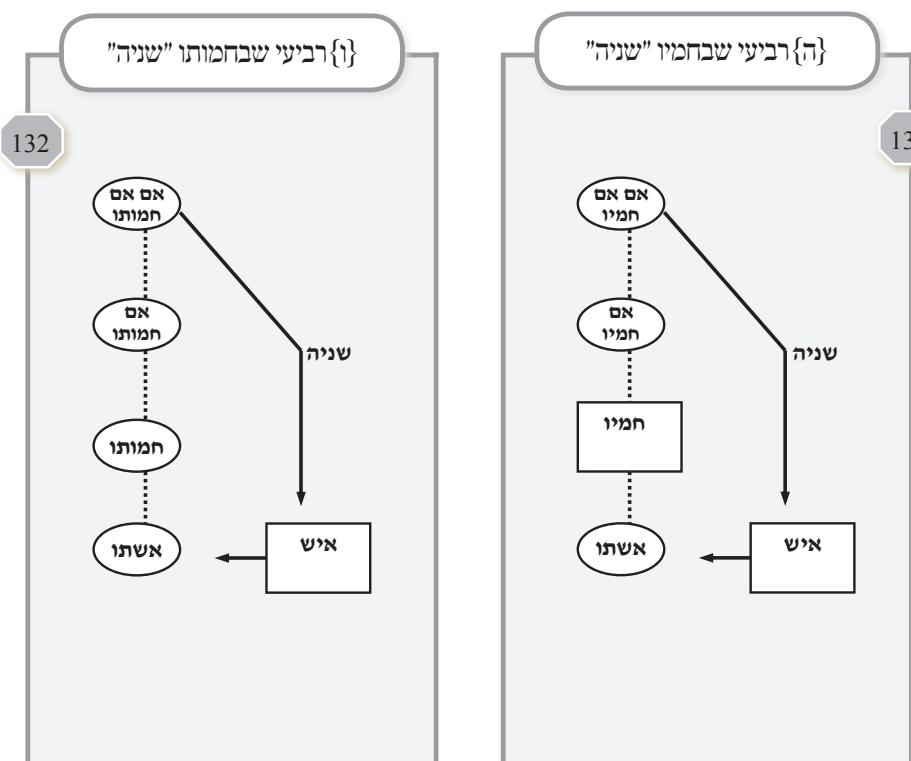
3. ולדן בן - דוד.
4. חנה לדוד מהו ?

1. מנשה וחנה, אח ואחות.
2. למנשה בן - דן.

אדים
נישואין
יבום
חליצה
בן
איש
אשה

תני דברי היבר היא שלישי שבבנו ושבתו ושבכן אשתו ושבבת אשתו "שניה", רביעי שבחמייו ושבחמותו "שנה".

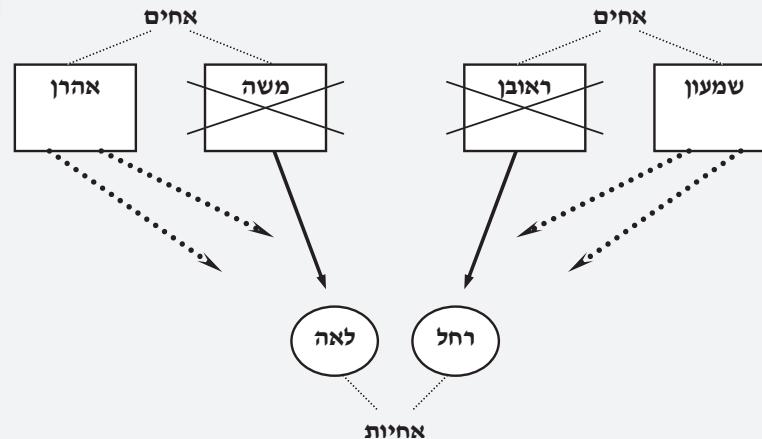

134

מותני, שנים שקידשושתי אחיות... מתו, וכו'.

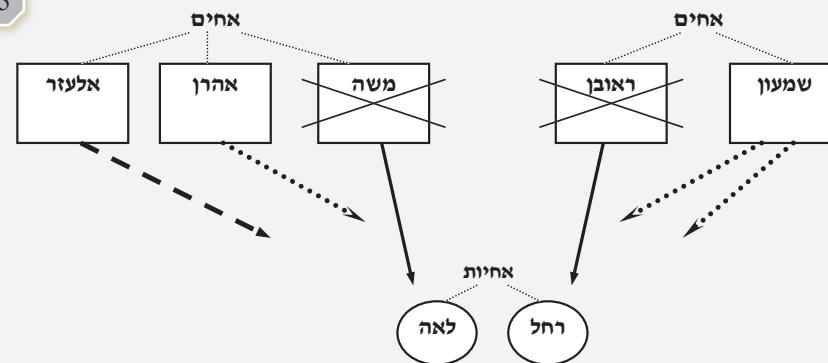

הסבר:

1. שמעון ורaban, שני אחים.
2. וכמו כן, משה ואהרן, שני אחים.
3. וקידשו שמעון ומשה שתי אחיות, רחל ולאה.
זה אינו יודע איו קידש, זה אינו יודע איו קידש, ומתו:
זה (שמעון) חולץ לשתייהן (רחל ולאה), שרי איו יודע
איו היא יבמות,

135

... לזה (אח) אחד ולזה שנים וכו'.

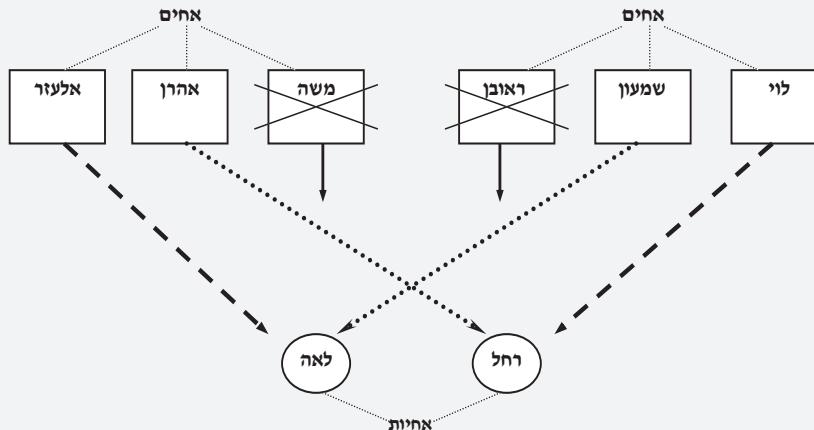
הסבר:

- ייקח מהו אמו זו יבמותו, ואחד מייבם את האחרת (אם ריצה) דמהה נפשך מותרת לו, משום זdam היא יבמותו, אם כן שפיר מיכמה, ואם לאו הרי פקעה זיקת יבמותו בחיליצת אחיו, ואין היא אחות זקוקתו. היחד (שמעון) חולץ לשתייהן נג'ל, והשניים (אהרן ואלשר) אחד חולץ תחילתה לאחת מהן, כדי להפרק

136

... לוה שנים ולוה שנים וכו'.

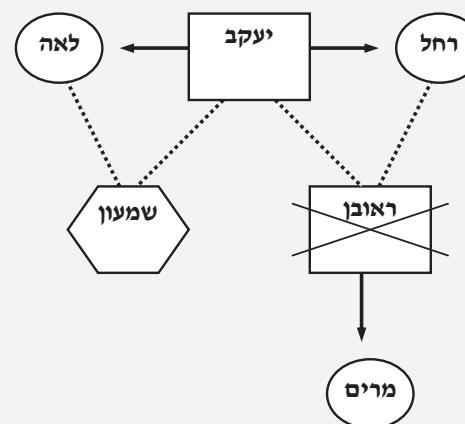
הסבר:

לרחל, ואחר כך אחיו של זה (של שמעון) דהיינו לוי, מייבם הולצטו של זה (של אהרן) דהיינו את רחל, ואחיו של זה (של אהרון) דהיינו אלעזר, מייבם הולצטו של זה (של שמעון) דהיינו את Leah.

הינו אותו מקרה כدلיל, אלא: שימושה היה שני אחיהם (אהרן ואלעזר) וכן לרואון היה שני אחיהם (שמעון ולי). ואומרת המשנה: אחיו של זה (של רואון), כגון שמעון, חולץ לאחת מננו ללהה, ואחיו של זה (של משה), כגון אהרן, חולץ לאחת

פריך רב אחא, ואימא למוטי בוכרא דאמא.

137

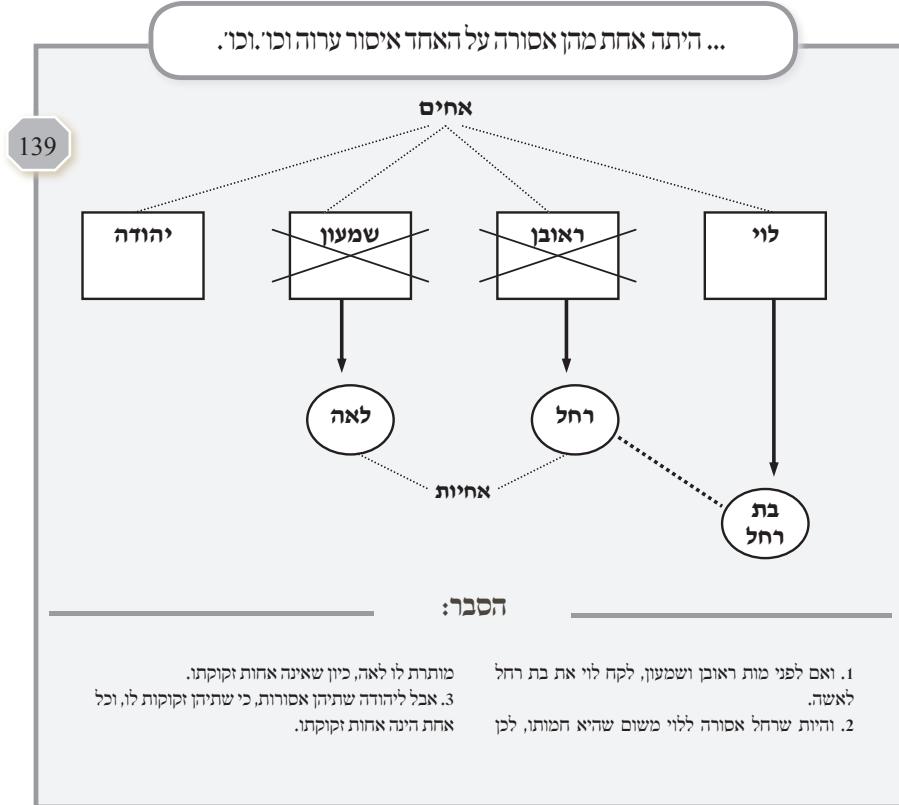
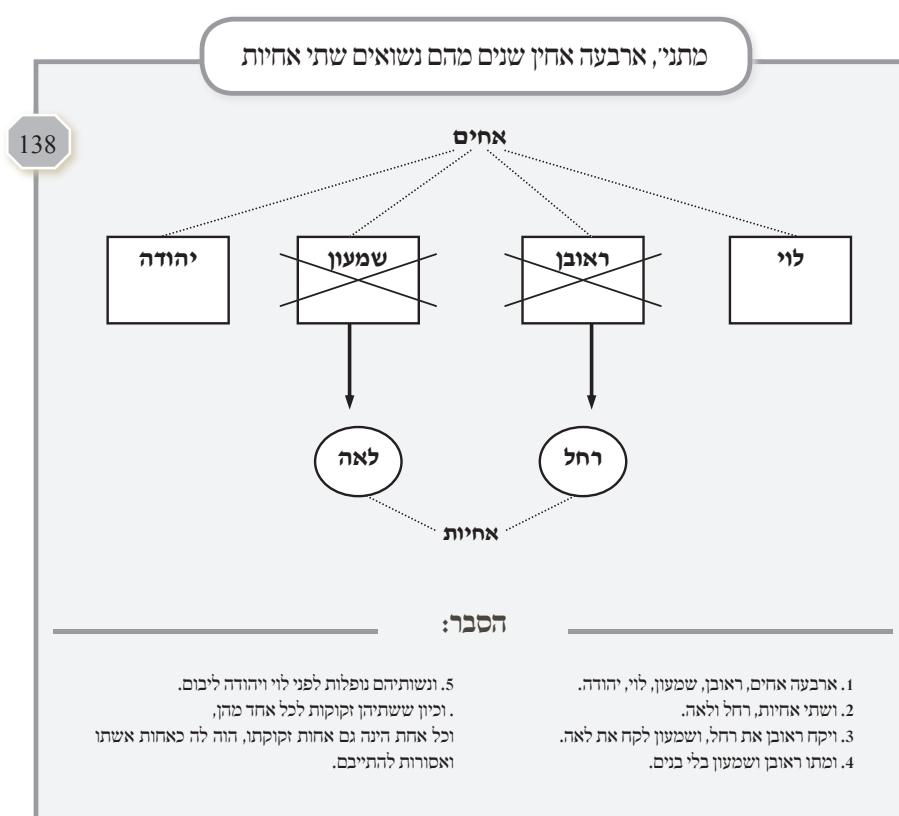
הסבר:

פריך רב אחא, ואימא למוטי בוכרא דאמא, "ואה שלא היה בועלמו" בא למוטי, כגון שהיה שמעון בוכרא דאמא (בכורו לאמרו לאלה).

ואלו לסתמעת, היה חייב שמעון ליבם את מרימות ואשת אחיו של לאלה היה בעולמו), כדין בכור, שהרי בכור הוא לאמה.

1. ליעקב שתי נשים, רחל ולאלה.
2. וליעקב בן רואון, נשואתו רחל.
3. ויקח רואון אשה, מרימות.
4. ומת רואון בלב בנים.
5. ואחר כך נולד שמעון ליעקב מאשרתו לאלה, והוא בכור לאלה.

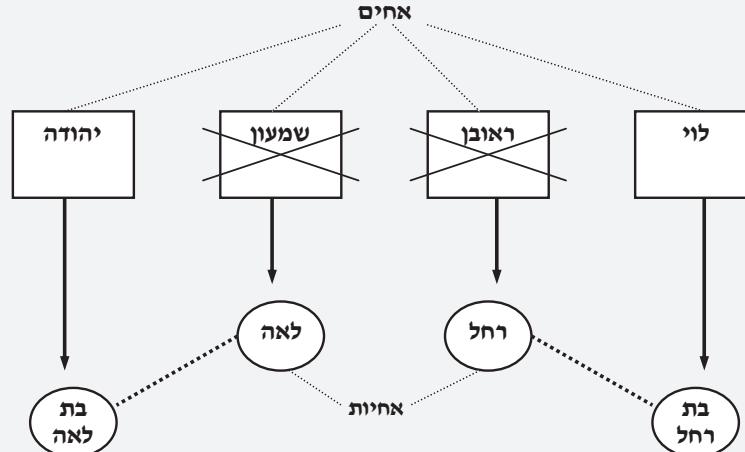
אחים
נישואין
יבום
הילכה
בן
איש
אשה

140

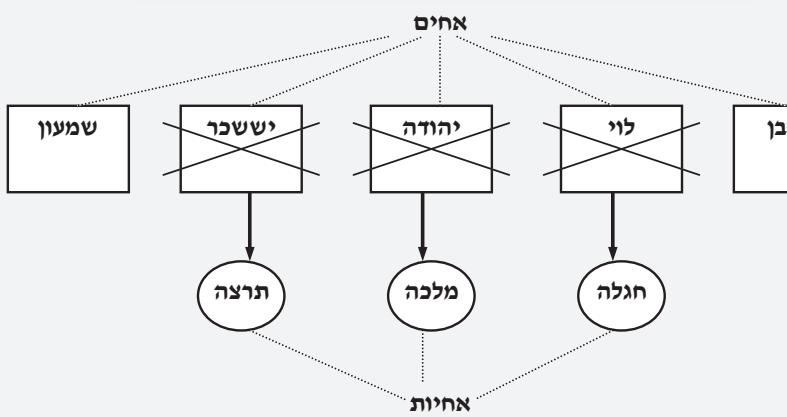
... הייתה אחת מהן אסורה לה... והשניה אסורה על זה וכו'.

הסבר:

4. כמו כן כיוון שלאה אסורה ליהודה מושם שהוא חמותו, לכן מותרת לו רחל, כיთ שאינה אחות זקקתו. והאסורה להה מותרת לה, והאסורה להה מותרת לה.
1. אם לפני מותה רעובן ושמואל, לך לי את בת רחל.
2. יהודה לך את בת לאה.
3. וכיון שרחל אסורה לו לוי מושם שהוא חמותו ואני זוקקה לו, לכן מותרת לו לאה, כיთ שאינה אחות זקקתו.

אמר רבה ב"ר הונא אמר רב שלש אחיות יבמות וכו'.

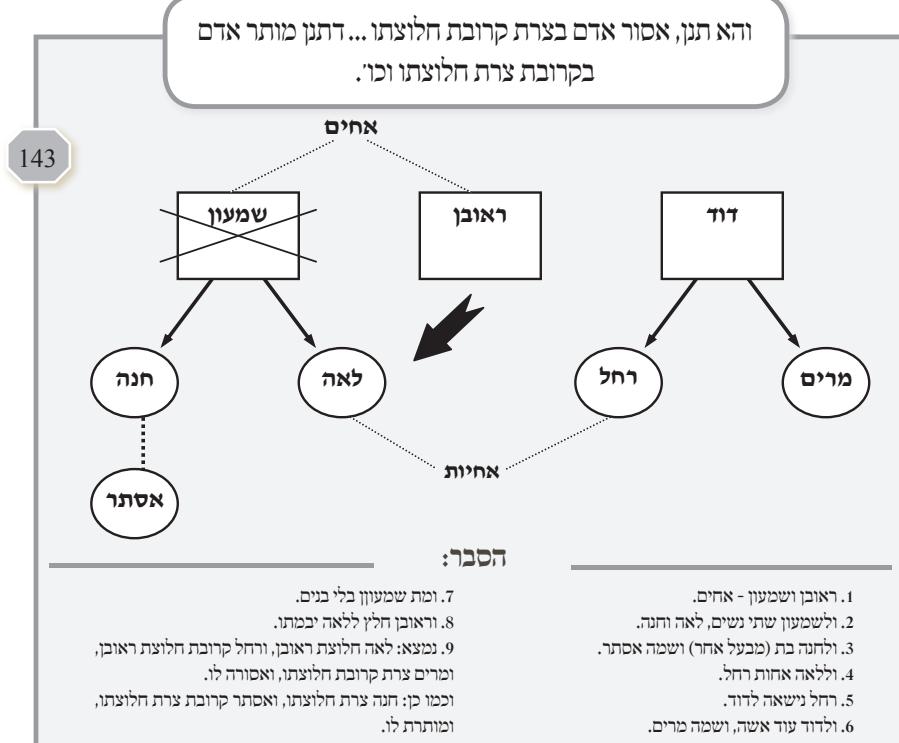
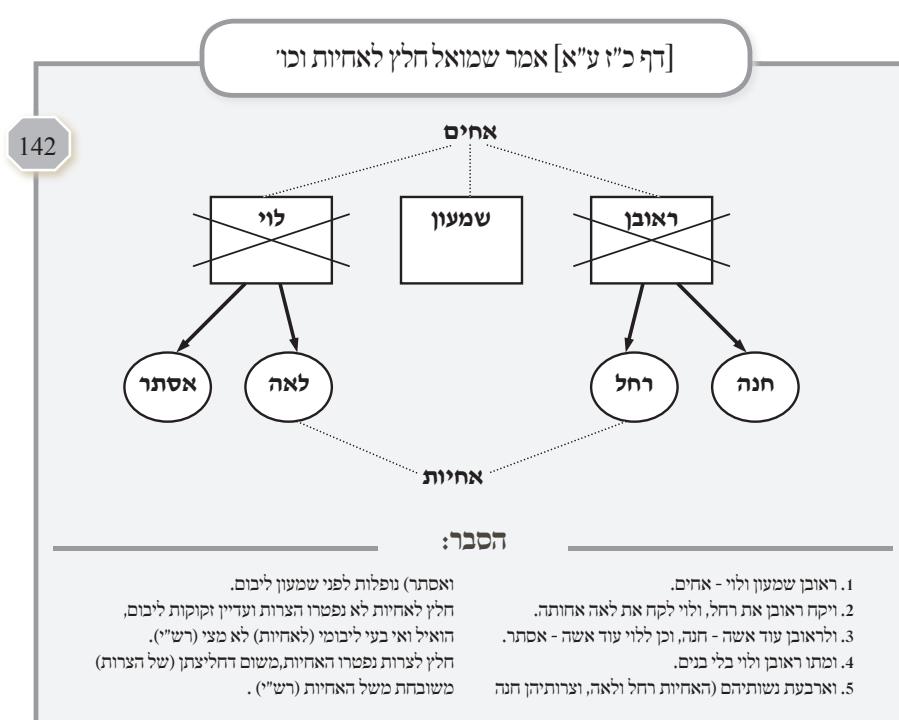
הסביר:

5. נשותיהם (נ' האחיות) נופלות לפני רעובן ושמואל לבם.
6. זה חולץ לאחאת זה חולץ לאחאת, והאמצעית צריכה חילתה משנייהם.
1. רואין לוי יהודה יששכר ושמואל - נ' האחים.
2. חילתה מלכה ותריצה - ג' אחיות.
3. ויקחו לוי יהודה ויששכר, את ג' האחיות לנשיהם.
4. ומתו לוי יהודה ויששכר כל בנים.

... לא צריכה דנפול בו אחר זו

4. ושמואל חילץ לתריצה, ג' חילצה כשרה.
5. ולבסוף מותם יהודה.
6. וראובן חילץ לחילתה חילצת לרעובן ושמואל, שהיא אחות חילתה של שניהם וא' ליבמה.
1. היוו אווטו מקרה כדלעיל - אלא:
2. שבתחללה מות לוי.
3. וראובן חילץ לחילתה חילצת לרעובן ושמואל, שאחות חילתה של ליבמה).
4. ואח"כ מות יששכר.

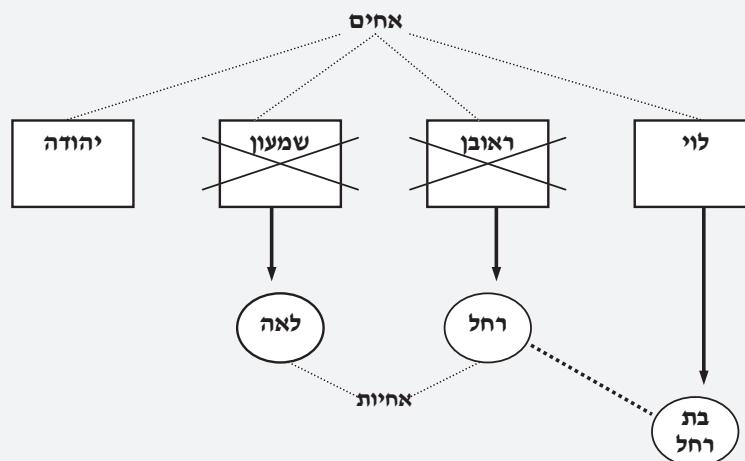

רחל. ומשנין: שמואל נמי hic אמר: אם התחל באחiot, כגון בצוור הקודם, [כיוון שהחירות האמורות בדברי שמואל זה רק צרות רחל ולא צרות לאה, אם כן] כאשר חלן לזרות (דחייש לחנה) אמר נפטרו האחiot (רחל), הרי חנה "ערת קרובות חלצתי" ואסורה לו (כי אחרי שחילן ללאה, הרי רחל קרובות צרת חלצתו, והנה צרת קרובות חלצתן) וכן שאסורה חנה להתיניב, هي אין חילתה מעלה, וממאי פוטרת את

144

סלקה דעתך, דנפלה חמותו תחלה וכו'.

הסבר:

5. נשותיהם נפלות לפני יהודה ליבם.
 6. והיות שהרל אסורה ללו' משם שהיא חמותו, לכן מותרת לו
 לאה, כיון שאינה אחות זקוקתו, אבל ליהודה שתיהן אסורת, כי
 שתיהן זקוקות לו, וכל אחת הננה אחות זקוקתו.
 1. ארבעה אחים הם: ראובן, שמעון, לוי, יהודה.
 2. שות אחוות: רחל, לאה.
 3. ויקח ראובן את רחל, ושמעון לקח את לאה,
 ולוילקח את בת רחל.
 4. ומטר ראובן שמעון ביל בנים.

שהותרה [כיכפלה רחל בתקילה, הייתה מותרת ליהודה, בין שלא
 התה עדין אחות זקוקתו, שרי שמעון היה חי, ולא התה לאה
 זקוקה ליבם], ואסורה [אשר מות שמעון, משום אחות זקוקתו]
 והזורה והותרה, כשיכם לוי את לאה, ומודע לא תזרור להיתרנא
 הראשון.
 ומתרצין: אמר רב פפא, וכן דנפלה הך (לאה) דאייה חמותו
 בראש (בתקילה)

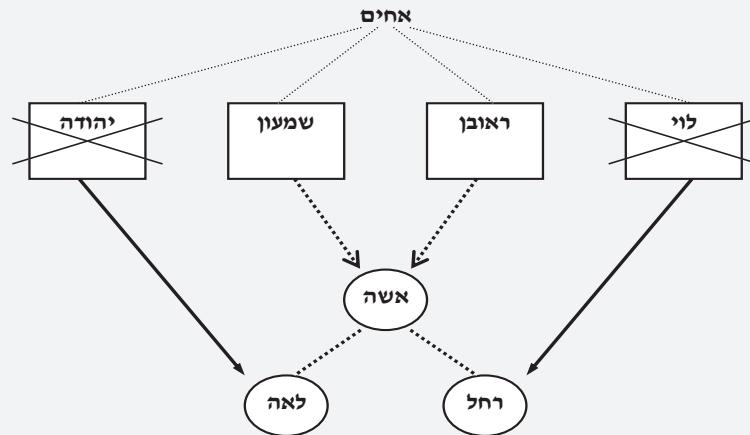
145

בכלן אני קורא בהן וכו'. עיין לעיל עמוד 18, ציור 37-53 עד עמי' 26.

146

... כיון דברתו באונסין הוא דמשיכחת לה וכו'. וברש"י, כגון רואון אנס אשה.

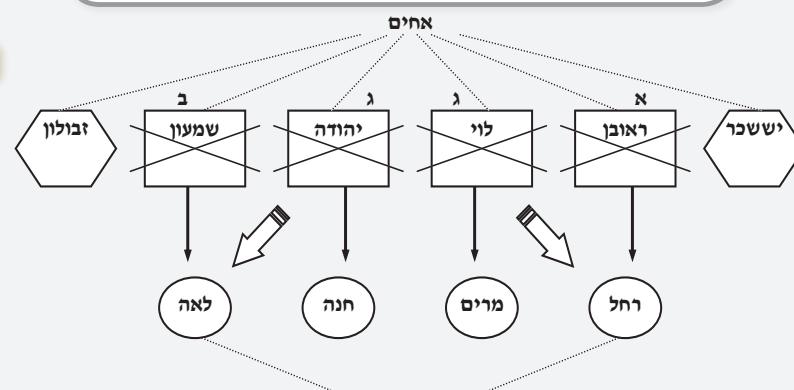

הסבר:

8. ומוטו לוי יהודת ביל' בנים.
9. נשותיהם (רחל ולאה) נפלות לפני רואון ושמuel לבם.
10. וככון שרחל אסורה לרואון ממש שהוא בתו ואינה זוקפת. לו, לנו מורתה לו לאה, היהת שאינה אחות זוקפת. -- וכך כו', לאה אסורה לשמעון ממש שהוא בתו ואינה זוקפת לו, לנו מורתה לו רחל, היהת שאינה אחות זוקפתו.
1. ארבעה אחים הם.
2. וראון אנס אשה.
3. והتل לו את רחל.
4. וגם שמעון אנס אותה אשה.
5. והتل לו את לאה. (נמצא: רחל ולאה אחות).
6. וריך לו את רחל.
7. יהודת לחה את לאה.

147

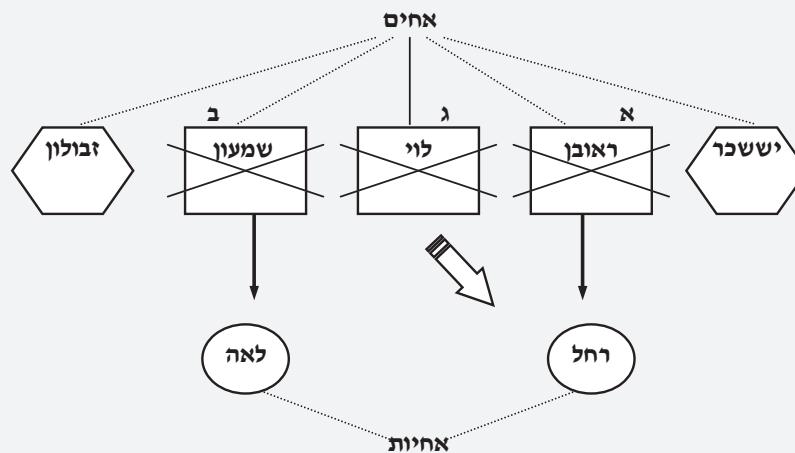
... אבל אשת אחיו שלא היה בעולמו לא... ורב ספרاء מתרגם ...
ומשיכחת לה בשיטתה אחיה וכו'.

הסבר:

10. ולפני שתיכבמה להאה נולד עוד אח - זבולון (ולאה אסורה לו ממש אשת אחיו שלא היה בעולמו).
11. ויבם יהודת את לאה.
12. ומוטו גם לוי יהודת ביל' בנים (א).
13. ונשותיהם (האחות רחל ולאה) נפלות לפני יששכר ובולון לבם.
14. וככון שרחל אסורה לשיכר ממש שהוא אשת אחיו שלא היה בעולמו ואינה זוקפת לו, לנו מורתה לו לאה, היהת שאינה אחות זוקפתו. -- וכך כו', כיון שלאה אסורה לשובлон ממש שהוא אשת אחיו שלא היה בעולמו ואינה זוקפת לו, לנו מורתה לו רחל, היהת שאינה אחות זוקפתו.
1. רואון שמעון לוי יהודת - ד' אחים.
2. רחל ולאה - שתי אחות.
3. וריך רואון את רחל לפני אשה, ושמעוןלקח את לאה.
4. וריכת רואון ביל' בנים (א).
5. ואשתו נפלת לפני לוי יהודת לבם, אבל לא לפני שמעון כי היא אחות אשתו.
6. ולאחר שתוכבמה רחל נולד עוד אח - יששכר (ורחל אסורה לו ממש אשת אחיו שלא היה בעולמו).
7. ויבם לוי את רחל.
8. ומוט גם שמעון ביל' בנים (ב).
9. ואשתו להאה נפלת לפני יששכר יהודת לבם, אבל לא לפני לוי כי היא אחות אשתו שיבם.

ומקשין: ליל יbum יהודה וכו', ובחמשה אחיו משכחת לה (רש"י).

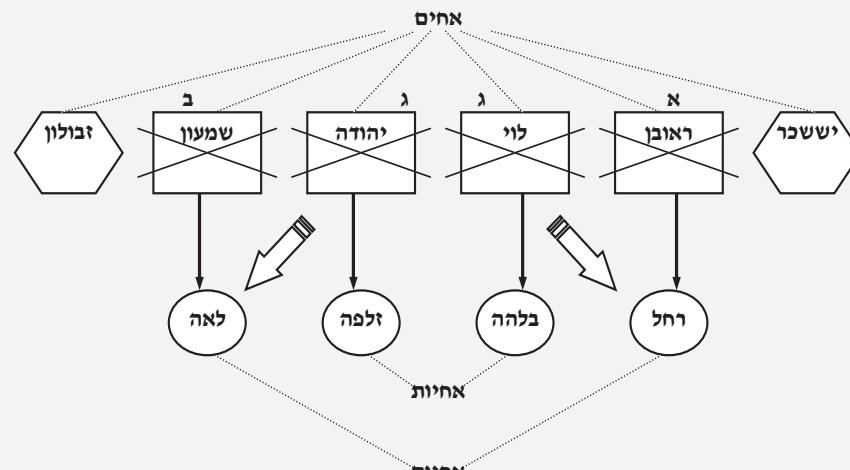
הסבר:

- . בעל אחותה).
10. ולפנ שנתינייבמה נולד עד אח - זבולון (ולאה אסורה לו ממשם אשת אחיו שלא היה בעולמו).
11. ואורי לידת זבולון מה גם לו בלי בנים (ג).
12. וכשישו רחל ולאה (נשי לוי ושמעון) נפלות לפני יששכר וズבולון ליבם.
13. ומכיון שרחל אסורה לשיששכר מושם שהוא אשת אחיו שלא היה בעולמו ואינה זוקפה לו, וכן מורתה לו לאה, היה שענייה אותן אמות זוקפתו - וככזו, כיון שלאה אסורה לזבולון שם שהוא אשת אחיו זוקפתו, וכן מורתה לו רחל, הייתה שאינה בעולמו ואינה זוקפה לו, וכן מורתה לו רחל, היוות שאינה אחות זוקפתו.
1. ראובן שמעון ולוי - ג' אחים.
2. רחל ולאה - אחותה.
3. ריח וראמן את רחל לאשה, ושמעון לקח את לאה אחותה.
4. ומת ראובן בלי בנים (ט).
5. ואשתו רחל נפלות לפני ליבם (ולא לפנ שמעון בעל לאה אחותה).
6. ולפנ שנתינייבמה, נולד עד אח - יששכר (ורחל אסורה לו ממשם אשת אחיו שלא היה בעולמו).
7. ובם לוי את רחל.
8. ומת גם שמעון בלי בנים (ב).
9. ואשתו לאה נפלת ליבם לפני יששכר (ולא לפני לוי,

149

... משום צרה, דברי אשכוחי נמי בצרה האסורה לה מותרת
לה. זה אפשר רק בשעה אהים ולא בחמשה (ריש'').

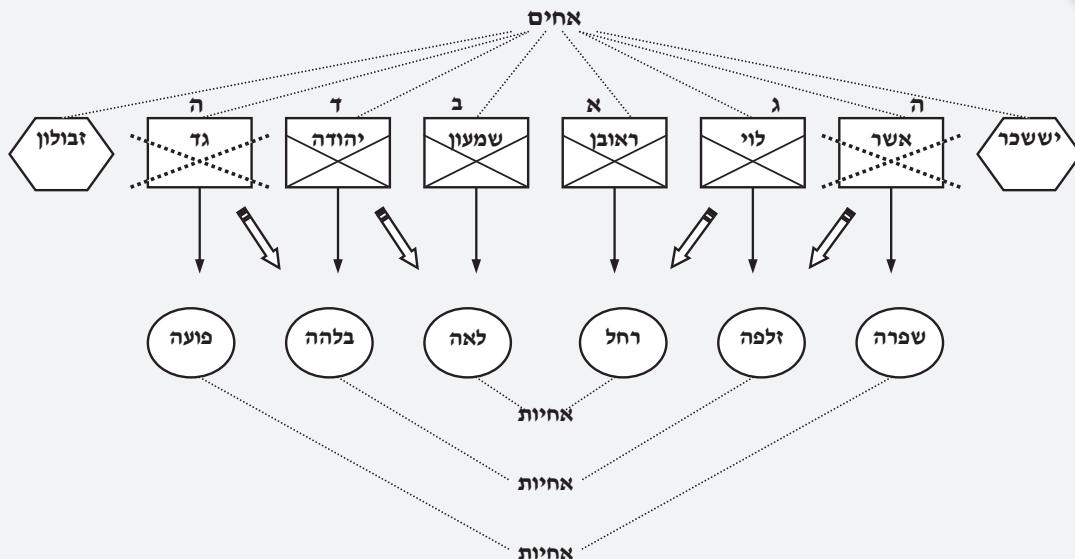
הסבר:

9. ומתח גם שמעון כל' בנים (ב).
10. ואשתו לאה נפלת לפני יששכר ויהודיה ליבם (ולא לפני לוי, בעל וחותה).
11. ולפני שמעון יבנה נולד עוד אח - זבולון (ולאה אסורה לו שם אשת אחיו שלא היה בעולמו).
12. ובם יהודה את לאה יבנתו.
13. ומתח גם לוי ויהודיה כל' בנים (א).
14. וארכעת נשותיהם (אהיות רחל ולאה, והאהיות להלה ולופת) נפלות לפני יששכר ובלחה ולבון ליבם.
1. ראוון לוי יהודה ושמעון - ארבעה אחים.
2. רחל ולאה אחות -- בלחה ולופה אחות (או נכרית).
3. וקח ראוון את רחל לאשה, ושמעון לקח את לאה אחותה.
4. וכמו כן,לקח לוי את בלחה, ויהודיה ליה קחת זלפה אחותה.
5. ומתח רואון כל' בנים (א).
6. ואשתו רחל נפלת לפני לוי ויהודיה ליבם (ולא לפני שמעון, כי לאה אחותה נשואה לו).
7. ולפני שמעון יבנה נולד עוד אח - יששכר (ורחל אסורה לו שם אשת אחיו שלא היה בעולמו).
8. ויבם לוי את רחל.

כין שלחה אסורה ליששכר ממש שם היא צרת אשת אחיו שלא היה בעולמו ואינה זקוקה לו, לכן מותרת לו זלפה, היות שאינה אחות זקוקתו. – כמו כן, זלפה אסורה לזבולון ממש שם היא אשת אחיו שלא היה בעולמו ואינה זקוקה לו, לכן מותרת לו רחל, היות שאינה אחות זקוקתו. וכן כון שטי האחות בלהה ולופה (צורת רחל ולאה) מותרות להתייכן:

שני האחים רחל ולאה מותרות להתייכן: כיוں שרחל אסורה ליששכר ממש שם היא אשת אחיו שלא היה בעולמו ואינה זקוקה לו, לכן מותרת לו לאה, היות שאינה אחות זקוקתו. – כמו כן, לאה אסורה לזבולון ממש שם היא אשת אחיו שלא היה בעולמו ואינה זקוקה לו, לכן מותרת לו רחל, היות שאינה אחות זקוקתו. וכן כון שטי האחות בלהה ולופה (צורת רחל ולאה) מותרות להתייכן:

צורה דצירה מאי איך לא מימור דהדר יבמינו גד ואשר.

הסביר:

9. ובם יהודה את לאה יבמות.
10. מות גם לוי ביל נינים (ג).
11. מות אשר (אות נשוי לוי) או זלפה, צורת רחל (ורחול נפטרת).
12. ובס יהודה מות ביל נינים (ד) (אחרי שנתירבה ולבפה).
13. ובס אישור את ברלה, צורת לאה (ולאה נפטרת).
14. ומוט גם גד ואשר ביל נינים (ה).
15. וארכבע נשתירדים (הארחות שפירה ופועה, והארחות זלפה ובלחה, נפלות לפני יששכר וズבולון ליבם).
1. ששה אחים נשואים לשילוש וגנות אחיות.
2. ומת ארבון ביל נינים (א).
3. ואשתו רחל נפלת לפני אחיו ליבם.
4. ולפני שנתירבה נולד עד אח - יששכר (ורחול אסורה לו משום אשת אחיו של לאה בעולמי).
5. ובם לוי את רחל יבמות.
6. ומוט גם שמעון ביל נינים (ב).
7. ואשתו לאה נפלת לפני אחיו ליבם.
8. ולפני שנתירבה נולד עד אח - זבולון (ולאה אסורה לו משום אשת אחיו של לאה בעולמי).

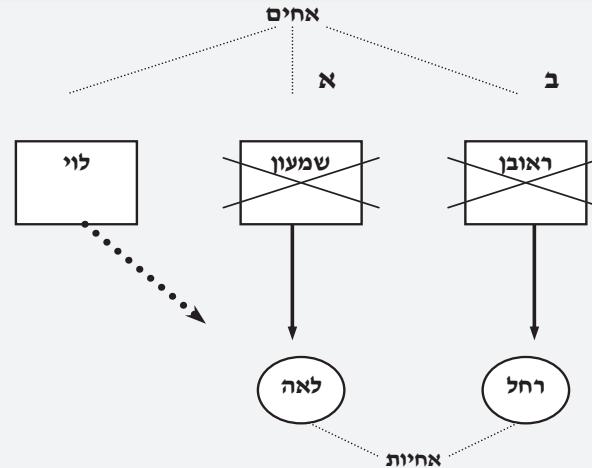
שתי האחות שפירה ופועה - כמו כן, כיוון שפועה אסורה לズבולון משום שהיה צורת רחל (לאה) אשות אחיו של לאה בעולמו ואינה זוקקה לו, אך מותרת לו שפירה, חוות שאינה אחות זוקקתו.

151

מתני': שלשה אחים, שניים מהם נשואין שתיהם אחיוות, ואחד מופנה וכו'.

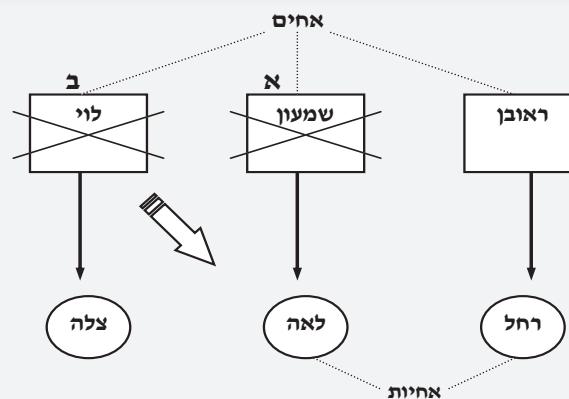
הסבר:

1. ראוון שמעון ולי, שלשה אחים.
2. להה ורחל, אחיות.
3. ויקח ראוון את רחל לאשה.
4. ושמעון לקח את להה אחוותה לאשה.
5. ולוי מופנה, אלא אשוחה.
6. ומטה שמעון בליך (א).
7. ונופלת להה לפני אחיו ליבם.
8. ועשה לי מאמר בלבד (שקידוש אורחה בכף או בשטר).
9. ואחר כן מת גם ראוון בליך (ב).
10. ונופلت רוחל לפני לוי ליבם.

ביה שמי אמורים אשתו עמו, כמובן, כיוון שעשה לי מבואר קונה קני נמור לעשותה כאחות, ולכן נתן לה להפוך את המאמור, וכן בחליצה לסליק ממנה את דיקת היובם. תצא בלא כלום, משום שהיא אחותהasha (של להה), ובית הילל

152

{ל' - ע"א} שלשה אחים שניים מהם נשואים שתיהם אחיוות, ואחד נשוי נכricht וגו'.

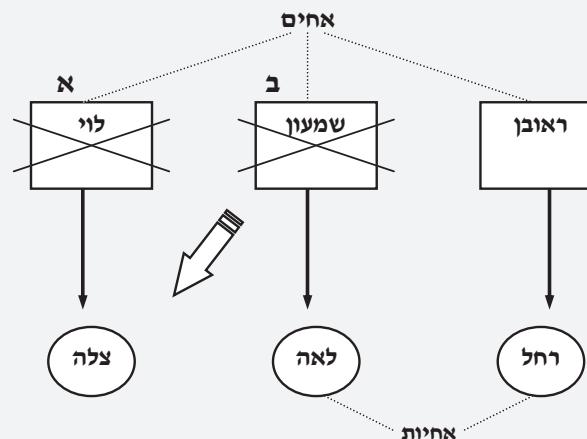

הסבר:

1. ראוון שמעון ולי, שלשה אחים.
2. רחל ולהה, אחיות.
3. ויקח ראוון את רחל, ושמעון לקח את להה אחוותה.
4. ולוי לקח את צלה לאשה.
- ולא (לי רואון) ליפוי רואון ליבם, הרואה להה יצאה בליך ממשום שהוא אחוותהasha (של רחל), וכן השניה (עליה). נפטרות מושם שהיא צורתה של להה.
- אבל אם עשה בה לו מאמר בלבד (שקידוש את להה בכספי או בשטר), ומת (לי), צלה הנכricht חולצת, אמרות המשנית, אם מת אחד מבני האחים, שמיטה שמעון בליך (א), וכן נשוי נברית (לי) את אשוחה שמעון, (שייבם לי את להה), ומטה, שם לוי מת בליך (ב), ונפלו שתי נשוי צלה.

משנה ב' שלשה אחים שניים מהן נשואים שתי אחיות, ואחד נשוי נכנית וכו.

153

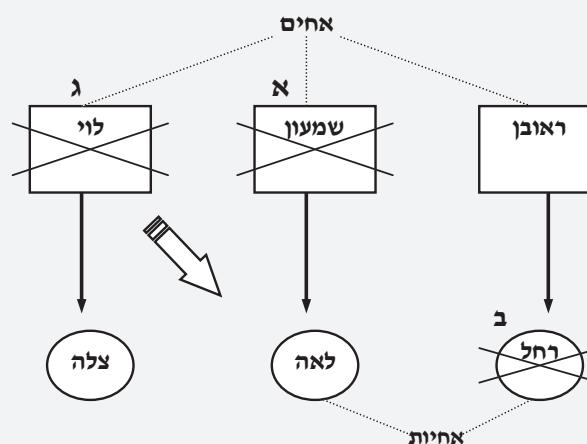

הסבר:

9. ושתי נשיו (להה ונצלה) נפלות לפני רואם ליבם.
1. רואם שמעון ולוי, אחיהם.
2. רחל ולאה אחיות.
3. רוחק רואם את רחל, ושמעון לך את לאה אחיותה.
4. ולוי לך את צלה לאשה.
5. ומוט לוי בלבד בנים (א).
6. ואשתו צלה נפלת לפני רואם ושמעון ליבם.
7. ובכם שמעון את צלה במתנות.
8. ומוט שמעון בלבד בנים (ב).

משנה ג' שלשה אחים שניים מהן נשואים שתי אחיות, ואחד נשוי נכנית וכו.

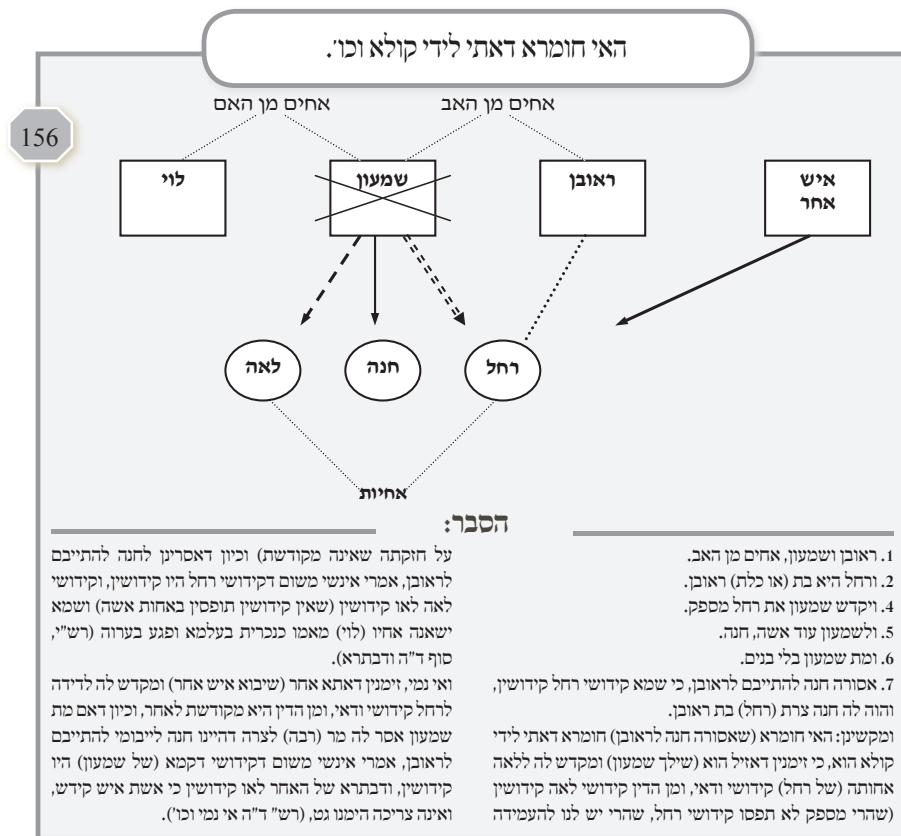
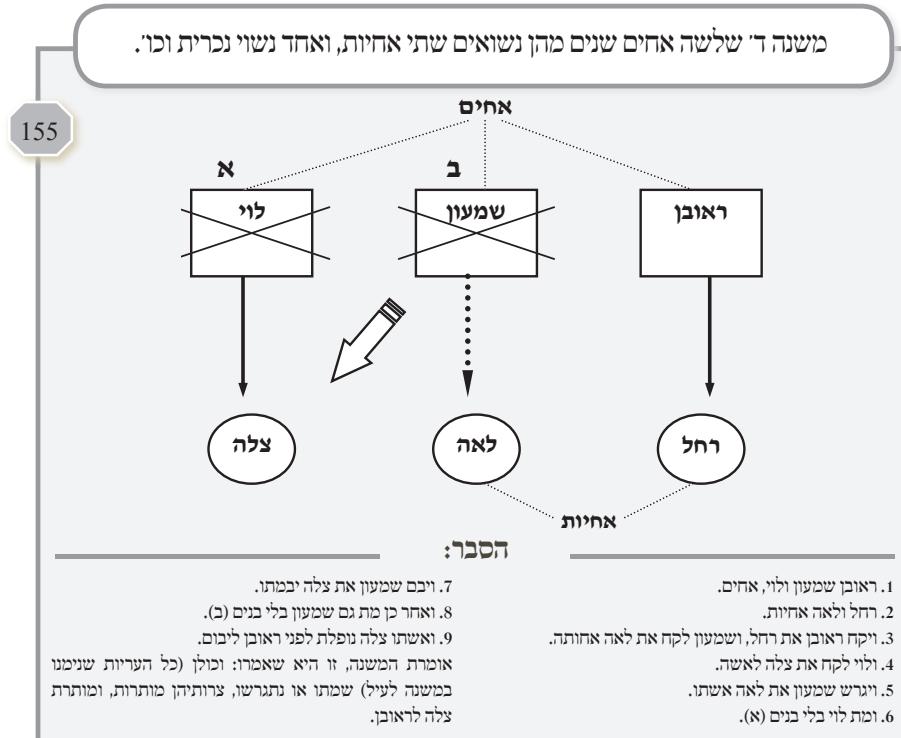
154

הסבר:

7. ובכם לוי את לאה במתנות.
8. ומודה רחל אל אשתו של רואם (ב).
9. ואחר כן מת גם לוי בלבד בנים (א).
1. רואם שמעון ולוי, אחיהם.
2. רחל ולאה אחיות.
3. רוחק רואם את רחל, ושמעון לך את לאה אחיותה.
4. ולוי לך את צלה לאשה.
5. ומוט שמעון בלבד בנים (א).
6. ואשתו לאה נפלת לפני אחיו ליבם.

אחים
→
נישואין
↔
יבם
↔
הלויה
→
בן
↔
איש
↔
אשה

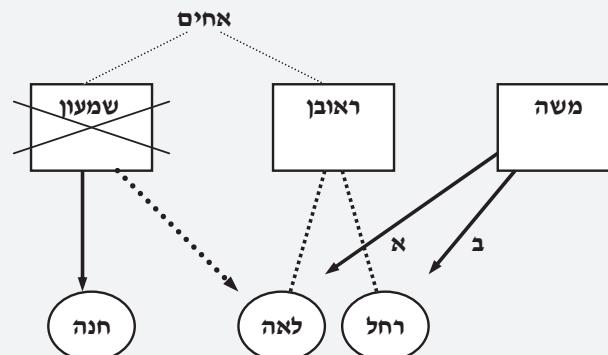

שהיא צרת לאהה, והראים שאין הנה מתייחסת יאמרו משוב
שקיים רחול היל קידושין, וקידוש דלאה לאו קידושין, ושבא
ישאהן אויה מאמו. נ.ב.

157

... וליצכה חיליצה וכו', רש"י ד"ה מידע ידי דוחמורה בעלמא הוא.

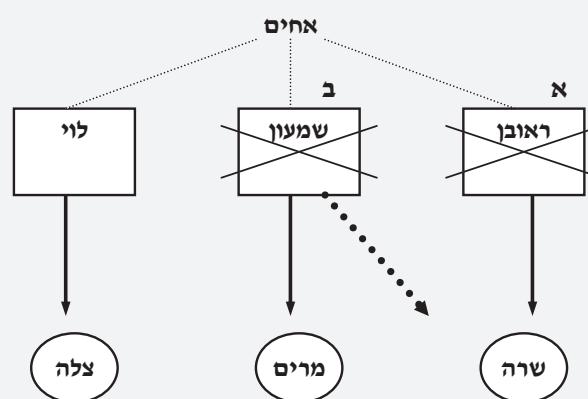

הסבר:

- ומברר רש"י, דיליכא למיחס "שהוחמורה Tabia לדי קולא", ושמא יאמורו האחים מודחליה חנה, מוכח שגורושי לאלה גורשין גמורין הין, (שם לאו, הרוי היא צורת ערוה ואינה צירכה חיליצה) וביאו יורי מוכשול: שם איש אחר (כגון משה) יידרש את לאלה המנורשת (א), ויהזר ויקדש אתרהלו אחותה (ב), יאמורו קידושי דקימתיा (דיהינו לאה) קידושין, ובתוריתיא לאו קידושין. ומקשין: וליצכה חנה חיליצה מרואבו לחומרה.
1. ראוון ושמעון, שי אחין.
 2. ולראובן שי בנות, רחל ולאה.
 3. ויקח שמעון את לאה (בת אחין) לאשה.
 4. ולשמעון עד אשף, ועמה חנה.
 5. ויירש שמעון את לאה מספק.
 6. ואחר כן, מת שמעון בלי בנים.
 7. ואחר כן, מת שמעון בלי בנים.

מתני, ג' אחים נשואין ג' נכריות וכו'.

158

הסבר:

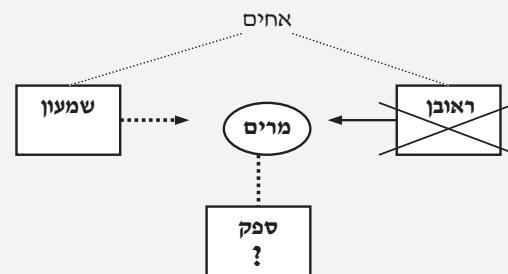
- הרי אלו חולצות ולא מתיבמות, לפי שיקת שרה באה מה שמי אחין, (שלפן שלא יבמה שמעון, עדין הזיקה של ראובן עלייה, וכשעשה בה שמעון כאמור, ניטספה עליה אף חוקה של שמעון הילך שתינן חולצות ולא מתיבמות. ורב שמעון אמר מיבם לאיה מהם שיזכרה, משום דאי מאדור (עשה שמעון) קונה, הרוי היא אשת שמעון, ואם מאדור אי קונה הרוי עדין אשת ראובן היא.
1. שלשה אחים הם, ראובן שמעון ולי.
 2. ויישאו לשולשה נכריות (שאנן קרבותות זו לו), 3. ומת ראובן בלי בניים (א).
 4. ואשתו (שרה) נפלות לפני אחיו לבום.
 5. ועשה שמעון מאדור בשורה יבמותו.
 6. וממתם שמעון בלי בנים (ב).
 7. ואשתו (מרים) ובבעל המתאם (שרה) נפלות לפני לי לבום.

159

ספק ויבם שבאו להליך בנכסי מיתנה.

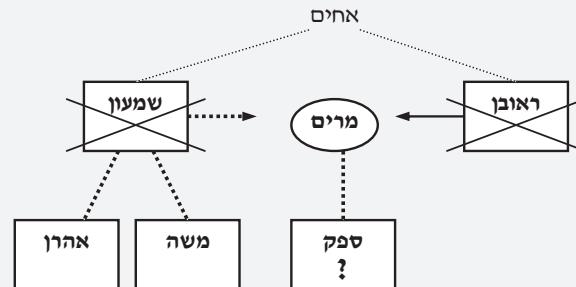
הסבר:

לאראשון (הרוי הוא בן ראובן) ספק בן שבעה לשני (הרוי הוא בן שמעון).
ואמנורת הגם: ספק (הבן הספק) ויבם (שמעון) שבאו להליך בכמי מיתנה (ראובן המת) וכו', hei ממון המוטל בספק וחולקין.

1. ראוון ושמעון, אחיהם.
2. ויקח ראוון את מרם לאשה.
3. ומת ראוון בלי בנים.
4. ובכם שמעון את מרם תוק' ג' חדשים.
5. וילדה מרם ולוד ספק בן תשעה (חדשים)

160

ספק ובני יbum שבאו להליך בנכסי מיתנה וכו' ... ספק ובני יbum
שbao להליך בנכסי יbum וכו'.

הסבר:

ואמנורת הגם: ספק (הבן הספק) ובני היבם (משה ואהרן) שבאו להליך בנכסי מיתנה (ראובן המת) וכו', וכך כן, שבאו להליך בנכסי היבם (שמעון).

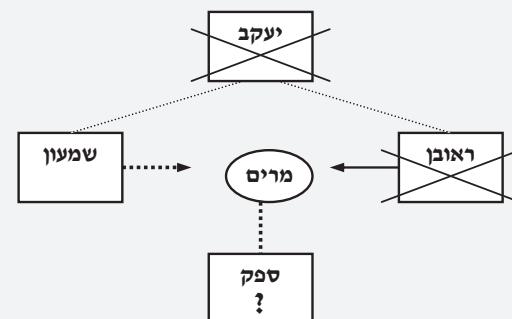
הינו אותו מקרה כדורייל: אלא,
1. שלושהון היבם היו שני בנים, משה ואהרן.
2. ומת גם שמעון.

- אדים
- נישואין
- יבום
- הלוואה
- קן
- איש
- אשה

161

ספק ויבם שבאו לחלוקת נכסים סבא.

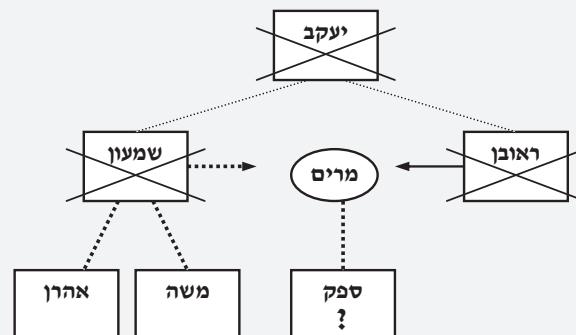

הסבר:

הינו אותו מקרה כדלעיל: אלא,
1. שלראובן ושמעון היה אב יעקב. ואומרת הגמ' ספק
(רבן הספק) ויבם (שמעון) שבאו לחלוקת נכסים סבא
(יעקב הסבא) וכו'.

162

ספק ובני יbum שבאו לחלוקת נכסים סבא.

הסבר:

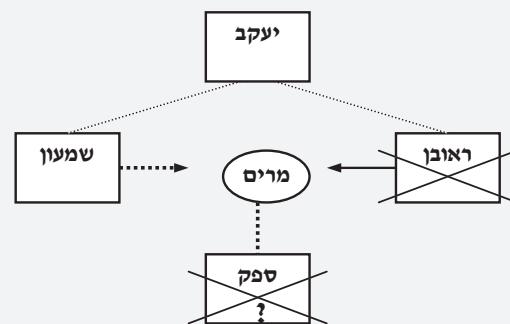
הינו אותו מקרה כדלעיל: אלא,
1. שלשמעון היבם היו שני בנים, משה ואהרן. ואומרת
הגמ' ספק (רבן הספק) ובני היבם (משה ואהרן) שבאו
לחלוקת נכסים סבא (יעקב הסבא) וכו'.

- אדים
- נישואין
- ↔ יbum
- ↔ חילוצה
- בז
- ▢ איש
- Ⓐ אשמה

163

סבא ויבם שבאו לחלק בנכסי ספק.

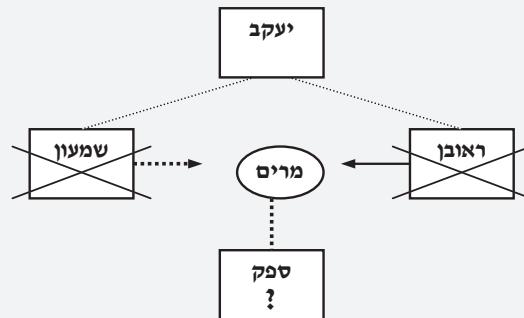

הסבר:

הסבא (יעקב) והיבם (שמעון) שבאו לחלק בנכסי ספק,
הוא ממון המוטל בספק וחולקין.

164

... או סבא וספק בנכסי יבם.

הסבר:

הסבא (יעקב) והספק שבאו לחלק בנכסי היבם
(שמעון),
הוא ממון המוטל בספק וחולקין.

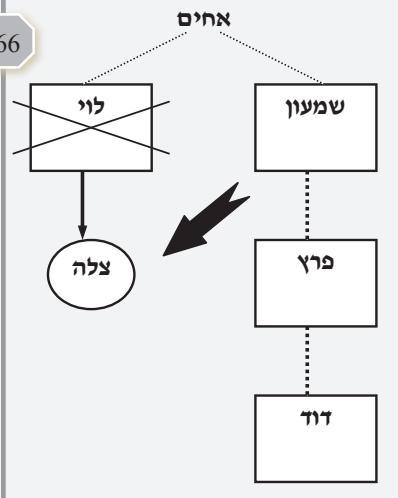
- אדים
- נישואין
- ירbam
- הלויזה
- בן
- איש
- אשה

משנה: החולץ ליבמותו הוא אסור בקרובותיה, והוא אסורה בקרוביו ...

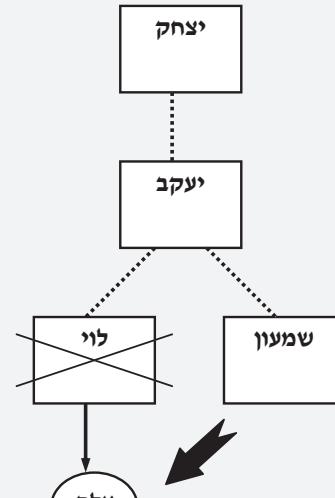
... ובנו ובן בני.

166

היא אסורה באבי ובאבי אביו וכו'.

165

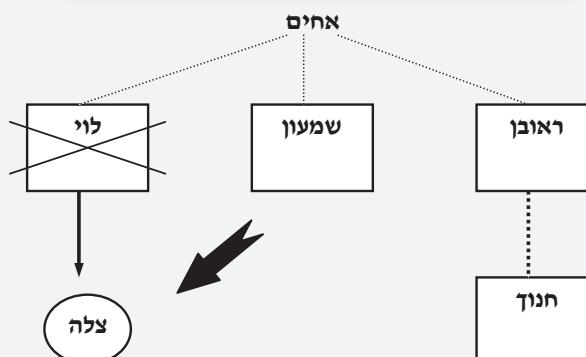
הסבר:

1. לוי וצלה, איש ואשה.
2. ומת לוי בלי בני.
3. שמעון אחיו חלין לצלה יבמותו.
נמצא: צלה חולצת שמעון, ואסורה ליעקב אביו דוחשכת
כלתו \ וכמו"כ אסורה צלה ליצחק אבוי אבוי דוחשכת
כלת בני (רש"ג).

1. לוי וצלה, איש ואשה.
2. ומת לוי בלי בני.
3. שמעון אחיו חלין לצלה יבמותו.
נמצא: צלה חולצת שמעון, ואסורה ליעקב אביו דוחשכת
כלתו \ וכמו"כ אסורה צלה ליצחק אבוי אבוי דוחשכת
כלת בני (רש"ג).

... ובאחיו ובן אחיו.

167

הסבר:

- נמצא: צלה חולצת שמעון, ואסורה
לאובן שמעון ולוי, אחיהם,
ולאוובן בן, חנן.
וכמו"כ אסורה צלה לחנן בן אחיו
דוחשכת כאשת אחיו אבוי (רש"ג).

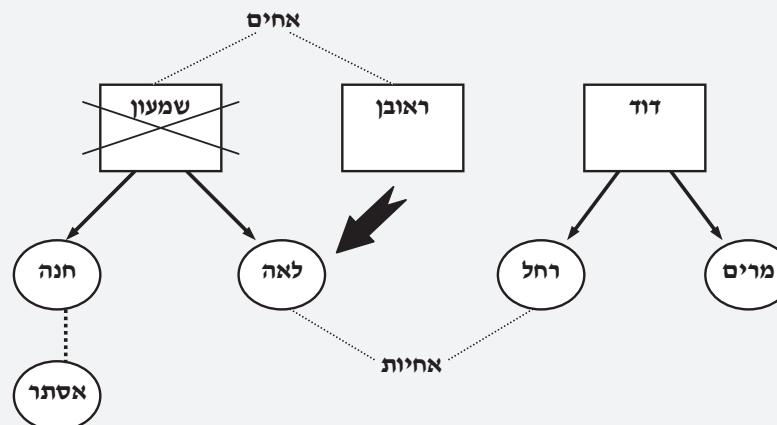
1. ראוובן שמעון ולוי, אחיהם.
2. ולאובן בן, חנן.
3. ולוי איש, צלה.
4. ומת לוי בלי בני.
5. ושמעון אחיו חלין לצלה יבמותו.

168

... ומוטר אדם בקרובת צרת חלוצתו, ואסור בצרת קרובות חלוצתו.

הסבר:

1. מות שמעון כל בנים.
2. רואובן ושמעוון אחיהם, לאה והנה.
3. ולחנה בת (מכבעל אחר) ושםה אסטר.
4. וללא אהות רחל.
5. רחל נשאה לדוד.
6. ולדוד עד אשא, ושםה מרים.

ואמייר, דמזכיר באשת אחוי אבי אביו, מוקי לה בבר ברא דסבא ...

169

7. וכ אסורה צלה באתי אבי (יצחק), משום שהיתה כלת

בן (שניה).

8. וכ אסורה צלה בן של אבי (ראובן), משום אשת אח

(ערוה).

9. וכ אסורה צלה בן של אבי (חנן), משום שהייתה

אשת אחוי (ערוה).

(آن האיסורים הללו אסורים מושם (שמעון) החולץ)

1. ליצחק בן, יעקב.

2. וליעקב שלשה בנים, רואובן שמעון ולי.

3. וללי אשא, צלה.

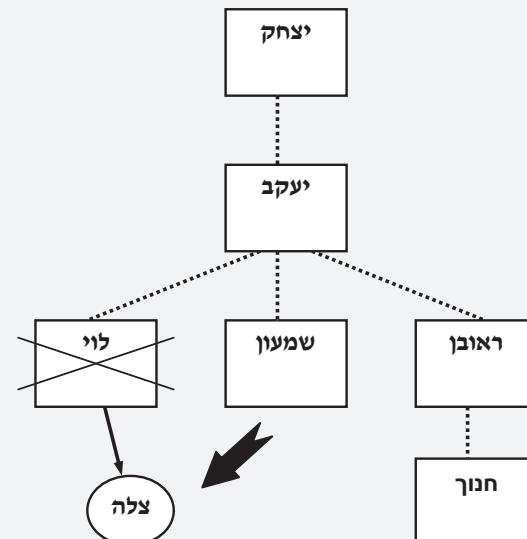
4. מות לי כל בנים.

5. ושמעון אחוי חולץ צלה יבמתו.

והכי אמרו:

6. צלה אסורה באתי (ביעקב, אבי שמעון), משום

שהיתה כלת, (ערוה).

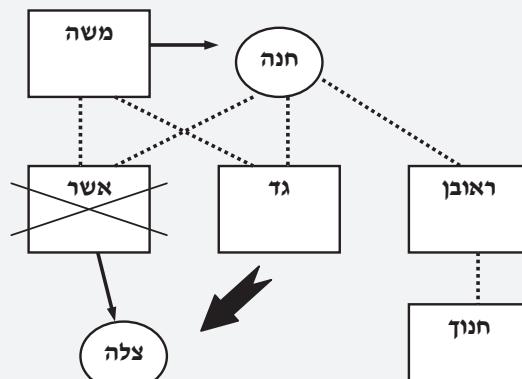
הסבר:

אדים
נישואין
באים
הלויזה
בן
איש
אשה

... וקתי אחוי מן האם.

170

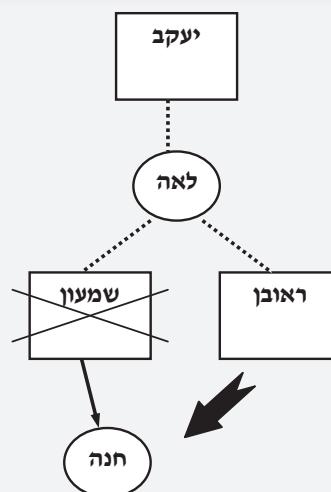
הסבר:

5. ומות אשר בלי בניים.
6. וגדר אחוי חלץ או צלה ובמותו.
7. אסורה צלה לראובן אחוי מן האם איסור ערוה, משום שהורתה אשת אחוי.
- (מצא: גדר ואשר אחיהם מן האב ומון האם - וראובן אחיהם מן האם) כמו"ב, אסורה צלה להנוך (בן ראובן) איסור שנייה, משום שהיתה אשת אחוי אביו מן האם.
4. ויקח אשר את צלה לאשה.
1. משה וחנה, איש ואשה.
2. ולרנה בן מבעל ארר - ראובן.
3. ותולד חנה למשה את נד ואת אשה.

ת"ש, דתני ר' חייא ארבע קרובים אסורים מדברי תורה, וארבע קרובים אסורים מדברי סופרים...
קטני מיהא אבי אביו וכו', לא מושם מיתנא (עין עמ' 74 צ"וירם 165-164).

ת"ש, אבי אמו ...

171

הסבר:

- שהיא חולצת בן בתו, וnochshabת כי דהוי ליה כלת בתו, וש"מ נורו שניות בחולצתה.
ודוחקן: לא, אלא תנה אסורה ליעקב משום מיתנא (מפני המת) משום שהיתה אשת שמעון, דהויא ליה כלת בתו לאלה.
1. שמעון וחנה, איש ואשה.
 2. ומות שמעון בלי בניים.
 3. וראובן אחוי חלוץ לחנה נימתנו.
 4. חנה (חולצת ראוון) אסורה ליעקב אבי אמו, ואופורת הגמ'': מי לאו, אסורה חנה ליעקב משום חולץ,

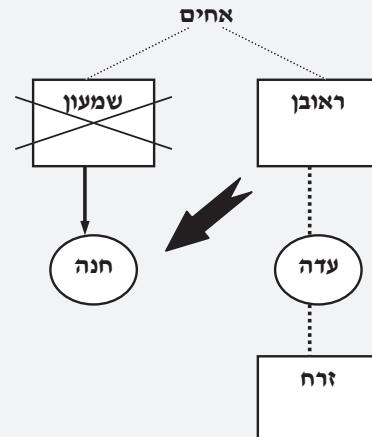

ת"ש, ובן בנו וכו', לא מישום מיתנה (עיין לעיל עמוד 74 צירום 164-165.).

172

ת"ש, ובן בתו ...

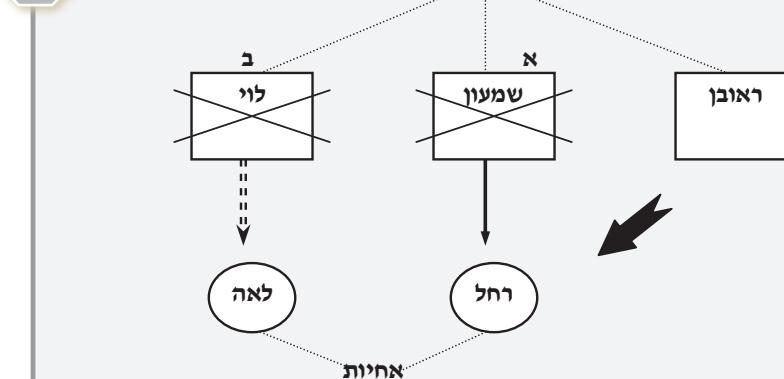

הסבר:

1. שמעון וחנה, איש ואשה, ומות שמעון בלבד כי.
 2. רואובן אחיו חלץ להנחת יבמותו.
 3. ורואובן אחיו לודדה לודדה, בן בתו עדיה.
 4. ורואה הלוות רואובן סורה לודדה, בן בתו עדיה.
- ואומרת הנימ': מי לא, אסורה חנה לרודה ממשוח חולין, שהוא הלוות אביו אמרו, ונכחשת לו כדי דהוי לה אשת אביו ממשוח חולין - וש"מ גוזרו שניתות בחלוצה, ש"מ.

173

מתני, החולין ליבמותו וכו'.

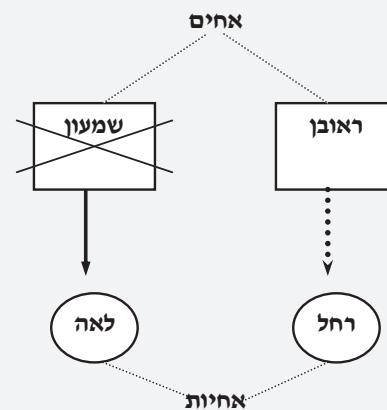
הסבר:

6. ואחר כן, נשא לוי את לאה (אחות רחל).
 7. ומota גם לוי בלבד נים (ב).
 8. אסורה לאה לרואובן מדרבן, ממשוח אחות הלוותה, החולצת ולא מתיקבתה.
1. רואובן שמעון ולוי, אחיהם.
 2. רחל ולאה, אחיות.
 3. ויקח שמעון את רחל לאשה.
 4. ומota שמעון בלבד נים (א).
 5. ורואובן חלץ לרחל יבמותו.

174

וכן המגרש את אשתו.

הסבר:

6. אסורה להאה לרואובן מודאויריה, משום אהות גרוישתו.
7. רואובן ושמעון, אחים.
8. ולראובן אשה רחל.
9. וינרש רואובן את רחל.
10. ואור כ, לך שמעון את להאה (אהות רחל).
11. ומות שמעון בלי בנים.

1. רואובן ושמעון, אחים.

2. ולראובן אשה רחל.

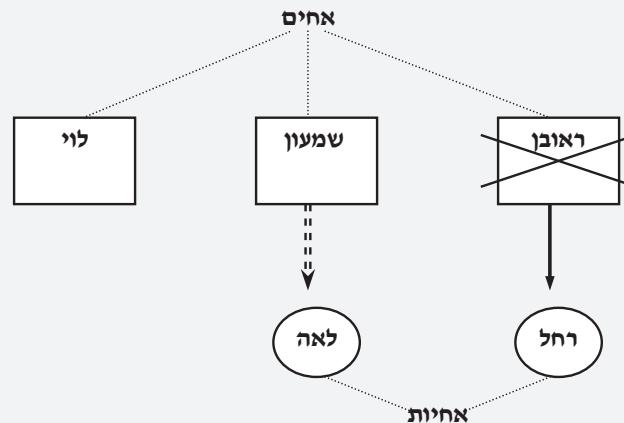
3. וינרש רואובן את רחל.

4. ואור כ, לך שמעון את להאה (אהות רחל).

5. ומות שמעון בלי בנים.

175

... שומרת יbam שקידש אחוי את אהותה וכו'.

הסבר:

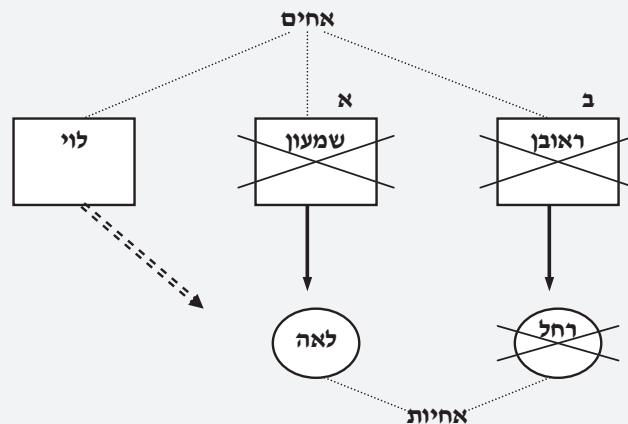
- רחל במתנה.
רבי יהודא בן בתירא אומר "יש זיקה" ועדיין זוקה רחל לשמעון, אסורה להאה לשמעון כי היא אהות זוקחת, ולכון אומרים לו המתן, עד שיחלוץ או ייכם לוי לרחל.
וחכמים סוברים "אין זיקה" ומותר לו לכונסה.
ועמד שמעון וקידש את להאה אהותה לפני שנתיכבה.
1. רואובן שמעון ולוי, ג' אחים.
2. ולראובן אשה ושםה רחל.
3. ומות רואובן בלי בנים.
4. ואשתו (רחל) נפלת לפני שמעון ולוי לוכם.
5. עמד שמעון וקידש את להאה אהותה לפני שנתיכבה

176

מתיב רב המונוא, ג' אחים, ב' נשואין וכו'.

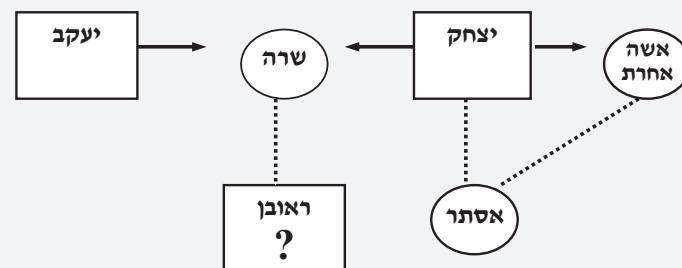

הסבר:

1. ראוון שמעון ולו, אחיהם.
2. רחל ולאה, אחיות.
3. וקח ראוון את רחל לאשה, ושמעון לקח את לאה אחותה.
4. ולו מופנה בלא אשה.
5. ומת שמעון בלי בנים (א').
6. ועשה לוי מאמור בלאה יבמותו (שקידש אותה בכיסף או בשטר).

177

רבא אמר ניראה שמו ישא אהותה מבאי.

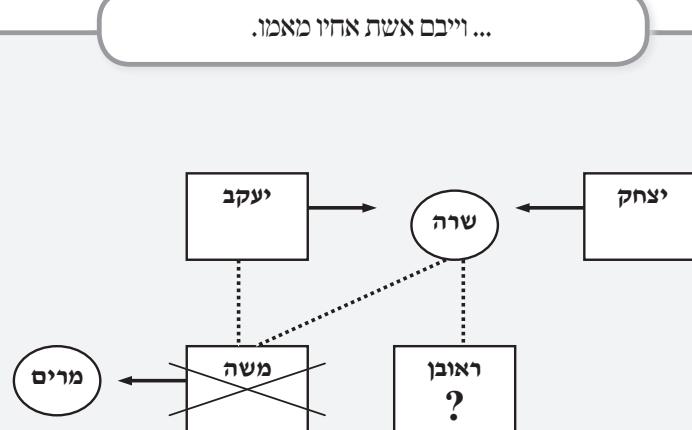

הסבר:

1. יצחק ושרה, איש ואשה.
2. ותגנוש (או נתארמלת) שרה מיצחק.
3. ותגנש שורה לעקב תוך שלשה חדרשים.
4. يولדה את ראוון.
(ואית ידוע לנו אם בן תשעה לראשון, ובן יצחק הוא, או בן

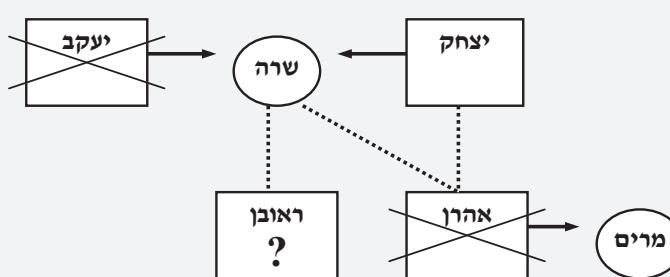
178

הסבר:

ויבם את מרים אשת משה, דכסבירו שהוא אחיו מאביו (יעקב), ונמציא מרים אשת אחיו מאביו של לאחיהם משה. ויקח משה את מרים לאשה. וימת ביל' בנים. וחישין שמא יאמרו (כי ראובן) בן שבעה לשני ה'א,

179

הסבר:

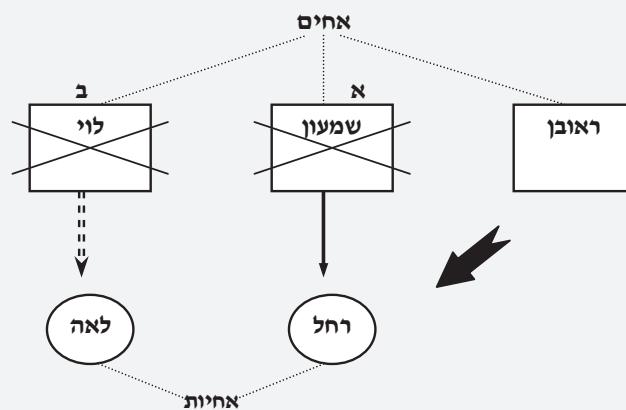
או שמא יהוה לו אח אחרן מאביו הראשון (' יצחק'). 1. ומות אחרן ביל' בנים. ויהיו סבורים שהוא בן של יעקב, ונמציאת מרים אשת אחרן הוקקה לה, נשאת לשוק ולא חליצה. 2. וימת יעקב ביל' בנים. ויהיו סבורים שרואובן בן, ותנשא שרה אמו לשוק בלבד בלא חליצה.

- אדים
- נישואין
- יבום
- הלוואה
- בן
- איש
- אשה

180

רש"י ד"ה הכתוב קראו ביתו. ... דקתי החולץ ליבמותו וכו'.

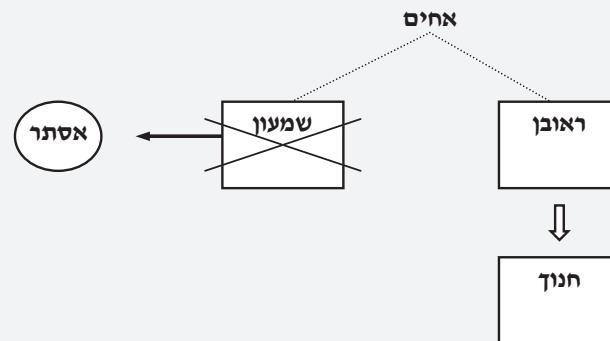

הסבר:

1. ראוון שמעון ולו, אחיהם.
2. רחל ולאה, אחיות.
3. ויקח שמעון את רחל לאשה.
4. ומת שמעון בלי ננים (8).
5. וראובן הולץ לרחל ביבמותו.
6. ואחר כן, נשא לו את לאה (אחות רחל).
7. ומת גם לו בלי ננים (ב).

181

בשומורת ים הכתוב מדבר וכו'.

הסבר:

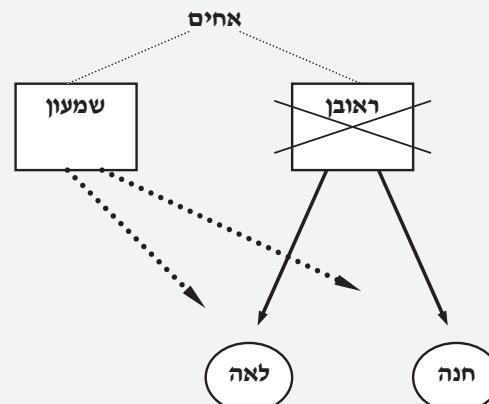
הר' אסתר שומרת ים של ראוון, אסורה לחנוך מישום
את אחיו אבוי, וככלה.

1. ראוון ושמעון, אחיהם.
2. ולראובן בן חנוך.
3. ויקח שמעון את אסתר לאשה.
4. ומת שמעון בלי ננים.
5. ואשתו (אסטר) נפלת לפני ראוון ליבומו.

182

אין גט וכו' (ובריש"י ד"ה אין גט)

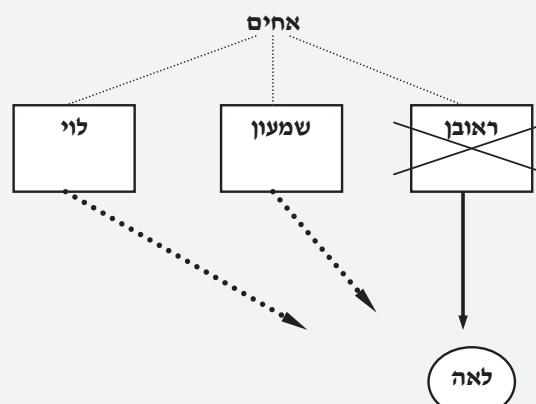

הסבר:

- דמנה נשך מותרים לו, דאי הגט הויעיל בראשונה (חנה), אם כן פקה ויה משניות, ולאו יועאה ביל כלום.
ואיל האיעיל הגט בנהנה, אם כן בלהה גם לא הויעיל, וכי שגירש נכירות דמי.
וחכמים אומרים, יש גט אחר גט, דהויאלו אין הגט מפקיע את הובמה מזקתה הפקעה גמורה, לכן גם הגט השני הוא גט.
רואה ושמעון, אחיהם.
ולראובן שתי נשים, חנה ולאה.
ומת ראהובן בiley בנים.
וששת נשי (חנה ולאה) נופלות לפני שמעון אויו לבם.
וננתן שמעון גט להנה יבמותו.
ואחר כן נתן גט גם ללהה יבמותו.
אינו אסור שמעון בקרובות להה השניה.

183

שם, בשני יבמין וכו'.

הסבר:

- ראובן שמעון ולי, אחיהם.
ולראובן אשה, להה.
ומת ראהובן בiley בנים.
ואשתו להה נפלת לפני שמעון ולי לבם.
וננתן שמעון גט ללהה.
6. ואחר כן נתן לה גם לוי גט.
7. אין אסור לוי בקרובות להה, וכן ללהה.

אחים
נישואין
יבם
חליצה
בן
איש
אשה

מתני, רבן גמליאל וכו'

באמר

א'

חליידה

ב' א

184

כיאת	חליצה	גט	מאמר
ואח"כ גט	חוליצה	ואח"כ גט	
ואח"כ ביאת	במצורת	ואח"כ ביאת	
ואח"כ מאמור	גט, חוליצה	ואח"כ גט, חוליצה	
ואח"כ ביאת	גט, חוליצה	ואח"כ ביאת	
ואח"כ חליצה כלום	אין אחר חליצה כלום	ואח"כ חליצה	
ואח"כ מאמור	אין אחר חליצה כלום	ואח"כ מאמור	
ואח"כ גט	אין אחר חליצה כלום	ואח"כ גט	
ואח"כ ביאת	אין אחר חליצה כלום	ואח"כ ביאת	
ואח"כ מאמור	אין אחר ביאת כלום	ואח"כ מאמור	
ואח"כ גט	אין אחר ביאת כלום	ואח"כ גט	
ואח"כ חליצה כלום	אין אחר ביאת כלום	ואח"כ חליצה	

שתי יבמות ליבם אחד: (והוא הדין בשני יבמיו ליבמה אחת)

۲۷

ב

۶

◆

185

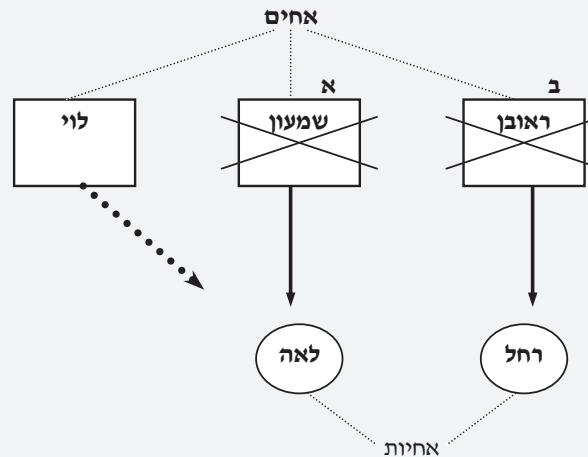
ג.	שני גיטין, וחיליצה לאחת מהן.	ומאמר לו	מאמר לו
ב.	בعلת המאמר צריכה גט, וחיליצה לאחת מהן.	וgett לו	מאמר לו
א.	שני גיטין, וחיליצה לאחת מהן.	ובעל את זו	מאמר לו
ד.	הראשונה צריכה גט.	וחיליצה לו	מאמר לו
ג.	החליצה.	gett לו	gett לו
ה.	וז שבעל צריכה גט, וחיליצה לאחת מהן.	ובעל את זו	gett לו
ו.	בعلת המאמר צריכה גט, וחיליצה לאחת מהן.	ומאמר לו	gett לו
ז.	אין אחר חיליצה כלום.	וחיליצה לו	gett לו
ח.	אין אחר חיליצה כלום.	וחיליצה לו	וחילוץ לו
ט.	אין אחר חיליצה כלום.	ומאמר לו	וחילוץ לו
ו.	אין אחר חיליצה כלום.	gett לו	וחילוץ לו
ז.	אין אחר חיליצה כלום.	ובעל את זו	וחילוץ לו
ט.	אין אחר ביאה כלום	ובעל את זו	כבעל את זו
ו.	אין אחר ביאה כלום	ומאמר לו	כבעל את זו
ז.	אין אחר ביאה כלום	gett לו	כבעל את זו
ט.	אין אחר ביאה כלום	וחיליצה לו	כבעל את זו

אין אחר חיליצה כלום	ונתן גט	ועשה מאמר	"חולין"	בין בתהילה
אין אחר חיליצה כלום	ועשה מאמר	"חולין"	גט	בין באמצעות
אין אחר חיליצה כלום	ונתן גט	"חולץ"	מאמר	בין בסופו
אין אחר ביאתת כלום	ועשה מאמר	"בעל"	בין בתהילה	בין באמצעות
אין אחר ביאתת כלום לרב נחמייה: אין אחר ביאתת כלום	צרכיה היליציה להנמיכ:	ועשה מאמר	"בעל"	גט
		ועשה מאמר	"בעל"	גט

186

דתןן, שלשה אחים, שניים מהן נשואין שתיהם אחיוות, ואחד מופנה וכו'.

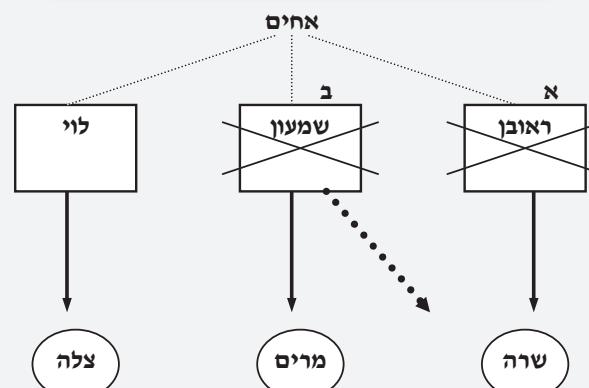

הסבר:

- .בשתר).
- .9. ואחר כן, מת גם ראוּבֵן כל בנים (ב).
- .10. ונופלת רחל לפניו ליבם.
- בית שמלא אומרים אישתו עמו, כלומר, כיון שעשה לוי מאמר בלהה, הרי היא כ羞תו מותר לו לקיממה, ולהה, רחל אחotta תצא בלא כלום, משום שהיא אחotta אשה (של לאה).
- .11. ראוּבֵן שמעון ולי, שלשה אחים.
- .12. לאה ורחל, אחות.
- .13. ויקח ראוּבֵן את רחל לאשה.
- .14. ושמעון לקח את לאה אחotta לאשה.
- .15. לוי מופנה, בא אשה.
- .16. ומות שמעון כל בנים (א).
- .17. ונופلت לאה לפניו אחיו ליבם.
- .18. ועשה לוי מאמר בלהה (שקידש אותה בכיסף או

רש"י ד"ה נתן נת למאמרו... ג' אחים וכו'.

187

הסבר:

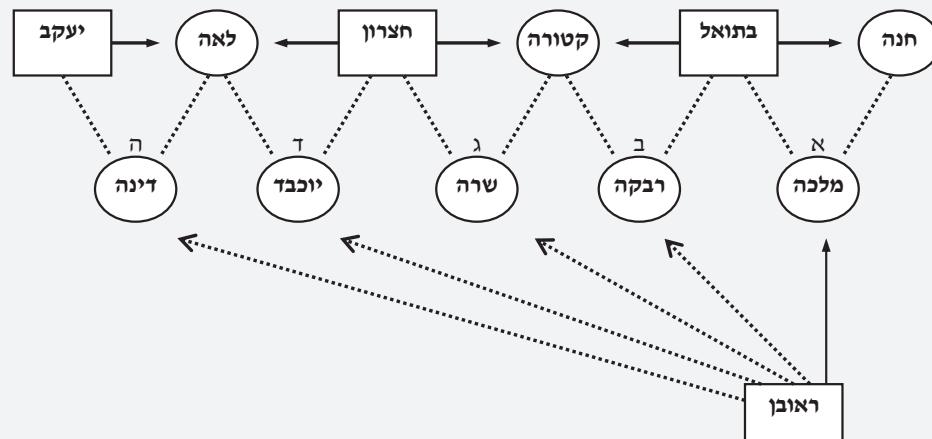
- מכח שני אחים, (שלל ומון שלא יבמה שמעון, עדין הוויה של ראוּבֵן עלייה, וכשעשה בה שמעון מאמר, ניתוספה עליה אף הוויה של שמעון הילך שתוון חולצת ולא מתייבמות).
- ואמר רבא, נתן שמעון נת למאומו (לפניהם שמות) ואחר כך מות, מותרת מרים לחתיכם, [אבל בעלת המאמור עצמה אינה מתייבמת, נירה לדמא מהלפה בבעלתו נת גמור לוייה שלפני מאמר, שאז היא נאסרת לכל האחים].
- .1. שלשה אחים הם, ראוּבֵן שמעון ולוי.
 - .2. וויניאו לשולשה נמריות (שאען קרובות זו לזו). 3.3. ומת ראוּבֵן כל בנים (א).
 - .4. ואשתו (שרה) נופلت לפניו אחיו ליבם.
 - .5. ועשה שמעון מPAIR בשורה יבמתו.
 - .6. ומותם שמעון כל בנים (ב).
 - .7. ואשתו (מרים) ובעלת המאמור (שרה) נופלות לפניו לוי ליבם.
 - הרי אלו חולצות ולא מתייבמות, לפי שיקת שרה באה

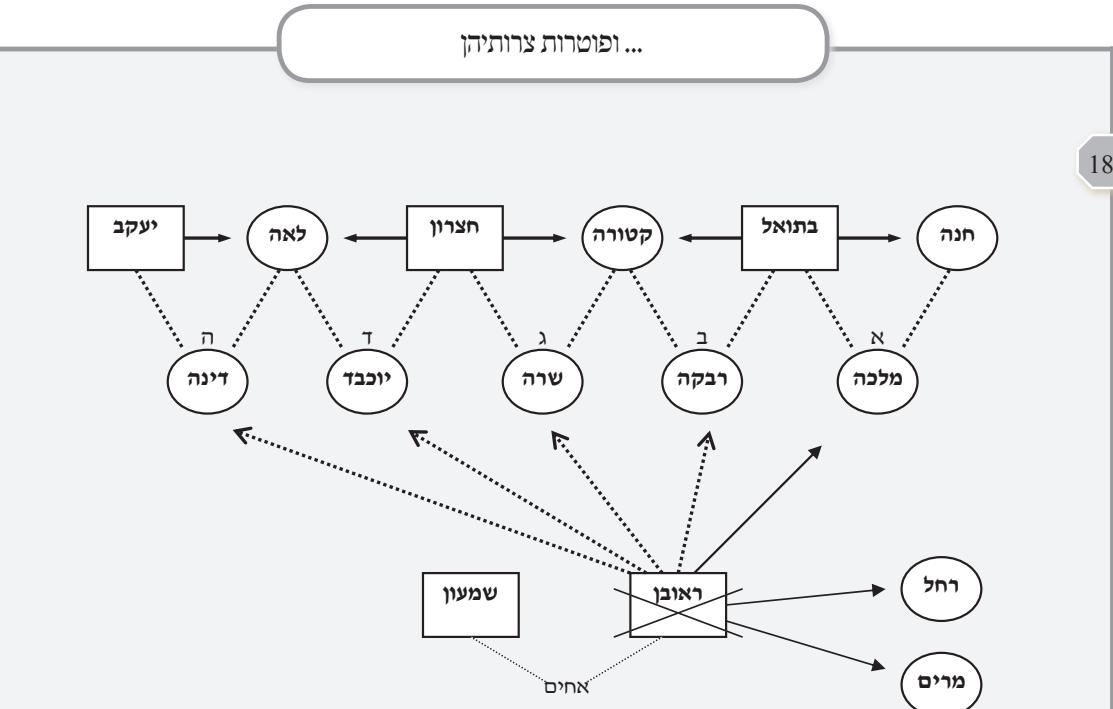
188

והדתן אמרו לו מטה אשתק וכו'.

הסבר:

1. יעקב ולאה, איש ואשה.
2. ותلد לאה ליעקב את דינה.
3. ותתנישש (או נתארמללה) לאה מייעקב.
4. ותנסח לאה לחיזון.
5. ותולד לו את ייכבד.
6. ויהי החיזון עוד איש, ושמו קטורה.
7. ותולד לו את שרה.
8. ותתנישש (או נתארמללה) קטורה מוחזרון.
9. ותנסח קטורה לבתואל.
10. ותולד לו את רבקה.
11. ויהי בתואל עוד איש, ושמו חנה.
12. ותולד לו את מלכה.
13. וראובן נשא את מלכה לאשה (א), והלך למדינת הים.
14. ואמרו לו מטה אשתק.
15. ויהי ראנק את רבקה (ב) אחותה מאביה (בתואל) לאשה.
16. ויהו ואמרו לו מטה אשתק.
17. ויהי את שרה (ג) אחותה מאמה (קטורה).
18. ואמרו לו מטה ייכבד.
19. ויהי את ייכבד (ד) אחותה מאביה (חיזון).
20. ואמרו לו מטה ייכבד.
21. ויהי את דינה (ה) אחותה מאמה (לאה).
22. ויהו ואמרו לו כלן קיימות --- וורי כלן נשואות לו.
23. מותר ראובן, בראשונה (מלכה), בשלישית (שרה), ובחמישית (דינה).

הסבר:

הינו אותו מקרה דלעיל אלא:

1. לרואנן היו עד נשים -- רחל ומרים, (והן צורות למלכה שרה ודינה).

2. ומת רואנן ביל בנים.

3. וכל נשיי (המותרות לו) נופלות לפני שמעון אחיו ליבום.

4. וחולין (או יbam) שמעון לאחת מהשלישי (מלכה או שרה או דינה).

נפטרו כללו, ובתוכו גם רחל ומרים צורותיהם.

... ואסרו רואנן (כאשר היה ח) -- בשניה (רבקה), וברביעית (יוכבד), אין באית אחת מתן פוטרת צורתה: כלומר, ואם בא שמעון על אחת מהם

(רבקה או יוכבד)

אין הצרות (כל הנקודות ליבום) נפטרות.

... ואם בא רואנן על השניה, כלומר שאמת היתה השםועה והראשונה שמתה מלכה, ונשא את רבקה לאחד שישמע על מיתת מלכה אשתו והראשונה, ותפסו קידושי רבקה: מותר רואנן, בשניה (רבקה), וברביעית (יוכבד).

... ופטורות צורתה, הינו אותו מקרה דלעיל.

1. שללא מן הר עוד נשים -- רחל ומרים, (כיל). 2. ומת רואנן ביל בנים.

3. וכל נשיי (המותרות לו) נופלות לפני שמעון אחיו ליבום. 3. וחולין (או יbam) שמעון לאחת מהשלישי (רבקה או יוכבד), נפטרות כל צורותיהם.

אדים

נישואין

יבום

הלויכה

בן

איש

אשה

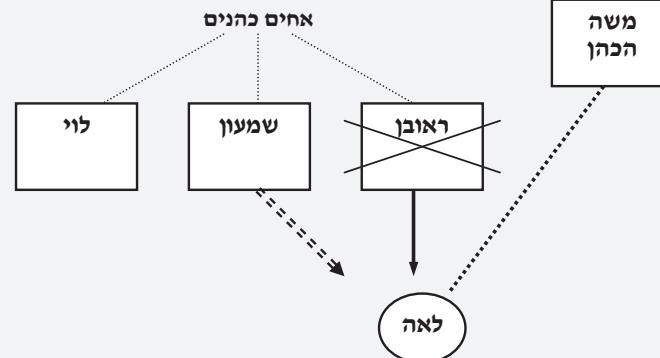
מראה יבמזהת

מסכת יבמות
פרק שישי
'הבא על יבמות'
דף נ'ח ע'ב - ס'ב ע'ב

190

העשה מאמר ביבמות וכו'.

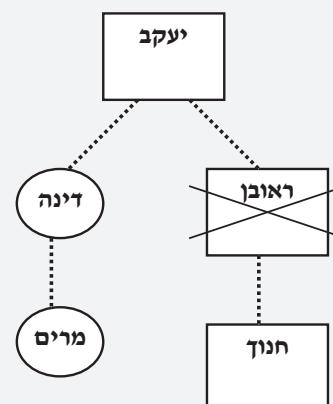
הסבר:

הן (משמעות),
פסלה שמעון את לאה במאמרו מן התרומה, הויל שיש
עוד אח (לו) ווקקה גם אלוי, וביאתו ביאה אף לאחר
מאמרו של שמעון, חותמת לה כמשמעות לביאתו, ומכיון
שбиיאתו אחר מאמרו של שמעון פסילה (הורבענו) לנו
אסורה לאמול בתורמה.
ואומרת הגמ', אפילו הוא (שמעון) כהן וגם לאה בת

1. ר' אבן שמעון ולו, שלשה אחים כהנים.
2. ויקח ר' אבן את לאה בת משה הכהן.
3. ומת ר' אבן בלא בניים.
4. ואשתו לאה נופלת לפני שמעון ולו לימים.
5. ועשה שמעון מאמר בלאה ביבמות.

191

בני בנים הרי כן לבנים וכו' ובריש"י קס"ד שמת הזכר או הנקבה.

הסבר:

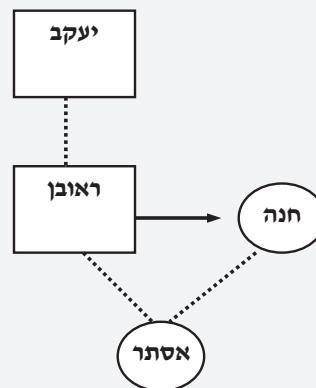
5. וכמו כן, אם מות דינה, מצטרף מרים (בת דינה) לר' אבן
אחי אלו להשלים מצות פריה ורבייה.
ולר' אבן בן חנן.
ומת ר' אבן.
4. הרי מצטרף חנן עם דינה אחות ابوו להשלים ליעקב
מצות פריה ורבייה.

- אדים
- נישואין
- יירוב
- הלויזה
- בן
- איש
- אשה

כי תנייה החיה להשלים. וברש"י, כגן וכו'

192

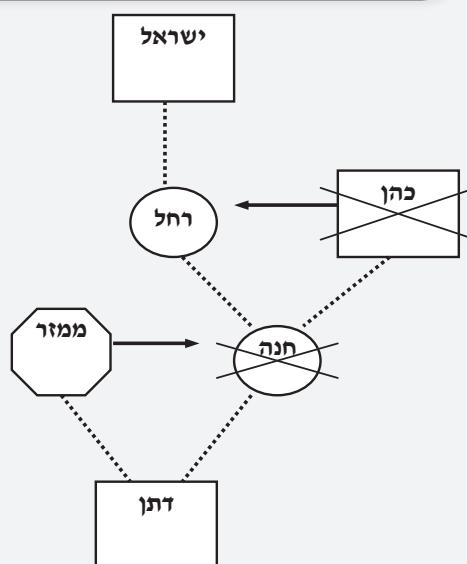

הסבר:

- (אבל אם הוא לijkב בן ראוּבָן ומוֹתָה, אף אם מתו, אין צריך כלל לבני הבנים).
1. לijkב בן ראוּבָן.
 2. ונשא ראוּבָן אשה, חנה.
 3. וילדה לו את אסטר.
 4. הרוּה כת (אסטר) מctrפת עם אביה (ראובן) להשלים לijkב מצות פライה ורבייה.

והרי ממזר שאין אוכל ומיאכיל

193

הסבר:

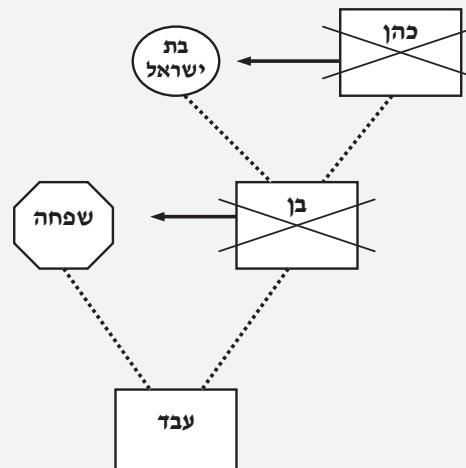
6. ומתה חנה.
7. ואחר כך, מות גם הכהן (בעה של רחל).
8. אכלת רחל תרומה בשמל דtan (בן בתה חנה), אבל הוא אכן אוכל ذור הוא.
1. רחל בת ישראל.
2. ותנשא רחל לכהן.
3. ותلد לו בת, חנה.
4. ותנשא חנה לממייר.
5. ותلد לו בן, דtan.

אדים
→ נישואין
➡ יוכם
↔ חליצה
→ בז
▢ איש
Ⓐ אשה

194

מותני. העבד ... ואינו פסול מישום ורע.

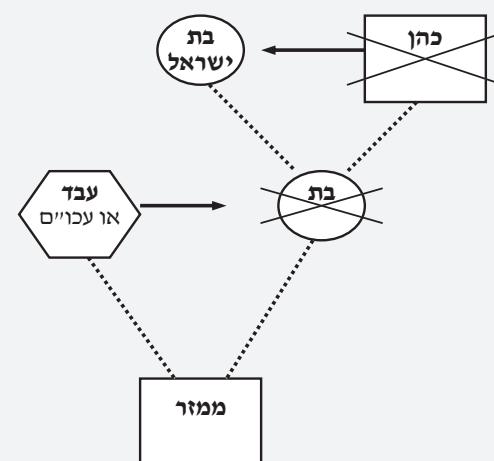

הסבר:

- הישראל אוכלות בתרומה, דאן העבד מתייחס אחריו אבי
כלל.
[וכמו כן, אם הייתה בת כהן לישראל, חוותה לתרומות בית
אבי]
1. כהן שנשא בת ישראל.
2. וילדה לו בן.
3. וולך הבן ונכסש על השפהה.
4. וילדה הימש בן, הרו הוא עבד.
5. ואם מת אבי אביו הכהן, וכן הבן (אבי העבד), אין בת

195

... ממזר פסול ומאליל.

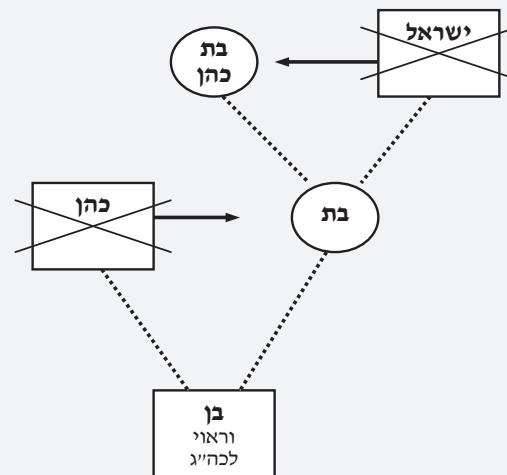
הסבר:

- הישראל תרומה מכחו של ממזר.
[וכמו כן, אם הייתה בת כהן לישראל, הרי המזר פסול
אותה, ואינה אוכלת בתרומה].
1. כהן שנשא בת ישראל.
2. וילדה לו בת.
3. וולכה הבת ונישאת לעבד, או לעבד כוכבים.
4. וילדה הימש בן, הרו הוא ממזר.
5. ואם מת הבת (אם המזר), וכן הכהן, אוכלת בת

196

... כהן גדול פעמים שהוא פסול.

הסבר:

1. יש לה אחות כהן גדוֹל.
2. יש לה אחות כהן כשר.
3. יש לה אחות ממורה.
4. יש לה אחות ישראל.
5. יש לה אחות כהן הדירות.
6. יש לה אחות כהן כשר.
7. יש לה אחות ממורה.
8. יש לה אחות ישראל.
9. יש לה אחות כהן גדוֹל.
10. יש לה אחות כהן כשר.
11. יש לה אחות ממורה.
12. יש לה אחות ישראל.

מתני' יש מותרות לבעליהם ואסורות ליבמידון וכו'.

197

מותרות לבעליהם ואסורות ליבמידון

מותרות ליבמידון ואסורות לבעליהם

אסורות לאלו ולאלו

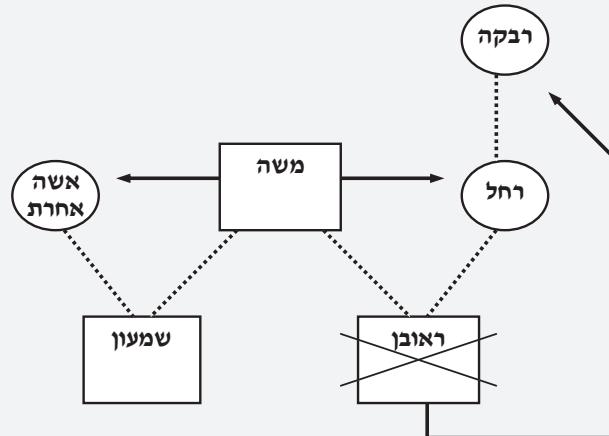
1. כהן הדירות שנשא אלמנה	1. כהן גדוֹל שנשא אלמנה
2. כהן שנשא כשרה	2. כהן גדוֹל שנשא כשרה
3. ישראל שנשא בת ישראל	3. ישראל שנשא בת ישראל
4. ממור שנשא ממורה	4. ממור שנשא ממורה
5. כהן גדוֹל שנשא אלמנה	5. כהן גדוֹל שנשא אלמנה
6. כהן שנשא חללה	6. כהן שנשא חללה
7. ישראל שנשא ממורה	7. ישראל שנשא ממורה
8. ממור שנשא בת ישראל	8. ממור שנשא בת ישראל
9. כהן גדוֹל שנשא אלמנה	9. כהן גדוֹל שנשא אלמנה
10. כהן שנשא חללה	10. כהן שנשא חללה
11. ישראל שנשא ממורה	11. ישראל שנשא ממורה
12. ממור שנשא בת ישראל	12. ממור שנשא בת ישראל

198

מתני' ... שנייה לבעל ולא שנייה ליכם וכו'.

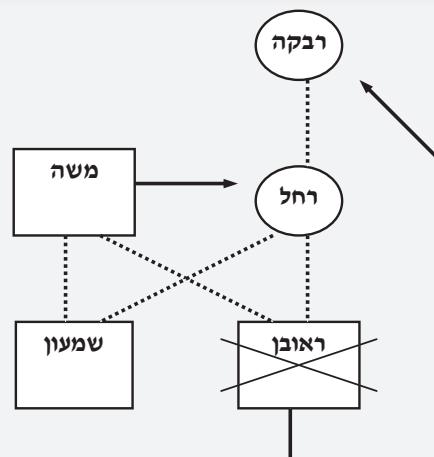

הסבר:

7. ואשתו רבקה נפלת לפני שמעון ליכם.
וזו שאומת המשנה, שנית
לבעל (שהרי רבקה שניה לרואובן), ולא שנייה ליכם
(שהרי שמעון מאשה אחרת).
אסודה לבעל ומורת ליכם
1. משה ורחל, איש ואשה.
2. וליד לו את רואובן.
3. ובמשה עוד אשה אחרת. 4. ותלד לו את שמעון.
(נמציא: רואובן ושמעון, אחיהם מן האב)
5. ויקחו אומם את רבקה אם אמו.
6. ומת רואובן בלי בנים.

199

... שנייה לזה ולזה וכו'.

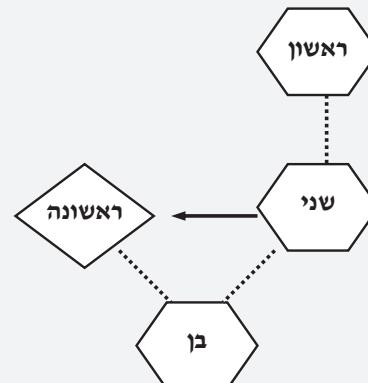

הסבר:

- הינו אותו מקרה כדלעיל אלא:
(שמעון).
1. שם שמעון נולד מרוחל (לא מאשה אחרת).
נמצא: רואובן ושמעון, אחיהם מן האב ומם הארץ, וכמו כן,
רבקה אם אמו של רואובן ושל שמעון.
וכשם שאסורה רבקה להה (ראובן), כך אסור להה

200

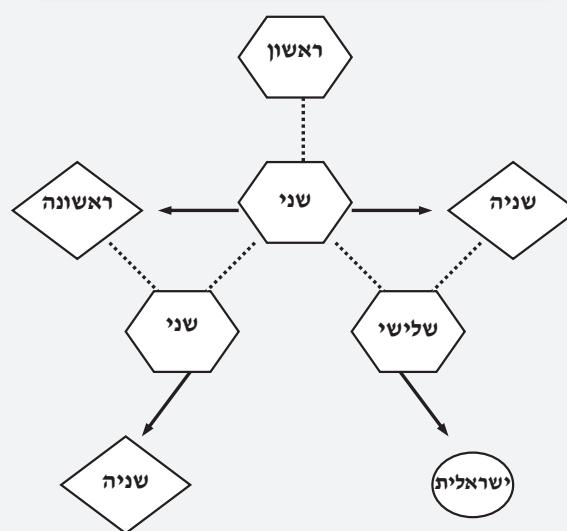
הסבר:

1. מצרי שנתגיר, הרי הוא ראשון.
2. ונולד לו בן, הרי הוא שני.
3. ויקח המצרי "השני" מצרית "ראשונה" לאשה.
4. ותלד לו בן, בנה "שני" הוא

... ופרקינו: ליתני נמי מצרי שני שנשא שתי מצריות

אחד ראשונה ואחת שנייה.

201

הסבר:

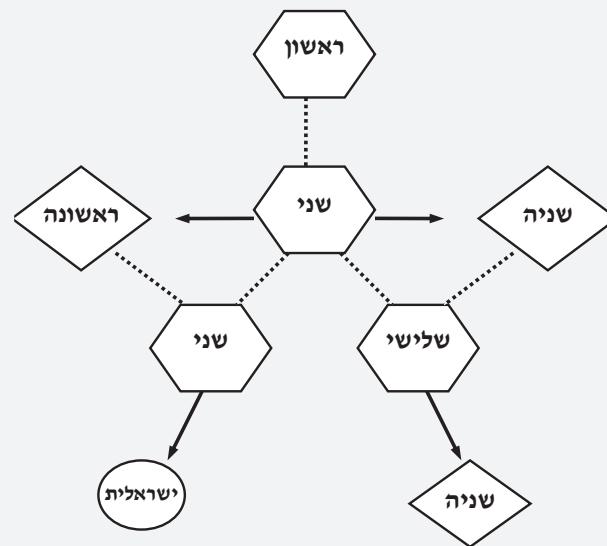
- שהשלישי (ישראל הלא) נשא יישראלית, והשני נשא
שניה מותרות לבעלין, והוא ישבן, והוא שניה. והוא אשה מצירת שיה שניה.
1. שהמצרי השני נשא עוד אשה מצירת שיה שניה.
2. ותלד לו בן, וזה הוא שלישי.
3. ושני הבנים "שניהם" והשלישי, נשאו נשים.
וון אם מת שלישי, אסורה אשתו להתייבב, כי היא שנייה ואחריו שלישי.
ואומרת הנני: איסוף כי אשתו להתייבב, כי היא יישראלית ואחריו שנייה.
אי נסיב כי אורחיהו, היוו שניישואיהם הייתה בהירת,

202

... ואילך ונסיב.

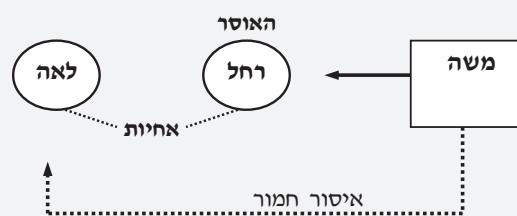

הסבר:

(הא). הינו אותו מקורה כדלעיל אלא:
שהשליש (ישראל הוא) נשא שני, והשני נשא
ישראלית, נישואיהם באיסור,
מתוורת ליבמה, שאמ "השניא" מת, מותרת אשתו
להתביבם, כי היא ישראלית ואחוי "שלישי" (ישראל
והישראלית אסורה "שניא".

203

אותה שכיבתה אוסרתה ... והלא דין הוא וכו'.

הסבר:

וכו. הוצרך הכתוב להחשענו זאת,adam לא כן היה אוסר, מזמן קי', ומה מקום שבא על איסור כל נאסר האוסר, וכך שבא על איסור חמור (אהות אשת) אינו דין שהאיסר האיסור דהינו רחל (שהיא האוסרת את לאה על בעלה).

1. משה ורחל, איש ואשה.

2. ותכל למדינת הים.

3. ובאו ואמרו לפשעה מותה אשתך.

4. ויקח משה את אהותה לאה לאשה.

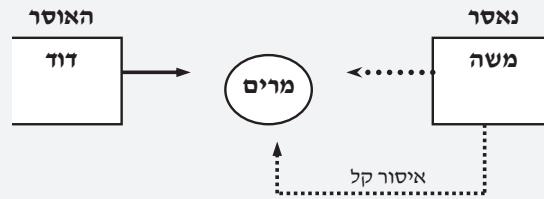
5. ואח"כ באה רחל אשתן.

6. מותרת רחל להזרו למשה כבצחילה, שנאמר "אותה"

- אדים
- נישואין
- יבור
- הלויזיה
- קון
- איש
- אשה

204

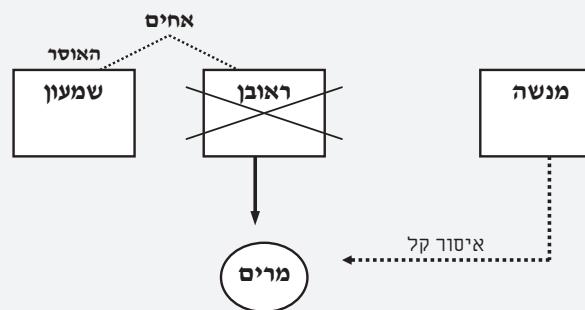
הסביר:

על בעל השני (דוד). מוכח לכך אדם עיר "נאנך" (משה) על איסור כל (דוחoir גירושתו, שאין אלא בלאו) נאסר בכך "האוסר" (דוד). ואומר הגמ' הרי אם בא עלייה האי, (כלומר שנישאה הגויה לדוד), אסורה עליי, דהיינו על משה להחוורה, ואם נירוש אותה גם דוד, ובא עלייה אידך בעל הראשון (משה) אסורה עלייה דהאי

1. משה ומירם, איש ואשה.
2. נירוש משה את אשתו מירם.
3. וכיκ אורתה דוד לאשה.
4. ואומר הגמ' הרי אם בא עלייה האי, (כלומר שנישאה הגויה לדוד), אסורה עליי, דהיינו על משה להחוורה,
5. ואם נירוש אותה גם דוד, ובא עלייה אידך בעל הראשון (משה) אסורה עלייה דהאי

אלא אמר ר'יל יבמה וכו'.

205

הסביר:

והיינו איסור כל, שאינה אלא לאו בעלמא ("לא תהיה אשת המת החוצה לאיש הור", וא"ב ק"י) ומה העבר על איסור כל (שבא מנשה על מירם) נאסר האוסר (שמעון היכם על מירם יבמתו) העובר על איסור חמоро לא כ"ש.

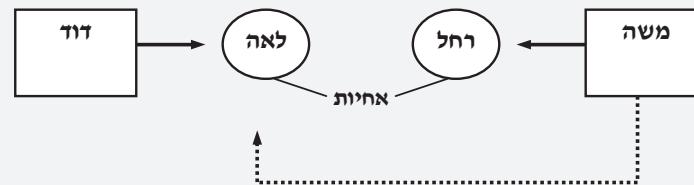
1. ראוון ושמעון, אחיהם.
2. וכיκ ראוון את מירם לאשה.
3. ומota ראוון ביל בנים.
4. ואשתו מירם נפלת לפני שמעון ליבום.
5. ובא עלייה אחד מן השוק (מנשה).

206

רבי יצחק נפחא אמר לעולם אסיפה וכו'.

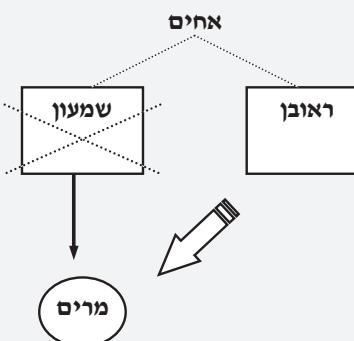
הסבר:

לח"ק אסורה אלה לחזור לדוד בעלה, האאל שלא דיים. ולרב יוסף מותרת אלה לחזור, שהרי אין לחוש שמא אמרו הבריות שדוד גורש תלאה משה השאה, ועתה מהדור גדור גורשתו, כי האך נשא משה את לאה אחות אשთ, אלא ואיא אמרו הבריות, טעות היהת הארץ. אבל אם ר' אריס"ר משה את רחל אף לרבי יוסף אסורה לאחיה לחזור לדוד, כי שמא אמרו הבריות תנאי היה לו למשה בירושי רחל ולא נתקימה, ומותר משה לשא את לאה (שאינו אחיה אשתו כלל), ואם תחויר לאה לדוד, רראה כהוראה גמור גושעת, ואמר ר' יוסי מתרך שראה (משה) פול על ידי עצמו דנאסרת לו רחל אשתו. (ולת"ק לא ישא אידס משא את רחל ולא שא נשיא משא את רחל, אין אשת גיסו [להה] חזרות בעלה [דוד], אבל משה עצמו מותר לו להזכיר את אשתו, רחל).

הקדמה: רבי יצחק נפחא ס"ל, דמלוקת ת"ק ורב יוסף באכארו הטעם מזוע אשה שלך בעלה למדינת המש אינה חורת אל בלילה הראשוני, דדרת ת"ק: מושם דקנסותו רבנן על שענישת בלא שדייקה, ודעת רב יוסף: גורה שמא לא ידעו הבריות, ואמרו הראשון גירשה וה נשאה, ואם תחויר האשה אל הראשון, נראה כמושיר גורשתו לאחר שענישת, ולפי זה אם הלויכו אשתו וגיסו למבדה".
 1. רחל לאה, אחות.
 2. ויהי משה את רחל לאה, ודוד לך את לאה.
 3. וילכו רחל (אשתו של משה) ודוד (גיסו של משה למבדה").
 4. ובאו ואמרו מותן.
 5. והלך משה ונשא את לאה (אשთ גיסו).
 6. וחזר ובא אשתו וגיסו.

207

מתיקף לה רב יוסף... ואמר רב הונא גנו וכו'.

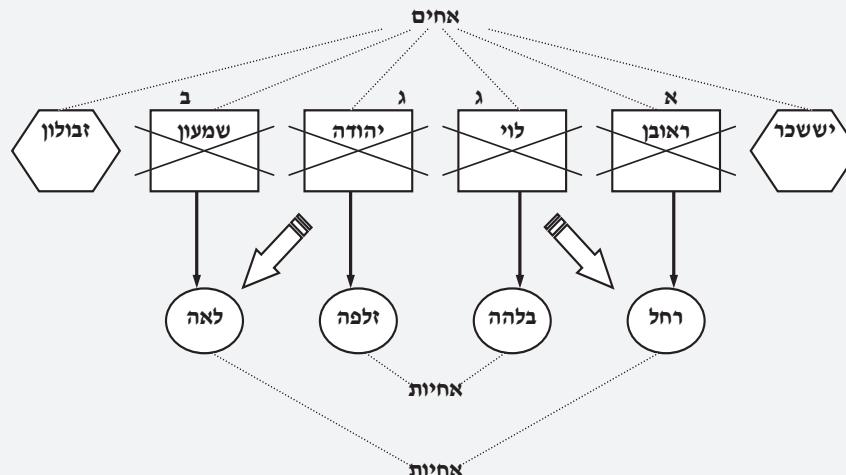

הסבר:

לחזור לשמעון בעלה (כי שמא יאמרו הבריות, תנאי היה לו לשמעון בקידושין (ולא נתקימה), וכן נשאה ראות אחות, ואם חזרהנה שמעון נראה כנוסא גירושת אחות). ושמואל אמר אינה כסחת איש ושרא לא שמעון להזכיר, דלא חישין שמא יאמרו הבריות. אם גם במקורה הnal שלhalbו אשתו (דמאורסת) וגיסו למבדה", היה לנו להזכיר אשת גיסו (להה) לחזור ליגיסו (דוד) כי לא חישין לשמא יאמרו. רב אמר הר היא כסחת איש הנישאת לאחר ואסורה

מתני': אמרו לו מותה אשתק וכו'.

הסבר:

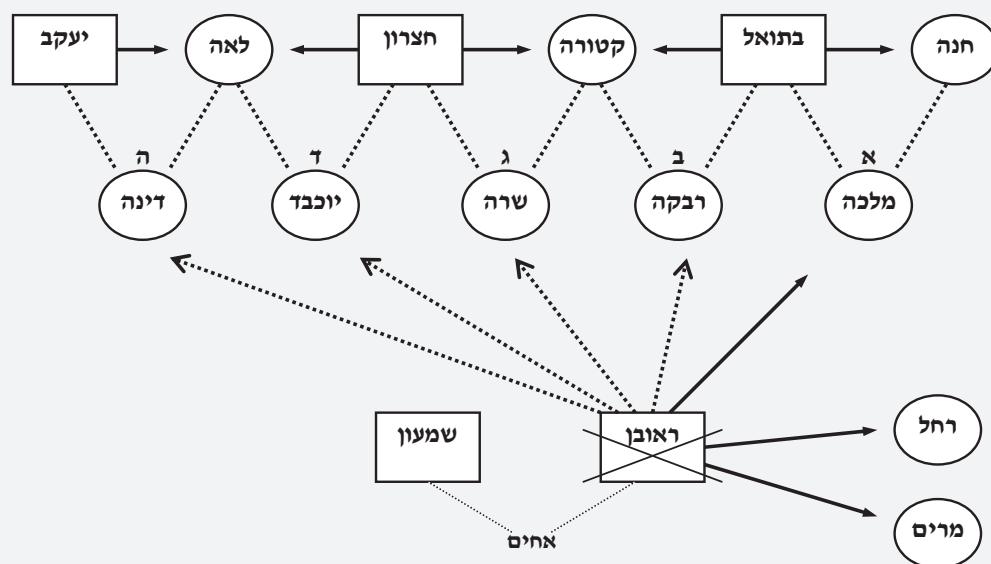
1. יעקב לאה, איש ואשה. 2. ותلد לאה ליעקב את דינה. 3. ותתגרש (או תטאטלל) לאה מייעקב. 4. ותנשא לאה לחזרון. 5. וולד לו את יוכבד. 6. ויקח חצירון עוד אישة, ושמה קטורה. 7. ותلد לו את שרה. 8. ותתגרש (או נתארמללה) קטורה מהצידון. 9. ותנשא קטורה לבתוآل. 10. ותلد לו את רבקה. 11. ויקח בתוآل עוד אישת, ושמה חנה. 12. ותلد לו את מלכה. 13. וראובן נשא את מלכה לאשה (א), והלך למדינת הים. 14. ואמרו לו מורה אשתק. 15. ויקח רואבן את ברקה (ב) אחותה מאייביה (כתריאל) לאשה. 16. והזו ואמרו לו מותה רבקה. 17. ויקח את שרה (ג) אחותה מאמה (קטורה). 18. ואמרו לו מותה שרה. 19. ויקח את ייכבד (ד) אחותה מאיביה (חצירון). 20. ואמרו לו מותה יוכבד. 21. ויקח את דינה (ה) אחותה מאמה (לאה). 22. והזו ואמרו לו כולן קיימות -- והרי כלן נשאות לו. 23. מוטר רואובן, בראשונה (בלחה), בשלישית (שרה), וב חמישית (דינה).

אדים
נישואין
יבום
הלויה
בן
איש
אשה

209

... ופטורות צרותיהן

הסבר:

היית אותו מקרה כדלעיל אלא:

1. לרואנן היו עד נשים -- רחל ומרים, (זהן צרות למלכה שרה ודינה).

2. מוות רואובן בלי בנים.

3. וכל נשוי (המוותות לו) נפלות לפניה שמעון והוא ליבום.

4. וההרי (או יבם) שמעון לאחת מושלשת (מלכה או שרה או דינה). נפטרו כלן, ובתיהם גם רחל ומרים צרותיהן.

... ואסור רואובן (כאשר היה ח') -- בשניה (רבקה), וברביעית (יוכבד), ואין ביתאת אותה מהן פוטרות צורתה: כלומר, ואם בא שמעון על אותה מהם

(רבקה או יוכבד)

אין הצרות (כל הוקוקות ליבום) נפטרות.

... ואם בא רואובן על השניה, כלומר שאמת והיתה המשועה הראשונה שמותה מלכה, ונשא את רבקה, בשניה (רבקה), וברביעית (יוכבד).

קידושי רבקה: מותר רואובן, בשניה (רבקה), וברביעית (יוכבד).

... ופטורות צרותיהן, היית אותו מקרה כדלעיל:

1. לרואנן היו עד נשים -- רחל ומרים, (כ"ל). 2. מוות רואובן בלי בנים.

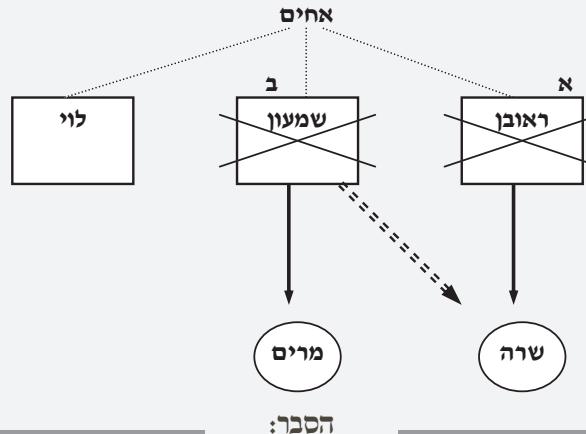
3. וכל נשוי (המוותות לו) נפלות לפניה שמעון והוא ליבום. 3. והחן (או יבם) שמעון לאחת מושלשתים (רבקה או יוכבד), נפטרות כל צרותיהן.

- אדים
- נישואין
- יבום
- הלויזה
- בן
- איש
- אשה

210

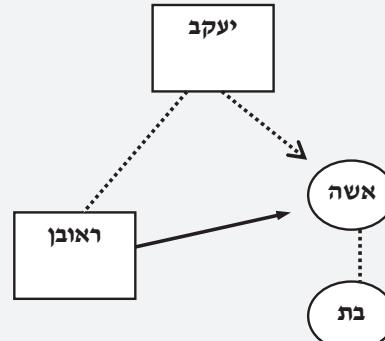
ויעשו ביאת בן ט' כמאמר בגדול, ותודהה צרצה וכו'.

1. רואובן ושרה, איש ואשה.
2. רואובן ושרה, איש ואשה.
3. ומתרואובן בלי בניים (א').
4. ובא שמעון (ఈחו התקט) על שרה יבמתה.
5. ומשוגדייל שמעון נשא את מרים, אבל שוב לא ידע שמעון את שרה משוגדייל.
6. ומתר שמעון בלי בניים (ב').
7. ופריכין: (רבבי יהונתן) ויעשו ביאת בן ט' (שמעון שייכם את שרה) ככאמור בדיל, ונמצא שיש על שרה זיקת שני נימין (של רואובן ושל שמעון) ואינה מתייבמתה (בדשינע בפרק ארבעה אחים), ו לשם שהוא לא מתייבמתה, קר תודהה את צרצה (מורים).

(א) אח מאוב ולא מאם וכו'.

211

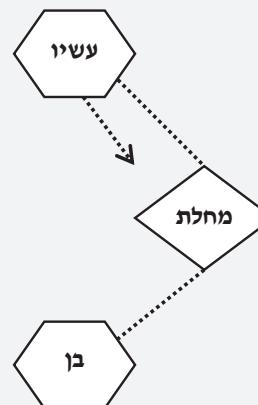
1. ליעקב בן רואובן.
 2. יעקב אנס אשה.
 3. ותולד לו בת.
 4. ויקח רואובן את אונסת אבוי לאשה.
- (נמצא: רואובן ובת האנשה אח ואחות מון האב.)

212

(ב) אח הוא ובריו הוא וכו'.

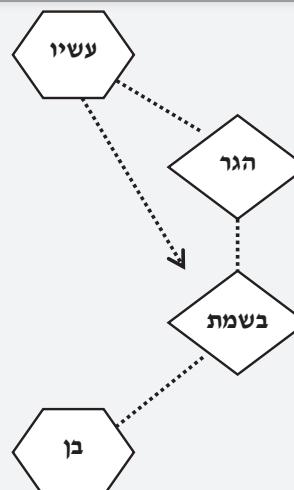
הסבר:

אחתפי הנישא על כתפי.

1. לעשי בת, מחלט... ויבא עשי על בתו.
2. ותולד לו בן, היבת מחלט, נשאתה את בנה על כתפה
3. ואורות, בני זה, אורי הוא (מאבי עשי), ובריו הוא (בני היבא), אהתיה אני דהאי אהווען אני של זה דדריאן

213

(ג) שלמא לך בריו וכו'.

הסבר:

לך בריו (בני), בת אחיך أنا
(בת הגר אחיך הנני).

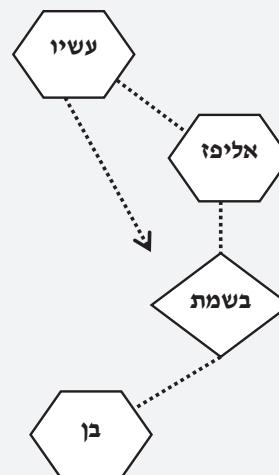
1. לעשי נכדה, בשמות (בת הגר בתו).
2. ויבא עשי על נבדתו (בשמות).
3. ותולד לו בן.
בשםת אומרת לבנה, שלמא (שלום)

אדים
נישואין
יבור
הלויזה
בן
איש
אשה

214

(ד) דהאי דדרינה וכו'.

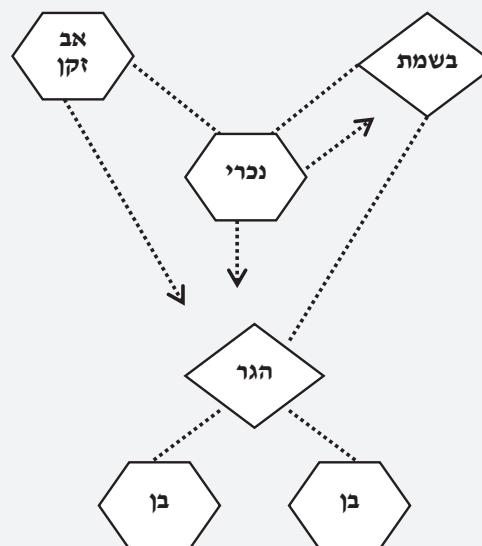
הסבר:

3. ותלד לו כבשות נושאת את בנה על כתפה ואומרת,
דהאי דדרינה בני הינשא על כתפי הוא בר (כוי), ואני
ברת אהוה (ואני בת אחוי, אליפז).

משכחלה לה בעכו"ם הבא על בת בני:
1. לעשי נבדה, בשות (בת אליפז בן).
2. ובא עשי על ננדתו (בשות).

215

{ה} ביא ביא וכו'.

הסבר:

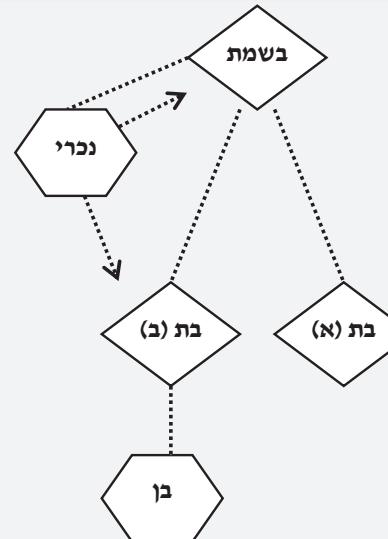
בשותה, והוא אב, היינו שהוא גם בן קן אבוי, וכמו כן הוא
בעל (shorei בא לילה), וכן הוא בר בעל, הבן של זה שבא
עליו (shorei חור זוקן ובא עלה), והוא בעליה דאמים, כיון
שהוא גם על אמי (בשות), ואני פיטה לאחוה יתמיبني ברותה,
ואני בת אשוטו, ולא היב פיטה לאחוה יתמיبني ברותה,
ואית נתן לחם לאחוי הירטומים (shorei שני היבנים של הגר
על הגר (נכרטו). ותלד לוין שמי ננים.
הגר אמרת על תנכרי, ביא ביא
מאתה, קובלת אני עלי שהוא אחוי (ששניים בהם של

- אדים
- נישואין
- יבום
- הלוואה
- בן
- איש
- אשה

{נָא וְאַת אֲחֵי וּכְךָ}

216

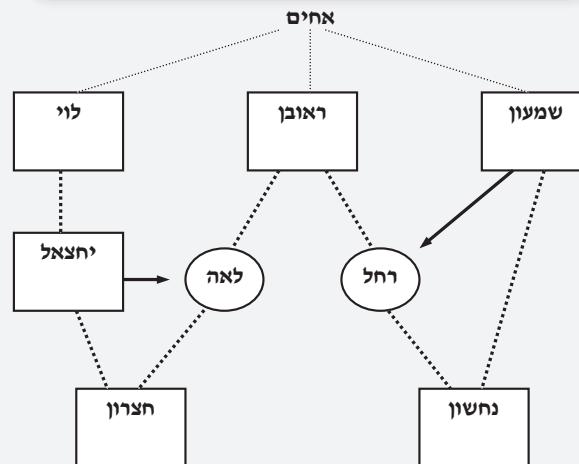

הספר:

1. ללבשם בן (נכרי).
 2. ויבא נגיד על אמן.
 3. וולד לו שני בנות.
 4. ושוב בא הנגיד על אחת מבנותיו (בת ב').
 5. ותולד לו בן.

{ג} אני ואת בני אחיך, אבאך בני אחיך, אתה ואםך בני אחיך, הא בהיתרא נמי מישחת לה וכוי.

217

הסביר:

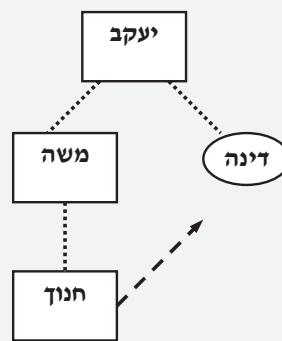
6. ויחצאל לך את לאה (אהות רחל).
 7. ותולד את העדרון, וקאמר לה הדרון בריה דשמעון, להצrown שהוא בר ברה (ונגד) דליו, כי: אני אתה נני אדי (בני שתי אהות), ואני ואביך (הצайл) בני שני אהום (שמעון ולוי), ואני ואძק בני שני אהום (שמעון וראובן).
 1. שמעון ראובן לוי, אחיהם.
 2. ולוראם שתי בנות רחל ולאה.
 3. ולויבן, הייאלא.
 4. ויקח שמעון את רחל לאשה.
 5. ותולד לו את נהשון.

ת"ש , גור שהיה לידתו בקדושה והורתו שלא בקדושה יש לו שאר האם ואין לו שאר האב,
כיצד: 1. נשא אחותו מן האם, יוציא. 2. מן דאב, קיימים.

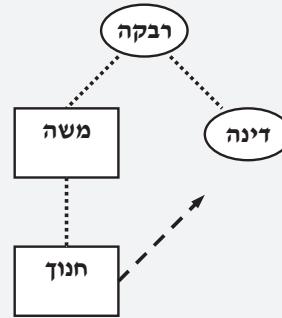
4. אחות האב מן האב, קיימים.

219

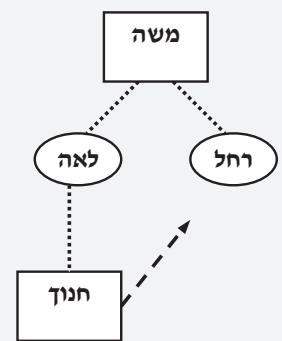
3. אחות האב כוֹן האם, יוציא.

218

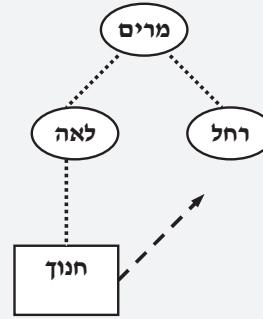
6. אחות האם מן האב, לר"ט
יוציא, ולחכמים קיימים.

221

5. אחות האם מן האם, יוציא.

220

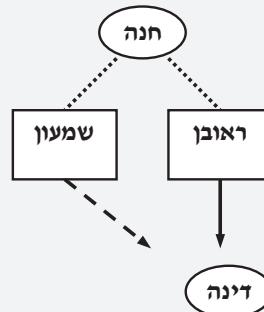

- אדים
- נישואין
- יכום
- הלויה
- בן
- איש
- אשה

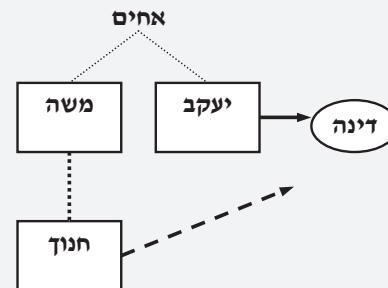
222

7. ומותר באשת אחיו (אפילו מאמו).

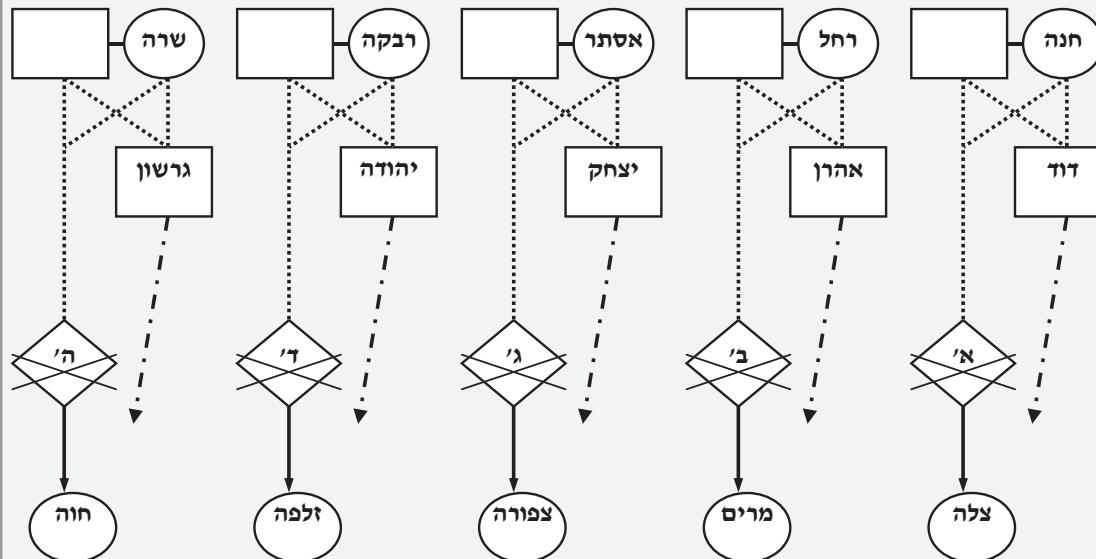

223

8. ומותר באשת אחיו אביו.

מתני', חמוץ נשים וכו'.

הסבר:

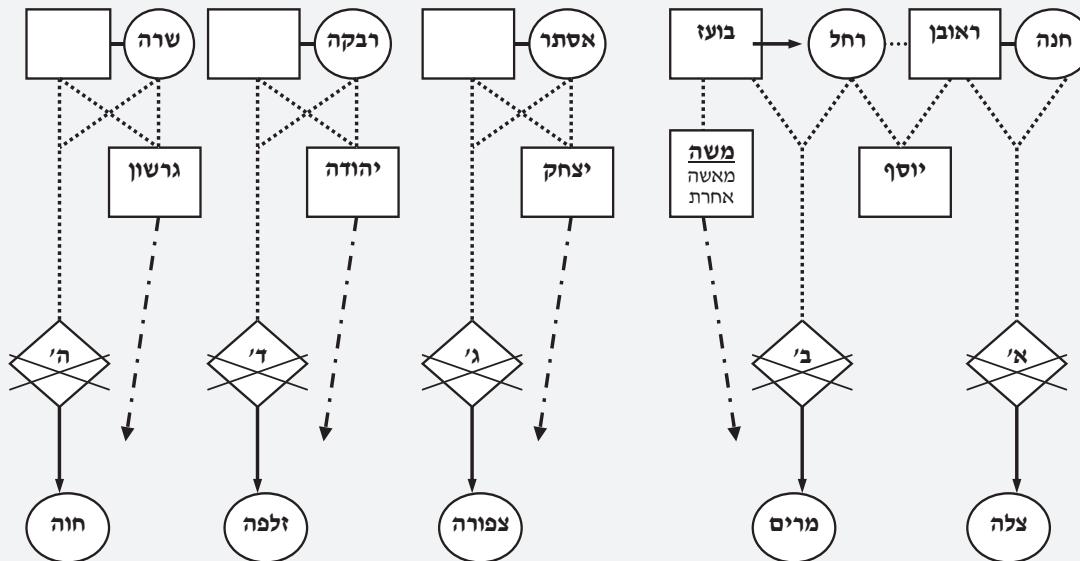
- ארבעה אחים (אהרן, יצחק, יהודה, גרשון) חולצין לצלחה כי שמא היא אשת אחיהם, ודוד מייבם אותה.
9. וכמו כן, דוד (שייבם כבר) ועוד שלשה אחים (יצחק, יהודה, גרשון) חולצין למרים, ואחרון מייבם אותה.
10. וכך"כ, השים שיכבו (דוד ואהרן) ועוד שניים (יהודה וגרשון) חולצין לצפורה, יצחק מייבם אותה.
11. וכן השלשה שייבמו (דוד, אהרן, יצחק) ועוד אחד (גרשון) חולצין לולפה, יהודה מייבם אותה.
12. וכך"כ כל ארבעת האחים שכבר ייבמו (דוד, אהרן, יצחק, יהודה) חולצין להווה, וגרשון מייבם אותה.
1. חמוצה נשים הן: חנה, רחל, אסתר, רבקה, שורה.
 2. ולחנה בן, דוד -- ולרחל בן, אהרן -- ולאסתר בן, יצחק -- ולרבקה בן, יהודה -- ולשרה בן, גרשון.
 3. ותלדנה חמוץ הנשים כל אחת עוד בן (א', ב', ג', ד', ה').
 4. והמשת הילודות שנילדו עכשו תעריבת.
- (משמעות: שלל אחד מהולדות שנעטרבו יש אח מן האב, אלא שאינו יודע מי הוא.)
5. הגורלו התערובת, ונשאו נשים (אחד נשא את צלה, ואחד נשא את מרים, ואחד נשא את צפורה, ואחד נשא את לולפה, ואחד נשא את הווה).
6. ומתו ביל'נים.
7. ונשותיהם וקוקותיהם ליבום. אך הם אינם יודעת מיהו אחיו בעליהן, לכן: 8.

225

מקצתן אחין וכו', א"ר ספרא ה"ק מקצתן אחין מן האב ומকצתן אחין מן האם, אחין מן האם חולצין, ואחין מן האב מייבמיין.

הסביר:

- אחד
שהיא אשת אחיו מאמו (בן רחל).
16. וצדקה יהודה ונישו חילצין לברים, כי שמא היא אשת אחיהם -- ומשה
מייבם אותה.
17. וכמו כן, משה (שייכם כבר), יהודה ונישו חילצין לצפורה -- ו匝ק
מייבם אותה.
18. וכמו"כ, השניים שייבמו (משה ו匝ק) וכן נישו חילצין לולפה -- יהודה
מייבם אותה.
19. וכן, כל השלשה שייבמו (משה יצחק יהודה) חילצין להוה -- ונישו
מייבם אותה.
20. ושוב חילצין שלשה לצלה -- ואחד מייבם אותה (נמצא שאחד מייבם שתי
נשים).
21. או שכל ארבעת האחין (משה יצחק יהודה ונישו) חילצין לצלה, ומורתה
לעלמא.
1. לרואן שני נשים, חנה ורחל. 2. ותולד רחל לרואן את יוסף. 3. וגריש
ראון את רחל.
4. ויקח בונו את רחל. 5. ולביבו בן מאהה אחרה, משה. 6. והוא עד שלוש
נשים (אסותה, רבקה, שרה). 7. ולאסתר ב', יצחק -- ולרבקה ב', יהודה --
ולשרה ב', גרשון. 8. ותולד חנה לרואן ב' (א'), והוא אח ליסוף מן האם. 9. וגם שלש
הנשים ילדו לבעליהם עוד ב' (ג', ד', ה'). 10. והמשה הולדה שנילדו עכשו
נתערבו.
(נמצא: ליסוף יש בתערובת זו שני אחים, אחד מן האב (א') בן חנה, ואחד מן
האם (ב') בן רחל).
12. הגדרלו התערובת, ונשאו נשים (אחד נשא את צלה, ואחד נשא את מרום,
ואחד נשא את צפורה, ואחד נשא את לולפה, ואחד נשא את חוה). 13. וmonths
בלי' בנים. 14. ונשאותיהם וקורותיהם. 15. יוסף חילצין לכללן, משום
אלם הם אען יוועות מי האור בבעליהם, לכהן. יוסף חילצין לכללן, משום
שאתה מן הנשים היא אשת אחיו מאבו (בן חנה), ואיתן יכול ליבם, כי יש

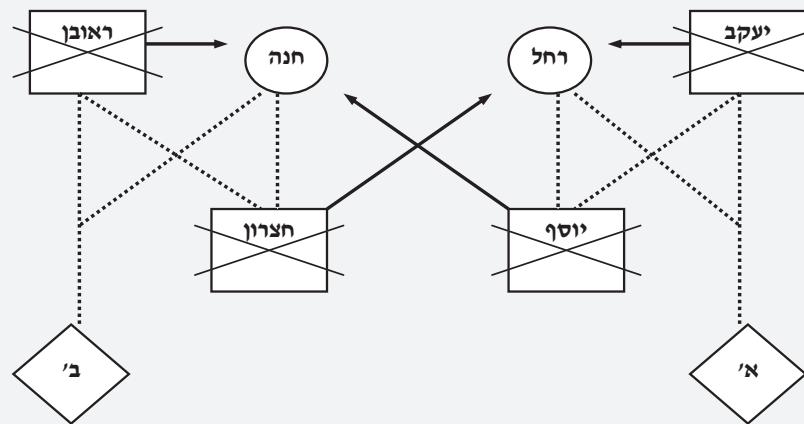

ת"ר, יש חולץ לאמו מספק וכו'.

{א} לאמו (רש"י ד"ה אמו ואשה אחרת.)

226

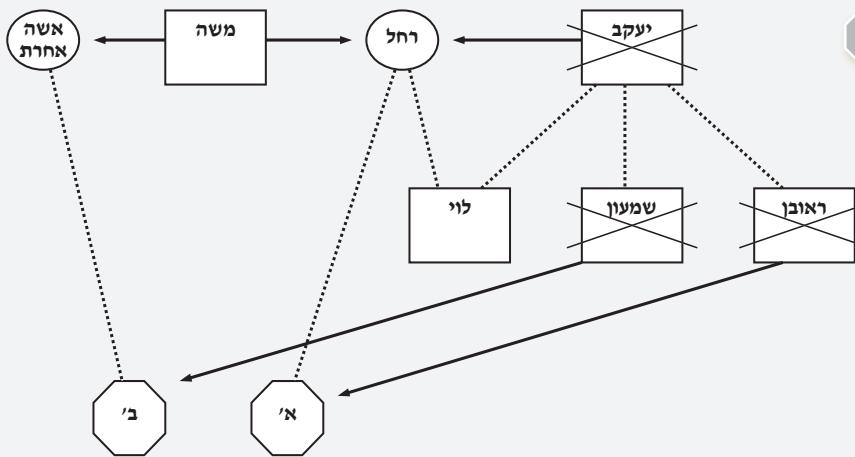

הסבר:

1. יעקב ורחל, איש ואשה.
2. ולהם ב', יוסף.
3. וכמו כן, ראוּבָן ותְּנַהָּה, איש ואשה.
4. ולهم בן, חיזון.
5. ושוב ילדה רחל ליאוּבָן (א).
6. וגם חנה ילדה ליאוּבָן (ב).
7. ושני הבנים האלה נטערו.
8. ומתו יעקב ורחל וראּובָן (א).
9. ומתי יוסף יתקה את אינה ידוע מי הוא בנה וממי הוא במתה, לכן:
10. ונשיהם (רחל ותנה) נפלות לפני אחיהם המעוורבים ליבם.
11. ומתרך שלכל אחת אינה יודעת מי הוא בנה וממי הוא במתה, לכן:
12. כל אחת צייכת חילציה משניהם.
13. נמציא, שכל אחד ואחד "חולץ לאמו מספק" שהרי אחיהם משניהם ודוא אמו.

{ב} לאחותנו, (רש"י ד"ה ה"ג לאחותנו... כך שנייה בתוספתא).

227

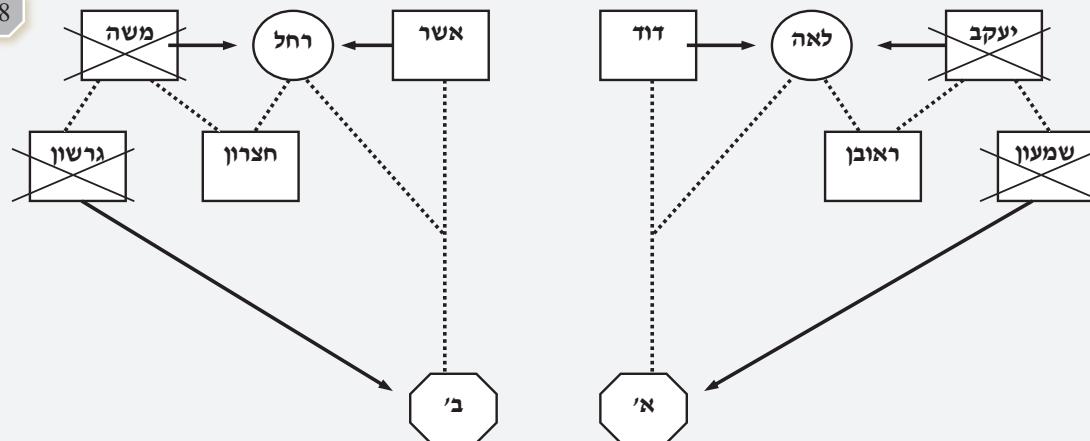
הסביר:

1. ליעקב שניים, ראובן ושמעון.
2. ויקח יעקב עוד אשה, שמה רחל.
3. ותולד לו את לוי.
4. ותגונש (או נאראללה) רחל מיעקב.
5. ותנסה רחל למישה.
6. ולמשה עוד אשה אחרת.
7. ותולד רחל למישה, בת (א), וכן האשה האחרת ילדה לוי, בת (ב').
8. ושתי הבנות נטערו.
9. ומתו ראובן ושמעון בלבנים.
10. ונשותיהם (א', ב') נפלות לפני אחיהם ליבם.
11. ומכיון שאין ידוע מי אחוותם (מאמו, אסורה לה) ומי קוקתו, לכן: חולץ לשתייהן. נמציא "חולץ לאחותנו" מספק.

אדים
נישואין
יבום
הילכה
בן
איש
אשה

228

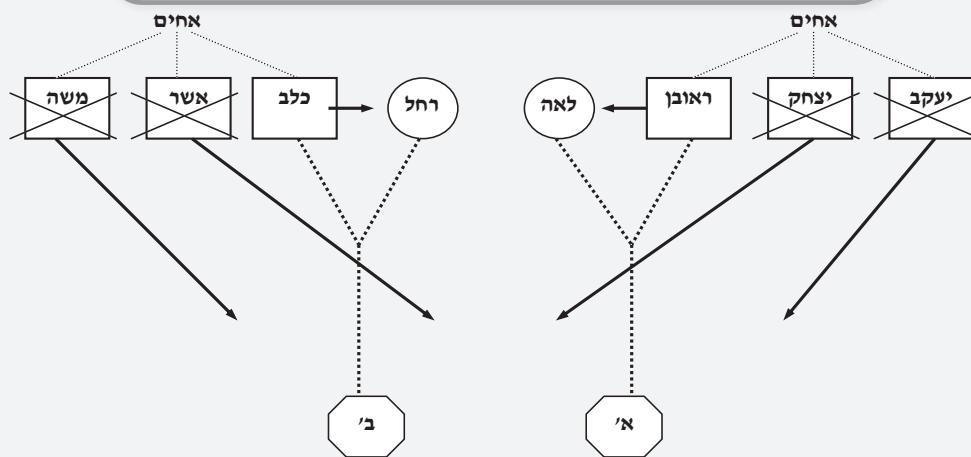

הסבר:

11. וכן גרשון (אה חצרו) לkeh בת אחות (ב').
12. ומתו שניות (משמעו גרשון) בלי' בנים.
13. ונשיותיהם נפלות לפני ראוון והצrown ליבם.
14. ראוון חולין לאחות, וכן חצrown חולין לאחות, ועל זה אומורת הגמ' "יש חולין לאחות מפסק" כי שם אחותו היא מאמנו.
15. ועל פירוש זה כתוב רשי", ולמי מונגם בה, דהא לפי ביאור זה חלן כל אחד רק לאחות ושם לא אחותה היא, והci אכבי לה למייר"ז (شمמעון) חולין לפסק אחותה, אבל לפ"ז מה שהגמ' אמרת"ז לאחותו מפסק" בשם שחולין ודאי לאחותו אלא שפסק הוא כי היא אחות, ולכן נראה מפסק"ז בפירושו הראשון, שלכל אחד חולין לשניות אלא שאינו יודע מי היא אחותו מפסק ספק שבידו.
16. ותגשא לאה לדוד, ודריל נשא לאשר.
17. ותלה לאה לדוד בת (א').
18. וכן רוליל לדדה לאשר בת (ב').
19. ושתת הבנות נתערבו.
20. נמציא לרואון ולהצrown זרות זו לגמרי.
21. וఈ שמעון (אה ראוון) בת אחות (א').

רשי", ד"ה ה"ג לאחותו, בא"ד ... לשניא אחרינא וכו'.

229

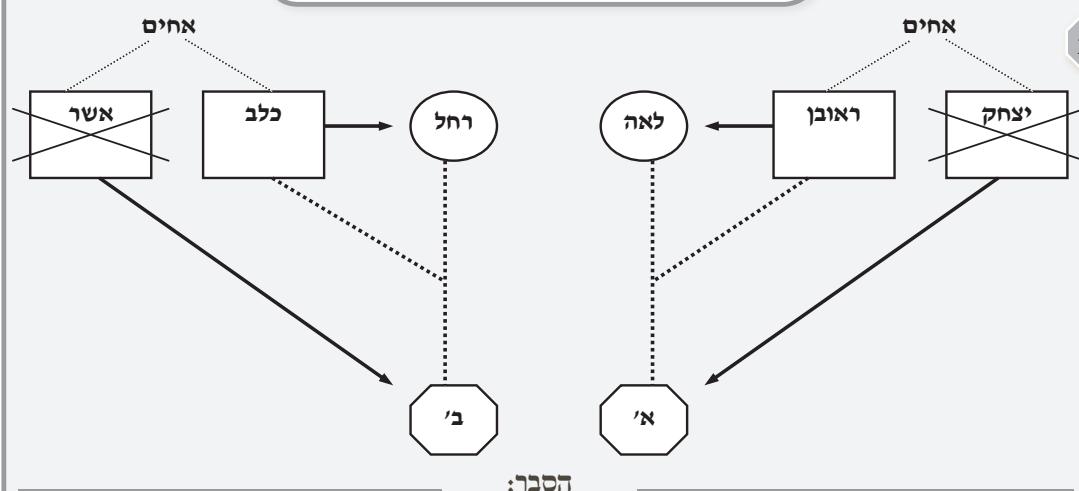
הסבר:

8. ויקחו יצחק ויוסף (אחים ורואון) את שתי הבנות לנשים (א' וב').
9. ומתו יצחק ויוסף בלי' בנים.
10. ונשיותיהם נפלות לפני ראוון ליבם.
11. ראוון חולין לשתיין, אף כי אחת מונן ודאי בתו, נמציא "שהולין לבתו מספק".
12. וכמו כן, גם אשר ומשה (אחים כלב) נשאו את שתי הבנות (א' וב').
13. ומתו בלי' בנים.
14. ותלה לאה בת (א').
15. וכן רוליל לדדה לאשר בת (ב').
16. ותלה לאה בת (ב').
17. ונתערבו שני הבנות.

230

רש"י, ד"ה אשתו וכו', בא"ד ... ולשון מורי.

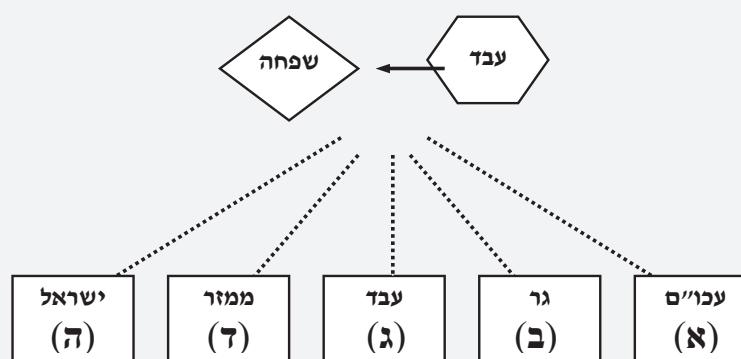
10. ונשותיהם נפלות לפני אחיהם (ראובן וכלב) ליבם.
ראובן חולין לאשת צחק (אחיהם), אף שהיא ספק בתו. וכמו כן, כלב חולין לאשת אשר (אחיהם), אף שספקתו היא הנמצאה שכל אחד "חולין" לבתו מספק.

ולרש"י נראה פירוש זה (בדלעיל אצל אותן), והכי אמרה: ולאו היינו מוה שחתבו במי שחולין לבתו מספק, כי לפי דברי הגמג משמע שדי חולין לבתו, רק שספק הוא מי היא בתה,
אלא כי איבעילה למירח "חולין לספק בתו" כי הרי כל אחד רק לאחת חולין
ושמא לאו בתו היא.

1. לרואם אח, יצחק.
2. וכן לכלב אח, אשר.
3. וויה רואו את לאה לאשה.
4. ותולד לו בת (א').
5. וכמו כן, לך כלב את רחל לאשה.
6. ותולד לו בת (ב').
7. ונתערבו שני הבנות.
8. ויקחו יצחק ואשר את שתי הבנות לנישים (א', ב').
9. ומתחו (יצחק ואשר) ביל בנים.

תניא, היה ר"מ אומר איש ואשה פעמים שמולידין חמיש אומות וכו'.

231

6. וגם שחרר את השפחה, והרי היא כישראלית.
7. ויללה מהעבד עוד בן (ד') והוא הولد ממו.

הרי כאן ג, עבד וכוכבים, עבד, וממו.

8. וגם שחרר גם את העבד.

9. ונולד להם עדר בן (ה) והוא ישאל גמור.

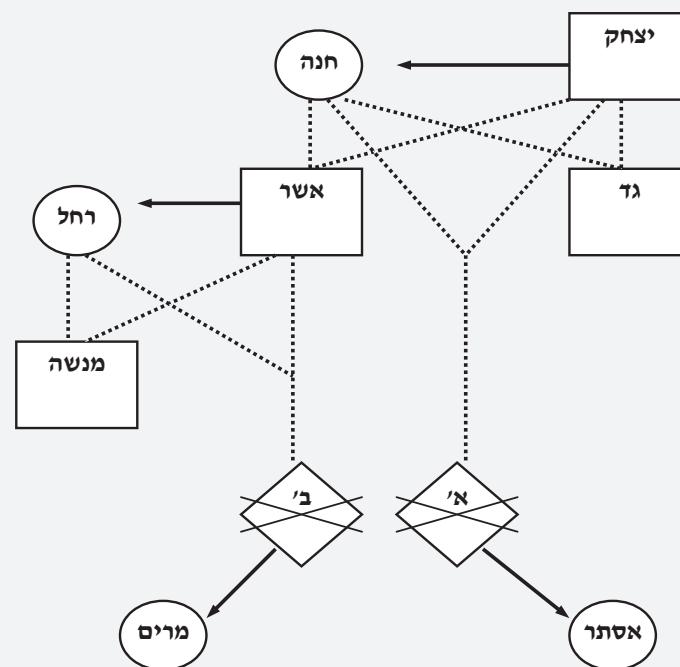
הרי כאן חמיש אומות: ג, עבד וכוכבים, עבד, ממור, וישראל.

1. ישראל שלקח עבד שפחה מן השוק.
2. ולהם שני נינים, (א', ב'), ושינויים עבדי כוכבים.
3. ונתגיר אחד מן הבנים (ב'). נמצא: אחד גן, ואחד עבד כוכבים.
4. אם המכבל את העבד והשפחה לשם עבדות.
5. ונולד להם עדר בן (ג') והוא עבד. הרי כאן גן, עבד וכוכבים ועבד.

232

мотני, האשה שנתעverb ולדה וכו'.

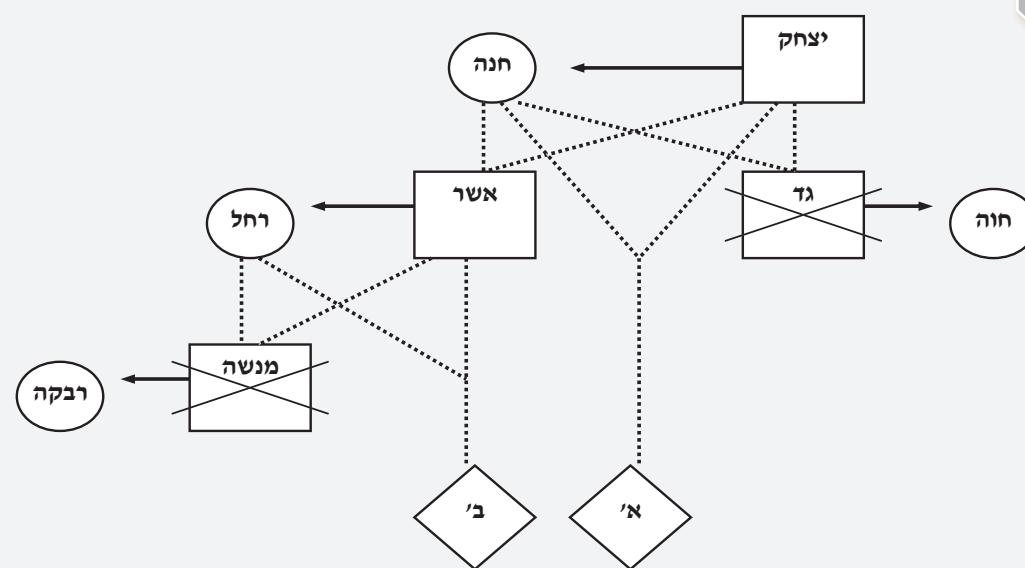
הסבר:

10. ונישם נפלות לפני גד ומנסה (אחי בעילודים)
ליבום .
ואמרות המשנה: בני הכלוּן, לדור מנסה שהוא בן רחל
(כתת הנה) חולצין ולא מייבכין, חולץ ולא מייבם, משום
של אחות הוא ספק שמא אשת אחיו היא, או ספק אשת
אחיו אביו היא, (שוראי אחות היא אשת אחיו (בן אמו
רחל), אחות דודיא אשת בן תהה (דוד אשר אביו).
ולכל, כי הוקנה, היינו עד שההוא בן תהה או חולצין או
מייבכין, משום שספק היא, ומהו נמשך מורתת לו, שאם
היא אשת איזי עם מצוה ליבמה, ואם היא אשת בן
אחיו (אשת בן אשר) הרי גם היא מורתת לו .
נמציא: שבתערובת זו יש לצד אח, ובן אח -- ולמנסה אח
וון או של אב (שהוא דודו).
8. הגדיilo התערובת, ונשאו נשים .
9. מותו בימי נבטים .

233

... מתו הכהרים וכו'.

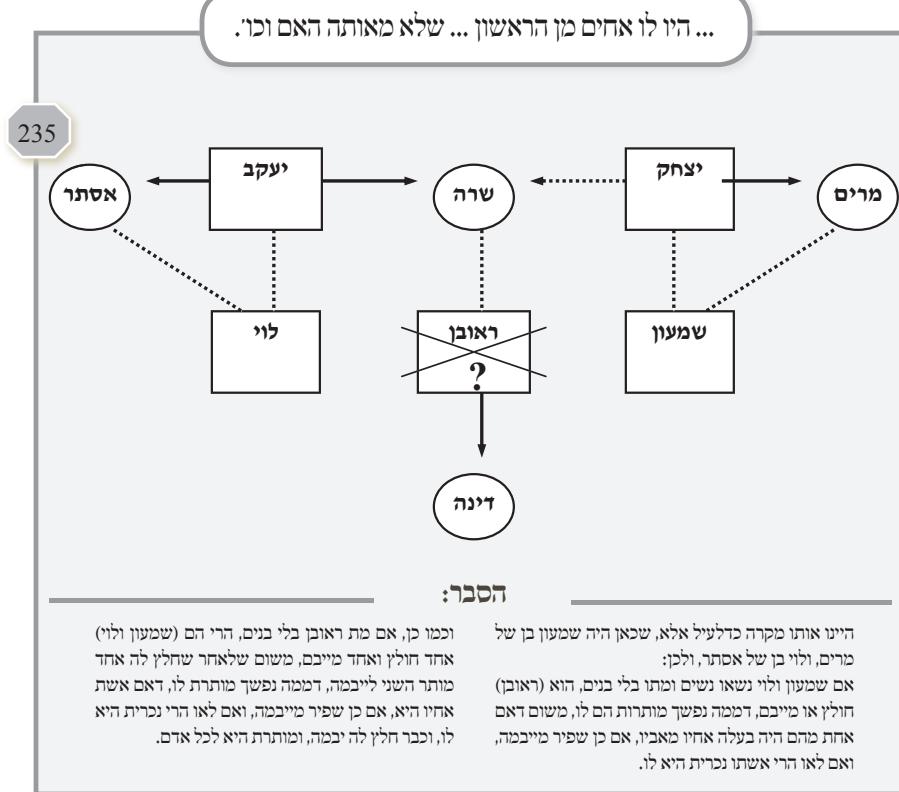
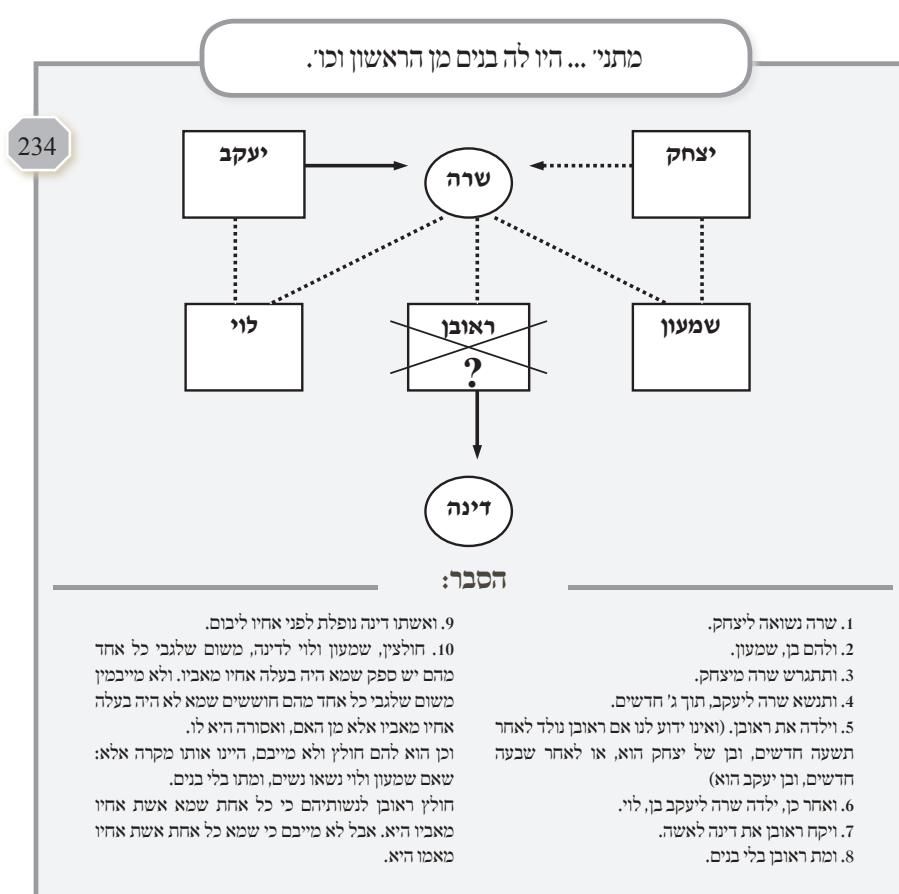
הסבר:

חולץ ולא מייבמין מושם שלכל אחד מהתערובת יש לחושש שהוא בן הכלל, ואם כן אשת גד דיא אשת אחיו ואסורה לו. ואולם לבני הכללה דהיינו לאשת מנשה בן הכללה, אחד חולץ לה תחילתה ואחד מיבם אותה, דמוה נפשך מותרת לוadam אשת אחיו הוא אם כן שפיר מיבמו, ואם לאו, הרי אשת בן אחיו היא, ולאחר חליצתה מותרת היא לו.

היינו אותו מקרה כדלעיל, אלא:

1. שגד ומינשה (הבני הורדים של הוקנה והכללה) מתו בלי בנים.
 2. ומשותרים חווה ורבקה נפלות לפני שני אחיו בעליים (בתערובת) ליבום.
- אמורמת המשנה: בני התערובת הבנים שתערבו, לבני הוקנה לאשת גד כי חונה הוקינה,

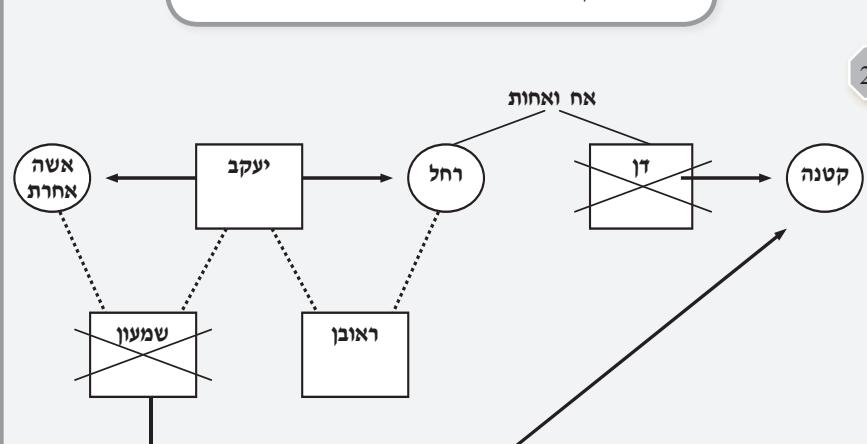

236

ברם כך שאלו, הרי היה אשת אחיו אמו וכו'.

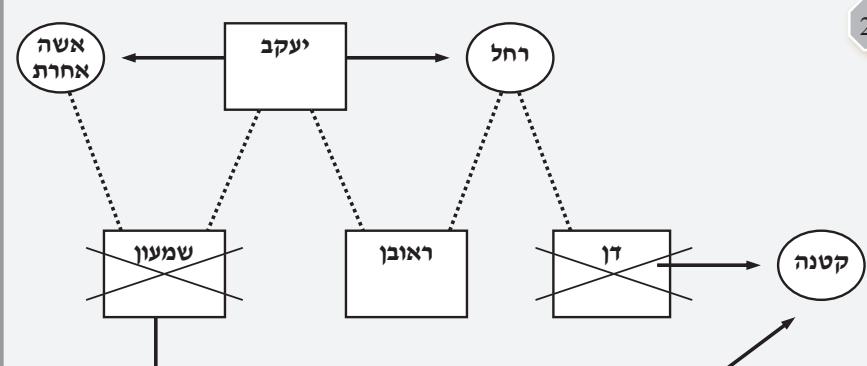

הסבר:

7. ומזה.
8. ותנשא הקטנה לשמעון (המורתת לו, שהרי הוא בן יעקב מארחה אחרית).
9. ומזה שמעון ביל בנים.
10. ואשתו (קטנה) נולת ליעי רואבן לבם. ושאל אותה יעקב, מהו שתמאנן קטנה במושאי דן, שלא תהא שנייה לרואבן ורק תהייכם לו, כיון שהוא במקום מצוה, יש מיאון לאחר מיתה או לא.
1. רחל ודן, אח ואחות.
2. ויקח יעקב את רחל לאשה.
3. ותדל לו את רואבן.
4. ויליעך עד אשת אחרת.
5. תhdl לו את שמעון.
6. ויקח דן קטנה לאשה.

ריש"י ד"ה מהו שתמאנן, בא"ד, אבל באישות דעתו כנו אשת אחיו וכו'.

237

הסבר:

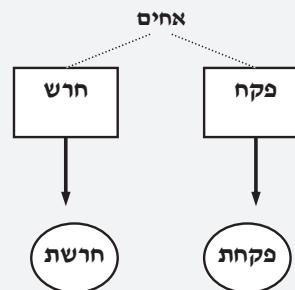
4. ומזה שמעון ביל בנים.
- והכא פשיטה לו דלא את מיאון דלאחר מיתה להתרער ערוה דורייתא לרואבן, ואסורה.
1. ויקח דן קטנה לאשה.
2. ומזה דן.
3. ותנשא הקטנה לשמעון.

238

1. והתנן שני אחין ...

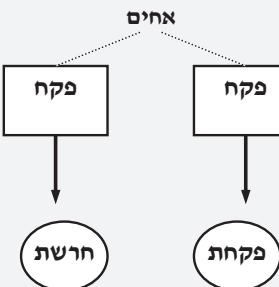

הסבר:

1. שני אחים אחד פקח ואחד חורש, נשואים לשתי נכירות.
2. ומת חורש נעל החರשת בלי בנים.
3. מייבם הפקח את יבמותו החරשת, ואינו חולץ.
4. ואם מת פקח בעל הפקחת בלי בנים.
5. כונס חורש את יבמותו, ואינו מוציא אותה לעולם.

239

...ת"ש ...

הסבר:

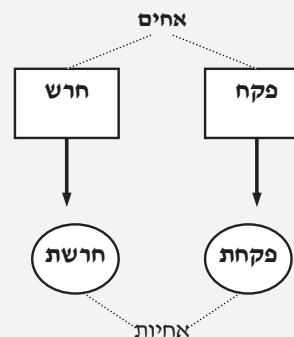
1. שני אחים פקחין נשואים לשתי נכירות אחת פקחת וחתת חרשת.
2. ומת פקח בעל החרשת בלי בנים.
3. מייבם אחיו, ואינו חולץ (דאין חליצה בחרשת), ואם רצה (לאחר הייבום) להוציא, יצא בנת.
4. ואם מת פקח בעל הפקחת בלי בנים.
5. הרי אישתו חולצת או מותיבמת.

אדים
נישואין
יובם
חוליצה
בן
איש
אשה

240

3. איתיביה ...

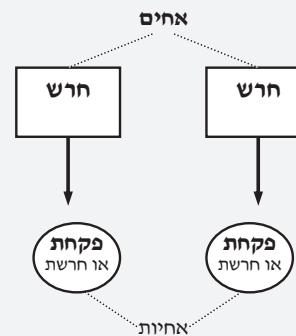

הסבר:

1. שני אחים אחד פקח ואחד חרש, נשואים לשתי אחיות אחת פקחת ואחת חרשת.
2. ומota חרש בעל החרשת בלי בנים.
3. תצא הורשת מושם אחיות אשה.
4. ואם חרש בעל הפקחת בלי בנים.
5. מועיא החרש את אשתו בנים, ואשת אחיו (היכמתה) אסורה לעולם (לכל אדם).

241

4. אל לא איבעי לך ...

הסבר:

1. שני אחים חרשיים נשואים לשתי אחיות פקחות, או לשתי אחיות חרשות וכי.
2. ומota אחד מן האחים החרשין בלי בנים.
3. ואשתו (החרשת או הפקחת) נפלת לפניהם האחים ליבם.
4. והרי היא פטורה מן הHalitzah ומן היבום.
5. ואם הוא שתי הנשים נכריות. מיבם החרש את אשתו אחיו אבל אין חולין, שכן חיליצה בחרש וחרשת, ולאחר היבום יכול להוציאה בנים.

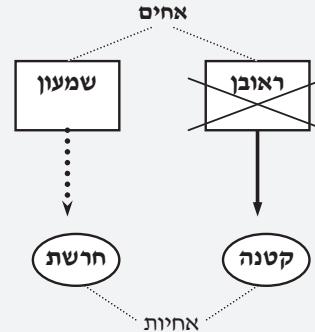

דרתניה, שני אחים נשואין שתיהן אחיות יתומות, קטנה וחרשת וכו'.

242

מת בעלה של קטנה.

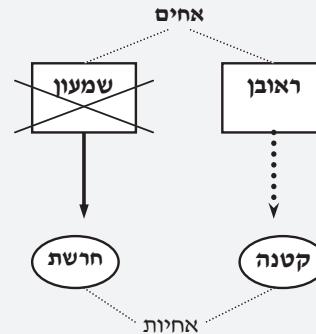

הסבר:

1. ראנון ושמעון, שני אחים.
2. ויקח ראנון, קטנה לאשה, ושמעון ליה אחיה החרשת לאשה.
3. ומת ראנון בלי בנים.
4. ואשתו (הקטנה) נפלת לפני שמעון ליבום.

243

... מת בעלה של חרשת.

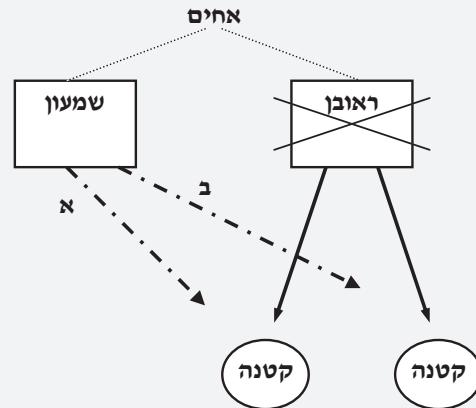
הסבר:

- הינו אותו מקרה, אלא:
1. שמית שמעון בלי בנים.
 2. ואשתו (החרשת) נפלת לפני ראנון ליבום.
 3. הקטנה יצאתה בנת, דיקת החרשת אסורה עליי, והחרשת אסורה לעולם (ויאנה חולצת).

244

מותני ובא על הראשונה וחור ובא על השניה

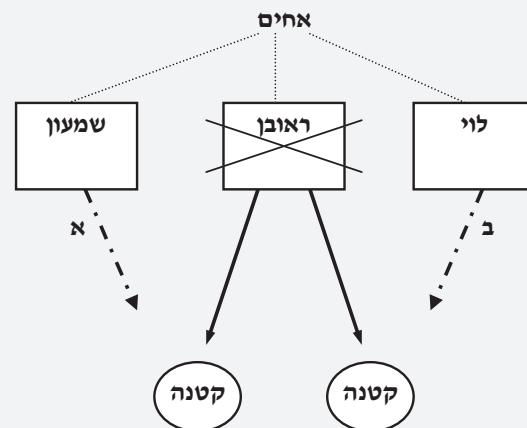

הסבר:

4. ושתי נישו הקטנות נופלות לפני שמעון ליבם.
5. ובא שמעון על הראשונה (א), וחור ובא על השניה (ב),
לא פסל את הראשונה.
1. ר' אובן ושמעון, שני אחים.
2. ויקח ר' אובן שתי אחיות יתומות קטנות לנשיהם.
3. ומית ר' אובן ביל בנים.

245

או שבא אחיו על השניה

הסבר:

1. ואם היה עוד אח לוי, לא פסל את הראשונה.
... ואחרי שבא שמעון על הראשונה (א), חור ובא לוי על ... וכן אם היו שתיهن הרשות

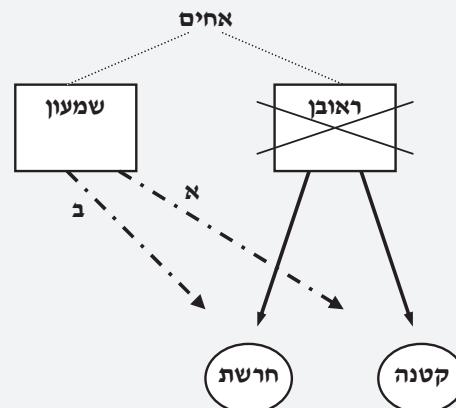
אחים
→ נישואין
→ יבום
↔ חליצה
→ בז
↔ איש
↔ אשה

246

קטנה וחרשת וכו'

בא יbam על הקטנה והזר ובא על החרשת

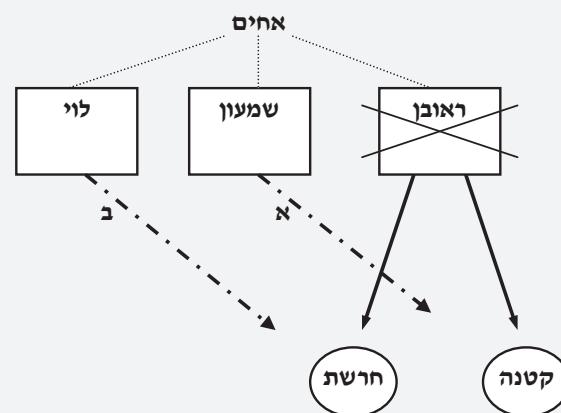

הסבר:

1. ר' אובן ושמעון, שני אחיהם.
2. ומת ר' אובן בלי בנים.
3. ושני נשי (הקטנה והחרשת) נופלות לפני שמעון (ב) -- פסל את הקטנה.

247

או שבא אחיו על החרשת

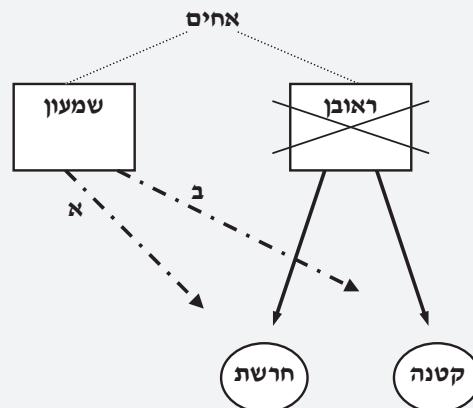

הסבר:

- היינו אותו מקרה כדלעיל, אלא:
1. שתחלה בא שמעון על החרשת (א), ולאחר מכן בא על הקטנה (ב) -- פסל את החרשת.

248

בא יbam על החרשת וחור ובא על הקטנה

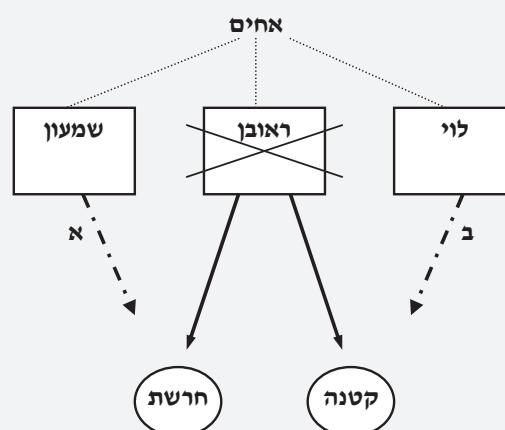
הסבר:

הינו אותו מקרה כדלעיל, אלא:

1. שתהלה בא שמעון על החרשת (א), ולאחר כן בא על הקטנה (ב) -- פסל את החרשת.

249

או שבא אחיו על הקטנה

הסבר:

ואם היה עוד אח לוי.

1. ואחר שבא שמעון על החרשת (א), חור ובא לוי על הקטנה (ב) -- פסל את החרשת.
2. ולמו כן, אם היה "פכהות וחרשת" -- או "גדולה וקטנה"

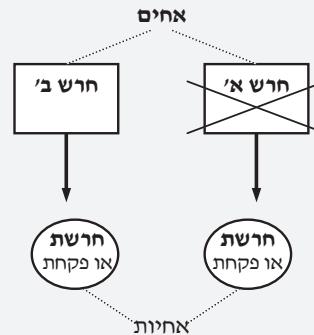
	אחים
	נישואין
	יבום
	הילאה
	בן
	איש
	אשה

מתני, חרש שנשא ...

250

א. שני אחים חרשם וכו'.

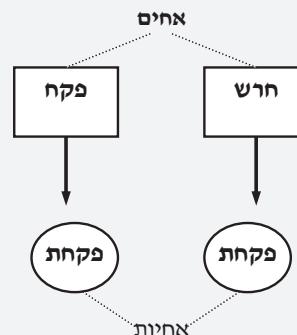

הסבר:

- אבל אין חולץ, שכן חליצה בחרש וחישטה).
ולאför היבום יכול להוציא בנות, (שהגט הנינון ברמייה
מקבע את נישואיו מכוח זיקת אחיו, שהוא אף הם
ברמייה).
1. שני אחים חרשם (א-ב'), נשואים לשתי אחיות
חרשות, או לשתי אחיות פקחות וכו'.
2. ומת אחד מן האחים החרשין בלי בנים (כגון חרש').
3. ואשתו (חרשת או פקחת) נפלת לפני אחיו ליבום.
4. הרי היא פטורה מן החליצה ומון היבום.
ואם היו שתי הנשים נכריות, מימם החרש את אשת אחיו

251

ב. שני אחים אחד חרש ואחד פקח וכו'.

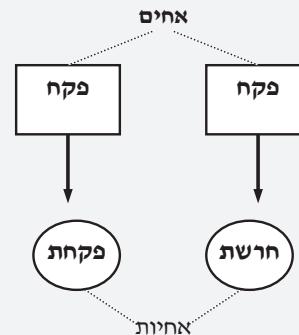
הסבר:

5. מוציא החרש את אשתו בנות, ואשת אחיו (היבמה)
אסורה לעולם (לכל אדם).
1. שני אחים אחד חרש ואחד פקח, נשואים לשתי אחיות
פקחות.
2. ומת החרש בלי בנים.
3. תצא היבמה משום אהות אשה.
4. ואם מת הפקח בלי בנים.

252

ג. שני אחים פקחים וכו'.

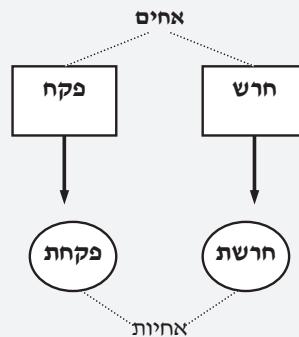

הסבר:

5. מוציא החרש את אשתו בוגט, ואשת אחיו (היבמה) בחליצה.
1. שני אחים פקחים, נשואים לשתי אחיות, אחת חרשׁת ואחת פקחת.
2. ומת פקח בעל החרשת ביל' בנים.
3. תצא החרשת ממשום אחיות אשה. 4. ואם מת הפקח בעל הפקחת ביל' בנים.

253

ד. שני אחים אחד חרשׁ ואחד פקח וכו'.

הסבר:

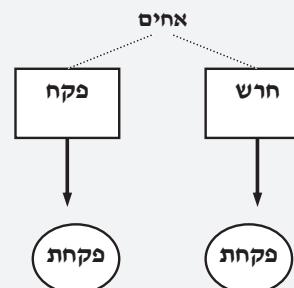
5. מוציא החרשׁ את אשתו בוגט, ואשת אחיו (היבמה) אסורה לעלום (לכל אדם).
1. שני אחים אחד חרשׁ ואחד פקח, נשואים לשתי אחיות, אחת חרשׁת ואחת פקחת.
2. ומת חרשׁ בעל החרשת ביל' בנים.
3. תצא החרשת ממשום אחיות אשה. 4. ואם מת הפקח בעל הפקחת ביל' בנים.

254

ה. שני אחים אחד חרש ואחד פקח וכו'.

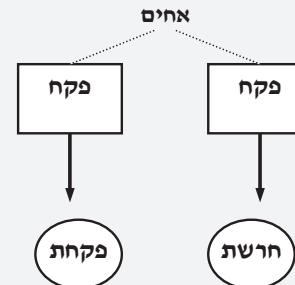

הסבר:

1. היו כציר ב', אלא: שתי הנשים (הפקחות) היו נכריות זו לזו.
2. ומת חרש בעלי בנים.
3. הרי אישתו חולצת או מותיבמת. 4. ואם מת פקח בעלי בנים.
5. כמו שונשא את יבמותו, אותו מוציא אותה לעולם.

255

ו. שני אחים פקחים וכו'.

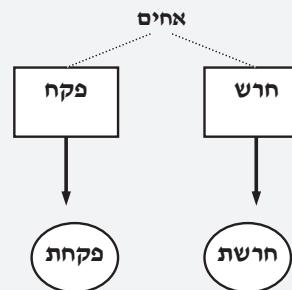
הסבר:

1. היו כציר ג', אלא: שתיהן הנקודות (הפקחת והחרשות) היו נכריות זו לזו.
2. ומת פקח בעל החרשות בעלי בנים.
3. מייבם ואינו חולץ (אן חילצה בהרשות), ואם רצה (לאחר הייבם) להוציא, יוצא בתם.
4. ואם מת פקח בעל הפקחת.
5. כמו שונשא את יבמותו, אותו מוציא אותה לעולם.

256

ז. שני אחים אחד חרש ואחד פקח וכו'.

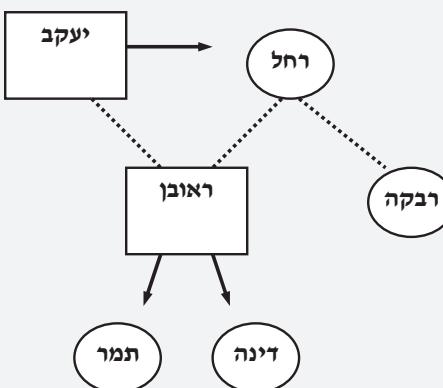

הסבר:

1. היו נכירות זו וזו.
2. ומית חחש בעל החרשת בלי בנים.
3. מיבטם הפקח את במוות החרשת, והוא חולץ.
4. ואם מת פקח בעל הפקחת בעל בנים.
5. כנש חרש את במותו, ואינו מוציא אותה לעולם.

257

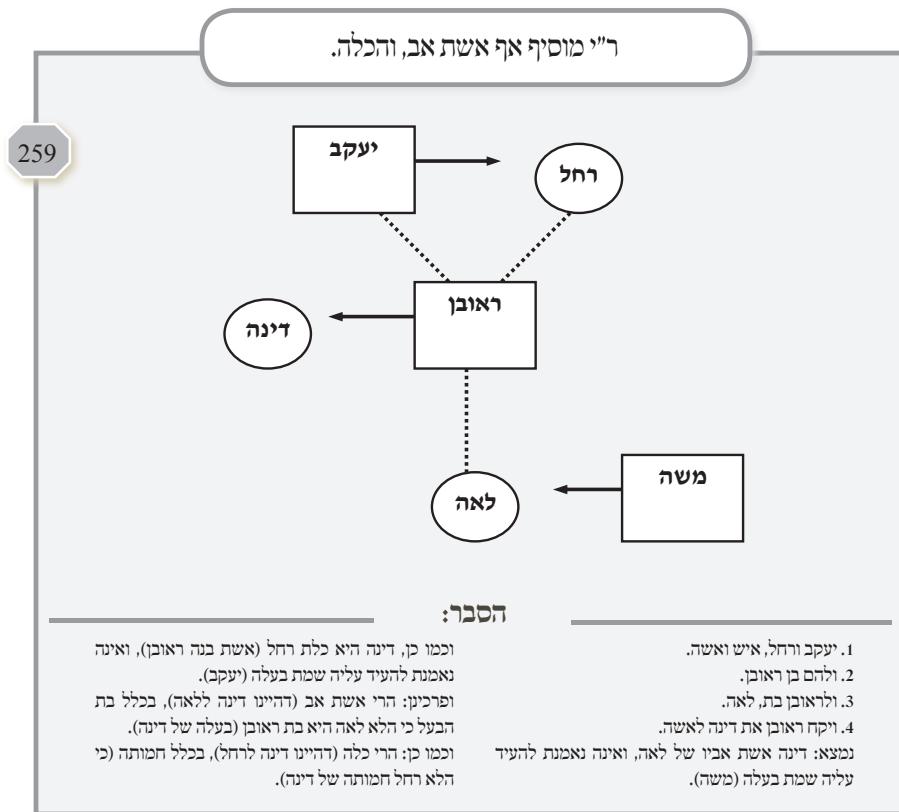
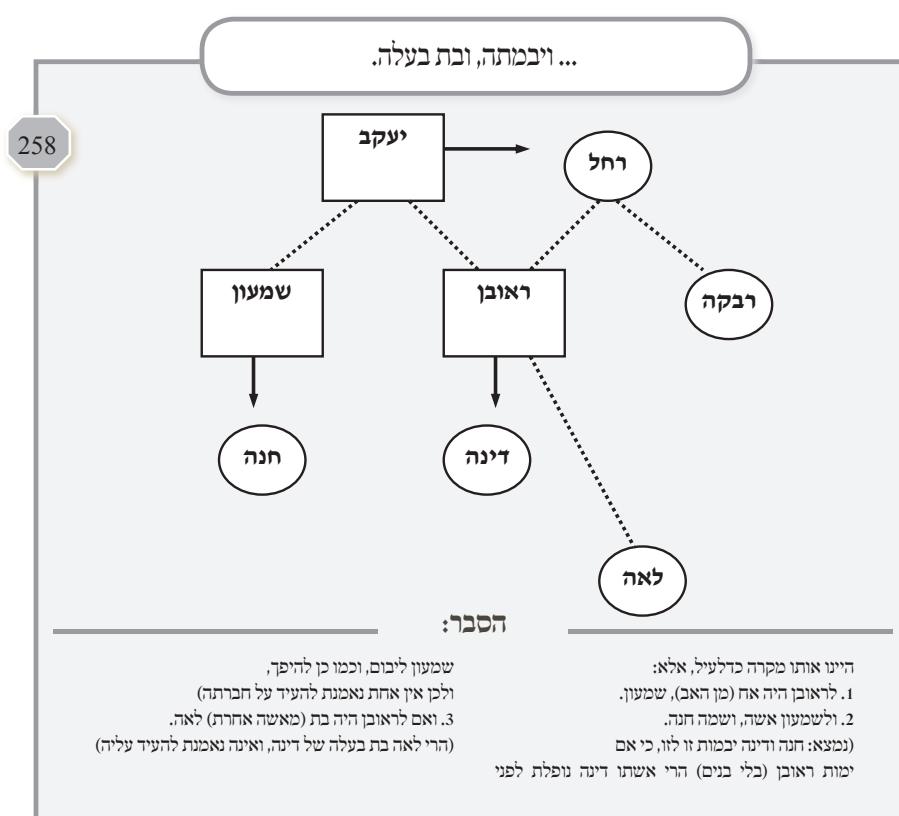
мотני. הכל נאמנים להעידה, חוץ מוחמתה, ובת חמותה, צרתה ...

הסבר:

4. ואם לרחל הייתה בת רבקה.
- (הרי רבקה בת חמותה של דינה, והוא נאמנת להעדים עליה)
5. ואם לרוכון היה עוד אשה, תמורה.
- (הרי תמורה צרתה דינה, והוא נאמנת להעדר עליה)
1. יעקב ורחל, איש ואשה.
2. ולולם בן רואובן.
3. ויקח רואובן את דינה לאשה. (נמצא: רחל חמותה של דינה, והוא נאמנת להעדר עליה שמה רואובן בעלה)

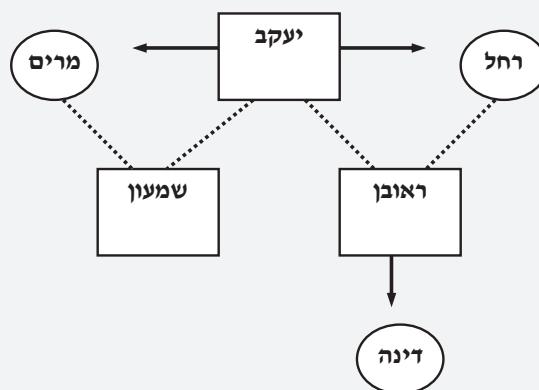
אחים
נישואין
יבום
הלוואה
בן
איש
אשה

260

כעיב במערבה, חמותה הבאה לאחר מכוון מהו.

הסביר:

- אותה שמעון, נמצאת מרים חמותה, لكن נקראת מרים חמותה הבאה לאחר מכוון.
 1. ליעקב שתי נשים, רחל ומרם.
 2. ותלך לו רחל את רואבן, ומרם לדלה לו את שמעון.
(נמצא: רואבן ושמעון אחים בין האם)
 3. ויהק רואבן את דינה לאשה. וכך נאשם ימות רואבן
 בלי בנים, נפלת דינה לפניה שמעון ליום, ואם מייבכם

